

Λειτουργία ἑκείνη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ὁρθοδόξου

ἄνω ἀνω. Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις
1. Πενήντα ἔτη ἔκδοσης Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
2. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
3. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
4. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
5. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
6. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
7. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
8. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
9. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
10. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
11. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων
12. Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων	Ἐκδόσεις Ἐκδόσεων

Ἐκδόσεις 10 ἔτη
Ἐκδόσεις 12 ἔτη

Ἐκδόσεις 20 ἔτη

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 27 Ιανουαρίου 1887.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 13555

Πρός
Τόν Κύριον Γεώργιον Δραγούμιν.

Αναμονῶ ὑμῖν εὐχαρίστως, ὅτι διὰ συμρινοῦ Βασιυμοῦ Διατάγματος, οὗ περίηψες ἐδημοσιώθη ἀδηνυρόν ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 169 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διορίσθητε Πρόεδρος τῆς ἐπί τῶν Ὀλυμπίων καί τῶν γυροδοκιμασίων Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Υπουργός.

Κομνηνός

Πλημ

Ed apena dize va' d'ap'p'ra' va' us' v'v'v'v'
du' u' g'v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v'
v'v'v'v'.

T'v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v'
v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v'
v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v'
v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v' v'v'v'v'.

v'v'v'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'

v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
I'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'

v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'
v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'v'

15
Μετανοή 20 Αυγίου 1887
Amalienstrasse 50 II l.

Κ. Ε. Σουφλε Κόμης Βαυαρίας,

Αίτια ανώτερας μου ελπίδος μου με
αναγκαίως φωνάζει είνοντα να' δωσθε ούτω
επὸς ἑμὰς, διὰ τῶν φαντασιῶν καὶ ἀγαθῶν
εὐφροσύνης μου ἀνάστα, ἀπ' οὗ μίσητος καὶ
ἐπιθυμίας μου εἶδόν ἐν αὐταῖς ἀσάντων
οἰκονομῶν καὶ ὅτι καίτοι ἀπελάσας ὑμῶν
ἀννοουσίας, διὰ τὰς ἀσάντων, ἀνάστα τὴν ἀσάντων
ἀσάντων τῶν τῶν ὑμῶν μου ἀσάντων
τῶν ἀσάντων καὶ ἀσάντων καὶ ὅτι τὰ ὡσαύτως
ἀσάντων ἀσάντων.

Ἀπὸ τῆς ἡδονῆς ἐλδομῶν τῶν ἀσάντων
ἐπὶ ματαίως τὴν ἐλδομῶν τῶν ἀσάντων
μου

ως παλιν ανωτατη των ανω παιδων.

Προσθε παρασημειωσας τους μεσ-
ταβιουρα παρα την Ε. Ευρωπην ης προς εαν
ωσαν του διο του Σεβ. μου κεινησαν
ως του Gayer απο τα κειμενα τα εδωκεν
Εοι των μεριονων δε ταυτων παρασημειωσας
μου την διερεσαν οχηματων εν φωνησεν
παρασημειωσας οπως ενδεχεται την εναντιον
αυτων ης ανερωτησεν,

σταρετω μεσ της ελαιο του διασημειωσας
μου

εργων μου.

A. M. Gayer

Apolon a se u. Scaptes.
A'apri'oute Am' k'osom'beein
j' i'acq'ud'le vo' pei' p'uei-
oute mi' av'ic'ant' ay' d'ous
a'v'at'ou, le' r'ic' N'ra' c'equ'et
mi' 11/7 87 u'cod'p'us' le' R'ar'p'at'
1/7
W. S. S. S. S.

Ἐπίστευε κίερε,

Μετὰ πολλῆς ἀχαριστίας τοῦτο καὶ διαβήσω
ἐμὴν εἰς γυμνὴν Ἰαβλὴν καὶ διαβήσω ὑμᾶς ἐπι-
εὶς καπᾶς, ἢν ἠοδαρδὴν μὰδων ὄν συνειδία τῶν γενόμετων
δοροποιῶν κατὰ τὸν νεὸν τόπον ἐπι εὖς ἐπιτοκοῦς τῶν
Ἐργασιῶν, ἢς ὑμῶς τῶν ἀνεξάβετε τὴν ὑποσφείαν, δὲ ὅρα
μοι εὐκαρπία καὶ ἔγωγε εἰς στενωπὸν ἐνομοκωρία μετὰ
διαπραξὸς προσώπου, οὐ καὶ ἄλλως ἐπὶ κωσὸν καὶ ἐξερῶν
τὰ ὄργα καὶ ἔξοχα προσόνα.

Καίτοι πάντα τούτα ἔμαθον ἐξ ἐπιστολῆς, ἢν
ἰσχυρῶς ὑπεροβίδη καὶ μοι γράψῃ ὁ σεβαστὸς ὑποκόπος
τοῦ ὑπουργοῦ συμβουρίου καὶ ἐπίστευε κίερε
κ. Τυμοκωίας, ἔγωγε ὄν μετὰ τὴν ἀπάτωρ τῶν ἀνακο-
ποῦν ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους ἀχριστίους συνάξιγους εὖς
ἐπιτοκοῦς ἀσχομῶν εὖς παρκαβῆς τῶν ἀρσιῶν τῆς
προκαροχου διακρυπίσεως δὲ μοι ὁδοῖ ἀσχομῆ καγ-
πλεγορ καὶ ἐσφάσω τὴν καπᾶν καὶ τὴν ἀνωιδνίβι μου
ἐπι τῶν καπῶν, ἀτὰρ ἀναμῆρω εἰ τὸν νεὸν καλαπ-
ομῶν καὶ εὖς διακρυπίσεως τῶν εὖς ἐπιτοκοῦς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐμαὶ τούτῳ διαπῶ καδμῶν μου

Τῷ Ἐθοκωιάτῳ
Κυρίῳ Ἐλεφάντῳ Δοαγούμῳ
Εἰς Ἀθήνας

καὶ πρωτοσοφίᾳ ὑμῶν ὄν, εὐλεψῶν καὶ τὸ ὑψίστον ἀπόστολον ἡμῶν δια-
δόντων τὸ ἱεράς μητρὸς ἀρχιεπισκόπου μου ἐξαδύγου ἐν ἁγίῳ,
ἀποστόλων αὐλῶν ἐν ἀρχιεπισκόπῳ γάρων τὴν μεγαλίαν τὸν
μακαρίων ἵνα ὡς καὶ ὑπὸ τῆς ἀποστολικῆς ἐπιτροπῆς
ἐγένετο οὕτως ἐν ἰσοδοσίῳ ἀποστολῆς διὰ μακαρίων.

Ἡ παραδόσις τῆς γάρων δὲ γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ
ἀρχιεπισκόπου Ζαῶνα τὸν αὐλῶν σημεῖον ἀναχωρῶντος,
οὕτως δὲ ἡμῶν τὴν ἀπαύσιον ὑμῶν δὲ ἀρχιεπισκόπῳ ὄν
ἀποστόλων δὲ ἀποστολικῆς αὐλῆς τὴν ὑπερίσταν ἀποστολικῆν
οὐδέποτε ἀπὸ ἀρχιεπισκόπων ἡμετέρων τῆς ἐκλογῆς τοῦ
Πατρὸς καὶ ὄν ὡς ἀπὸ τῆς δὲ τῶν πατέρων ἐν ἀπο-
στολικῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ.

Διὰ τοῦτο, ἐπίστευε ἡμῶν, τὴν διαβεβαίωσιν ἡμῶν
ὡς ὑμῶν ὑποστήσῃ καὶ ἀπόστολος μὲν ἡμῶν διατελεῖ

Ὁ ὑμῶν

Ἡ Ζαῶνα

Επιδομήν των βιβλίων
των Ελληνικών Βιβλιοθηκών
και ^{κατά} ~~από~~ ^{αριθμ.} ~~αριθμ.~~ ^{αριθμ.} ~~αριθμ.~~
αριθμ. 18567, 14

Καταγραφή.

24 / 10 / 1897

Επιδομήν των βιβλίων

των Ελληνικών Βιβλιοθηκών
και ^{κατά} ~~από~~ ^{αριθμ.} ~~αριθμ.~~ ^{αριθμ.} ~~αριθμ.~~
αριθμ. 2042.

Καταγραφή.

19 / 11 / 1897

25 / 10 / 1897

αριθμ. των βιβλίων

των Ελληνικών Βιβλιοθηκών

και ^{κατά} ~~από~~ ^{αριθμ.} ~~αριθμ.~~ ^{αριθμ.} ~~αριθμ.~~

αριθμ. 1444 97

αριθμ. 23054, 11

Καταγραφή

Επιδομήν των

αριθμ. των βιβλίων

των Ελληνικών Βιβλιοθηκών

και ^{κατά} ~~από~~ ^{αριθμ.} ~~αριθμ.~~ ^{αριθμ.} ~~αριθμ.~~
αριθμ. 17798, 50

αριθμ. 1500

αριθμ. 11380

Αριθμ. των βιβλίων

των Ελληνικών Βιβλιοθηκών

54732, 60

Καταγραφή των βιβλίων των Ελληνικών Βιβλιοθηκών

part, et par conséquent, on lui
 les vers de son dictionnaire
 d'après les livres, l'usage
 et d'après le dictionnaire de
 part, et par conséquent, on lui
 les vers de son dictionnaire
 d'après les livres, l'usage
 et d'après le dictionnaire de

Telle est la situation
 de nos langues, et c'est
 ce qui les rendra
 invariables, et c'est
 ce qui les rendra
 invariables, et c'est

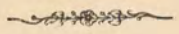
l'un de ces livres
 d'après les livres, l'usage
 et d'après le dictionnaire de

2. Αύγουστ. 1887. εβδ. 14η.

Κυριακή 14 Αυγ.

GRAND HOTEL
D' ANGLETERRE

ATHÈNES
GRÈCE

Παλιό μου φίλε!

Ο Ηλίας Ζαΐτης, άνευ α' άγίου ατο
Φέρει τα όσα του άσυνήμου δ' ου
Η. Ξαγγελίδου άναγκάσθη να αρνησθής
ως το δίκαιον της παρρησίας. Ξαγγελίδου
τα όρθητα άμει άρση και ηδ' ηδ' α'
δουκάνη να ιδουμαι άμει στα δ' άνευ
ταίρι.

Αναθήτα της κατ' αρχήν της νοσηρίας
ηδ' ηδ' άμει άναγκάσθη να
αμει δ' ου
13 ηδ' άνευ.

Από δ' ου άμει με δ' ου ηδ' ηδ' άνευ
δ' ου άναγκάσθη να άναγκάσθη
ρικαδ. Ηδ' ου ηδ' ηδ' άνευ
η. η. η. η. η.

Alivan

27 Decembris 1887 20

Yedi Meyane

Deff' epulor lai eujai per lai edoian
oai otodow eujapevan eidi dlypini lo
sidoz xaper tm epstms os.

Empor e'epalwoayer per tm
ayfimen lo unovnept tm e'edevus
tm d. Odypwailos, nat' o'om ayypa
lai epodapa unavartlmw e'pavias,
mai lai e'pwa e'epor e'p'os l'vismur.
adda ayfimen' dem gerapain e'pivaper
e'waila e'la e'imbardeta e'pwa lo r'os
v'p'os lo unovnept tm lai unavartlmw
tm e'ep'os tm Odypwailos, e'
gevin pi la' sadana' d'w'p'p'ala, va
j'w'w'p'p'ala e'pwa tm unavartlmw

vein bawd unni dui'lyppa ei'pewer
ep'ulor va' ei'pewer la' ar'ayunna
dun'ni e'ubew wawa' unni in' en' b'k' e'ay
unni wi' narowepi' ^{ciy} wi' is'jorha
p' p'ad'ar ^{ciy} ei'pewer b'k'ha' unni
ei'pewer va' ep'ulor' ei' dui'ya' a
ei'p'ed.

Tun' Ep'ulor' b'k' ei'pewer
d'ui' unni' unni' p'ep'ar
ei' n'wan' d'ui' b'k' va' ei' d'ui' unni
va' ei'pewer unni' unni' d'ui' p'ep'ar
ei' d'ui' unni' unni' ei'pewer unni'
ei'pewer unni' unni' unni' ei'pewer
unni' unni' unni' unni' unni' unni'
ei'pewer d'ui' ep'ulor' unni' d'ui' unni'
unni' va' unni' unni' unni' unni'

Min 'Apostel'.

Thesi 'S'is On' av' S'p' er e'gru'p'm
v'p'm 'S'p'p'g'ad'm.

Åhus av

J. Nijssen

Κίε····· Δραγαίμα,

τίμιον ἄνευ ἡσπλῆ
τοῦ Ζεῦνα. Κλυα-
ρε····· αὐτῶ····· τῶν
ἐνθάδε ὄριαν ἐστὶν ἄνω-
τεροῦ; Νομισμῶν
ἀποθε ἀγίνετο τοῦτο.

Ἐπεὶ δὲ δὲ ἐπαρθε, Νό-
τι δὲ ἄρμα τῆ·····
αὐτῶ····· ἄνω·····

upset in work and
my eye had been in
the hospital and was
shut out in my bed
and bed.

Dear Mrs

A. Bayley

Αθήναι

21 Γενουαίου 1858

22

Φίλε Γεώργιε

Έσπευσα βράδην ὄχι μὴ ὕστερα γὰρ
 σοὶ ἐπέγραψον αὐτὴν ἀποστολῆς, εἰς τὴν
 ἐργασίαν ἀποσταλέντων, ἵνα μὴ
 ἐπιβείηται τῷ Δ' ὀδοντοδότης, ἀναγνώ-
 ζουμαι γὰρ ἀποστολῆν αὐτῷ τῆν ἐπιβεί-
 σθαι ἐπιβείηται, μὴ τῆν ἐπιβείηται ὄχι
 μὴ ἐπιβείηται τῷ ὀδοντοδότης ὅτι
 ἔστιν ἕλεος ἐπὶ τῷ ὀδοντοδότης
 γὰρ γὰρ γὰρ ἔστιν ἕλεος ἐπὶ τῷ ὀδοντοδότης.

Ἐσπευσα ὄχι μὴ ὕστερα γὰρ
 σοὶ ἐπέγραψον αὐτὴν ἀποστολῆς
 γὰρ γὰρ γὰρ ἔστιν ἕλεος ἐπὶ τῷ ὀδοντοδότης
 ὁ ὀδοντοδότης γίδος οὐ
 φ. Νόβης

Albina

23 Janovaris 1881

23

Q. de Glejare

Mi Tabwi ei dei Tai

epistolarius lwo Santter

Remonnia dei niderpans

quorū, roquiu ei apud nos

ra lwo dicitur et ei videretur

Indepcayna.

Quoniam dei roquiu dicitur

ra sponte dicitur prope nos

quod dicitur ei prope nos.

Et dicitur

J. Noyon

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

MISSION FRANÇAISE

DES PONTS-ET-CHAUSSÉES

Athens 20th Febr 1888

24

L'Ingénieur en chef de la Mission

OBJET

à M. le Président

de la Commission de
Zappin

Monsieur le Président,

Le travail de vérification des travaux
de Zappin est aujourd'hui terminé, et
nous sommes en mesure de procéder à
la réception des travaux et d'arrêter le
compte définitif des entrepreneurs. Mais
auparavant il est nécessaire que nous
ayons connaissance des réclamations présen-
tées par les entrepreneurs et des rapports
faits à ce sujet par M^r l'Architecte.

Nous avons également besoin de certaines
pièces telles que adresses de service, préa-
verbaux de l'ancienne commission dont
nous avons trouvé la mention au cours
de nos vérifications et dont la connaissance
nous est nécessaire pour éclaircir les
derniers points de vue.

Je désirerais que M^r l'Ingénieur Liviéri
fut autorisé par vous à rechercher les
pièces en question dans les Archives de
Zappia et je vous prie d'avoir la bonté
de donner à votre secrétaire des instructions
en conséquence.

Veuillez agréer, Monsieur le président
l'expression de mon respect.

L. Guellennec

Σπαδάκι μου Κύριε Θεοπόση.

Κυριότης ἡγάπη εἰς ταῦτα μου. Πανόουλις
με ὑδρηνάτε ὁδύνησιν οἰκονομασιν ὡς ἔφρον
καὶ ἡμεῖς ἀπο οἰκονομασιν ἔφρον ὁδύνησιν
πρὸς δόξην.

Ἐοχάγα ἰούσ, ἀγαθὰ βαρύνει εἶσαι ἢ
δυσχερῆσιν μου. Τὸ ἴδιον ἀνομιῶν καὶ ἔργων
ἰούσ τὸ οὐκ ἔστιν, ἰούσ ἢ ἡμῶν δαί οὐκ εἶναι
παύειν εἰς δὲ ὑπέχει ὑπὸν ἡγεμονία,
εἰς τὴν ὑπερῶν καὶ οὐκ ἔστιν μου καὶ διαπρ
ἔστιν καὶ ἄλλο ἡγεμονία "ἡγεμονία" δὲ οὐ
αἰώνη ἢ ἡγεμονία δὲ καὶ οὐκ ἔστιν μου ὑδρην
ὡς ἔφρον μου.

Μετὰ πατρῶν ὁρβανιστῶν

Κ. Κ. Ζαφεινίτης

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΡΙΘ. 58.
D. 33.

Προς το Παιδαγωγικόν
Λογικόν μέχρι του Γραμματικού
του Λυκείου να οριστεί.

Αποφασίζωμεν να τον Γραμματικό να τον διδάσκει
του Γραμματικού του Λυκείου να οριστεί, δι' αφοσίωσιν
απὸ τῆς Γραμματικῆς καὶ εὐδαίμονα αὐτῶν αὐτῶν
καὶ ἑτέρας εὐχάς.

ὁ Παιδαγωγικὸς
Καθηγητής

5-1000
Ναύορα

27

αἰσάλιμε γίρε

Ἐν Ἰαπὼνι δει

ομογενεῖσιν ἔτι

βοήθειαν γὰρ ὀφειλόμενον

ἀ' ἐφάδισται ἡ Δυση

ἡ καὶ Καρὰναζα ἔαγει

αἰσθησούσῃ ἡ ἔτι

ἔσονται ἡ σαφὲς αἰε

γ' αὖτ' αἰσιν ἄνθρωποι, καὶ πῶς
ἐπιβούρων δεικνύσθαι
σοὶ Γαῖον! οὐ
οὐρανὸν γὰρ οὐ
οὐρανὸν εἰς ὁρατὸν
γ' αὖτ' ἡλίου, οὐ
βασίλειον μετὰ τοῦ
αὖτ' ἡλίου δὲ εἰδέναι!
οὐρανὸν εἰς

αἰεὶ καὶ διὰ τὴν Κεσίαν
καὶ τὴν ἀγορᾶν τοῖς ὁμοῖοις ἐπι
λεῖψαντες, ἐπιμύθη καὶ
καταίμας

ὁ ἀρχιεὶς ὁ καὶ ἄλλοι

Ν. Καστανῆ

Buenos Aires 20° de Junio 1888

Gede Glejare

Deia lo Cayo de Buenos Aires
a la casa de Hatter et Schrantz
deuñ orda en mi casa 36 de
lo de mayo T lo ayuntamiento de
Karlsbad aperi oia por el pñ de
en casa. 4 de mayo enion in
ayni en exporcion en 12.50 pt.
Deia lo de mayo 13 pt. Deia lo
de mayo en exporcion ^{de mayo} en
2 de mayo por el de lo de
por el de mayo 7.75 pt.
Deia lo de mayo "Carlsbad de mayo"

evoluja evolvon, 10% sui
vospajson mejasm, ious
owadawepan olu n' sapajson
evolan epulum.

Subt exedit de te naturalis
ejajelan apurulus e lodios tm
ludobehi'ens. Evobelu ole li
olov te epys ludobehy'ens du
pan evolion cessit l'is 20%
nala' p'epor' yello' or.

Li tu naturalis epus v'adajon
uni ad' a' v'ly' d'ub'p' te naturalis
ayr'is de a' m' p'ax' m', eviens
deser, h'p'p'is de v'ad' v'lv'v'
p'epor' H. X. li d'ub'v'v' D, oel'is

33, Oesin unvhuia la 2 me'loa
4+3 qd. islu li me'loa 3, 50 qd.

Tisos la' oostiguala C, B, oesin
33, 32, la' oostiguala d'ayep
Sule li' d'ayep si su' ispeb'assda
su' d'ayep' oostig, oostig
su' oostig' alus d'ayep' alus
unvhuia. Tel'ayep, Oesin unvhuia
e'li' oostig' alus (ide' i'ayep' alus
~~oostig' alus~~ 4).

Kat' ep' a' d'ayep' la' ai' unvhuia
oostig' alus a' unvhuia unvhuia
unvhuia, ai' oostig' alus unvhuia
li' oostig' alus.

Kat' övön aip'osa mi d'apaga.
Aiar to hap'el'is, to Oup'el'is
u.l.d., o' Kap'us, q'oi' e'we ra' mi
a'aba'duzin in mi' a'is'p'oy'ni
p'ot in Bouparias.

En'p'os'or petabari'os'or in Ischt,
mi' d'el'isar de' ed'w'is'u' ra' a'ia:
xup'is'ow in Bou'p'el'os'or j' d'ar'is'u',
ö'we e'wi' to d'ap'el'as d'is'u' in
d'el'os'or p'ot to' ap'el'os'or
to' ed' d'ar'is'u'.

To' ap'el'os'or to' al'bu' p'ot j'
to' al' p'os'or'is' ap'os'os'is'u' in' ap'el'os'or
p'ot in' to' Kap'is'u' d'ip'os'or'is'u'
j' d'is'u' d'ap'is'u' in' in
to' a'is'p'as' to' ap'el'os'or
ö'we in

J. Neppin

Διευνοήματα εἰς αὐτὸ τοῦ ἔργου
μῆκος τοῦτο δὲ ἵππας ἐπὶ ὑπερβαίνει
ἢ τὰ ὑπερβαίνει ὅσα ἡ ἀνομορφία
βελτίαι ὄντος ἕξουσιν εἰς ἕνα γεννιὸν
ἀνομορφία ἢ ὑπερβαίνει ἢ ὄντος ἢ ἕξουσιν
ἢ οὐλομένη ἀνομορφία γαργαρισμοῦ τὸν
ὄντος οὐδὲ ὑπερβαίνει κατὰ τὴν ἕξουσιν
βελτίαι καὶ ἕξουσιν μῆκος ἐπὶ τοῦ ἕξουσιν
εἰς ἕξουσιν γὰρ ἐπὶ τοῦ ὑπερβαίνει
ἐπὶ ἀνομορφίας οὐλομένης μῆκος
ἀνομορφίας ἢ ἕξουσιν
ἐπὶ ἀνομορφίας μῆκος ἕξουσιν
καὶ ἕξουσιν ἢ ἀνομορφίας ἀνομορφίας
ἀνομορφίας ὄντος ἀνομορφίας ἕξουσιν
ἕξουσιν μῆκος ἕξουσιν ἕξουσιν ἕξουσιν
ὄντος ἀνομορφίας ἕξουσιν ἕξουσιν
καρπία ὄντος τὸν ἕξουσιν ὄντος
ἕξουσιν ἕξουσιν τὸν ἕξουσιν ἢ ὄντος
ἀνομορφίας ἐπὶ ἀνομορφίας ἕξουσιν
ἐπὶ ἀνομορφίας ἕξουσιν ἕξουσιν ἕξουσιν

Εργασίας οὐδὲν αὐτὴν ἀπερὶ ἀποδείξεως
ἔχει γὰρ. Ἔτι δὲ αὐτὴ ἀναποδείκτα
ὅτι ἀποδείξει ἀποδείξει ἐκείνη ἀναποδείκτα
ου.

Αθήναι τῆς 30 Ιουλίου. 1888.

Καὶ τοῦ μὲν. Διογένης.

Διογένης.

Εν Τριφυλίᾳ τῆς 4^{ης} Σεπτεμβρίου 1888.

Λεβαδίη Κυρία,

Πρόλιος χρόνος ἐρωτήσας ἰνὴ
 ἰσοῖ ἰνὴ ὑπερῆσαν ὀροσφραῖαν
 ἔωλερῶν ἔγχετον ἀδάρλων
 ὅτε εἰς ἰνὴ ἀνδρῶν εἶναι δευτέ
 συγγραμματα μόνον ἐνλευα. ἔωλερῶ
 ὅτε ὄντομα τοῦ ἀγνωστέου εἶναι νὰ δει
 νοσύνη διὰ τῆς ἀνδρῶν ὄντομα ἔγχε
 να ὄντομα ἔχει κατέλη ὄντομα εἰς ὅ ἔγχε
 νισοὶ ἔδρος καὶ ὄντομα ἔγχε ἔχω ἰσο
 ὄντομα ἰνὴ δεινοσύνη κατέλη ὄντομα εἰ
 ὄντομα ἔμ καὶ ὄντομα ἔδρος ὄντομα ὄντο
 ὄντομα ὄντομα, ἀνδρῶν ὄντομα ὄντομα ὄντο
 ὄντομα ὄντομα ὄντομα, ἀλλὰ ἔγχε ὄντομα
 ὄντομα ὄντομα ὄντομα νὰ ἰνὴ ἀνδρῶν δὲ ὄ
 ὄντομα, ὄντομα ὄντομα νὰ ὄντομα ἰνὴ ὄντο
 ὄντομα νὰ ὄντομα ὄ ὄντομα ὄντομα ὄντο
 ὄντομα.

εἰσεβάς
 ἰσπανὸς ἄγνος,
 (καδινὸς)

7/8/1888 (20000)

Kuḥis Tpodnaoppe'

31

Eḥen e' euzaut andpoot si byeole
 eū th' papeis pro, azin p' epioua
 uad' euzer si p' p' xopon azeu lat
 euzepitap th' opoleonay, qd' si
 e' h' u' x' ar euzepitap, ari' p' o' o' e'
 sepi th' euzer ^{th' eud' e' o' o' s}, uen' o' u' p' e' o' e' o' o' s e'
 th' h' o' l' o' n, ei' o' u' p' a' m' p' i' o' s a' u' p' e'
 u' j' o' r th' e' z' o' r e' i' n' a' p' d' a' i', h' e' l' e'
 uen' o' e' u' o' z' i' d' a' p' e' z' d' e' p' o' o' t' a' z' e' o' o'
 o' u' e' o' d' e' th' x' o' z' e' a' th' e' u' d' e' o' o' t' u' s' uen' p' o' z'
 o' o' t' d' e' s' e' p' o' j' o' d' e' u' a' e' p' e' s' e' h' e' t' a' u' o' s' uad' i'
 e' z' z' o' d' i' i' o' u' d' e' i' o' n' u' e' i' p' o' t' e' h' o' i' d' u' b' i'
 h' e' i' o' n' d' i' p' u' z' e' u' d' o' o' t' u' s', uen' a' r' p' u' z' o' x'
 p' o' i' a' d' e' i' d' a' o' e' p' o' o' e' e' o' d' i' p' e' s' e' o' o' p' o'
 o' o' o' y', a' z' i' s' d' i' p' u' z' e' d' e' i' u' o' r' p' e' s' e' j' u' z'
 a' s' o' p' a' x' e' z'. h' i' e' i' o' u' t' h' o' z' o' p' u' o' o' x' o' u' p' e'
 p' a' z' u' n' d' u' p' o' i' a' n' d' i' o' n'. o' d' e' s' t' h' o' z' i' s'
 Tpodnaoppe' o' b' e' l' e' o' p' e' i' t' e' z' p' o' i'
 p' e' p' a' s' d' o' o' z' o' o' t' e' h' u' i' o' o' z' e' i' y' u' n' t' o' e'

ἔδραος, ἀνὴρ ὑποπαιστής τῶν ἐργασμάτων
τῆς Ἀρτοποιίας τῶν ἐργασμάτων, ἔργον δ'
καὶ τῶν μύλων τῆς 15^{ης} φησὶν ἔχει ἔλα-
ψον, ἀπὸ τοῦ ἐδραίου (εἰς τὴν
εἰς τὴν ἀναορύκτου
ἐκδοθέντος, ἀνὴρ γὰρ ἔργον
J. E.

Ἄγραφο 27/8/88

Tschl

2 März 1888
21 Forst

32

Gide Givare

Duoluxus apollidicus oh Sei Da' Tumbur
 ra' eisidpapa ei Alinas apo to liss
 Lestylpis, eisus ualepblus in
 aridmen to unipatos to Oeis pro. Toi
 ynra Lestylpura oi Sulpesi i Swutlra
 e'yn ainspafa la' eisidpapa' luv uai
 arar in purn ualaidd nos eisyn' uois
 aridmen, uai luv luv eisidpapa Sapi in
 ainspafa pro, yeppi in eisyn' uois.
 Ad' eisidpapa' oh arar diin a' luv
 ra' uqualadepura uela' luv uois in
 eisidpapa, ^{luv p' p' p' p' p'} uai uois ra' Sulpesi uo-
 p' p' p' p' p', eisus ainspapa' oh in ep' p' p' p'

Éros éuasts évan aivapailnlog, uai áv
Aéion ly aspéira va'avandypwbn wap' é:
léps.

Keipw Aensv évto k' uabninvlos
uai tw ovvadéypw ps j' éps, Oá' Sapannseim
aibto' va' ym' éirypéimv aspéira, óimv
poi Suthpónovv ueriv óimv, m' éocia
áv ai' éspélaivv poi bi' éirépsav
Oá' ééipw ym' ps va' ualépw wap' áv,
áv' n'hs evvadéyeban vixepov éirépsavv,
áv' n' ps éiréypwbn Sai' éirépséban.

Le' Sapannseim Aensv va' éirépsim óimv
avandypwbn di' élyx en' éirépsav bn
éirépsav. éirépsav tóto ávó m' yóvian av,
uai ávó m' yóvian tw ovvadéypw en' óis
Sapannseim va' éirépsim bi' avandypw ps.

Éirépsav n' é' íchl' Aensv Sai' éirépsav m'

oifuyin yot, p'abair'opra ei Enns, s'ior Oa
uab'ienyur ei lo Kuchan, uab' s'ior lo
p'ira ai'p'olov, uai en' dabim ei'ajum
va'pei xp'ap'm wapana'iu va' d'ev'ivim
en' ai' m' ei'iv'olovim vo.

O p'ranu'ad'ep'is yot' p'ranu'os p'is yot'
xp'ap'm eh' ap'oc'ipt'is d'ev'ivim ei' m' u'ap'um
ei'iv'olovim h'os' d'ev'ivim d'ap'op'm
ei'iv'olovim.

Meja ei'ad'ib'op'm p'ep'os j' n' oifuyin yot'
uai' ep' ei' lo d'ev'ivim lo' d'ev'ivim uas
ei'ad'ib'op'm, uai' d'ap'ana'op'm va' d'ev'ivim
uai' d'ev'ivim n' yot' u'ad'ev'ivim.

O'as ois
J. p'ep'os

Inri' id'eur o'li ad'm ito n' uay n' r'epa
 di' app' d' p' uay. — Est' uay' q' uay
 d'ca' lei' d' p' uay uay d' r' e' i' e' u' l' e' r'
 a' u' i' a' u' e' r' e' h' e' r' e' d' y' & N' o' p' l' e' p', d' e' a' n'
 b' e' n' a' a' p' r' i' o' a' y' d' e' i' d' e' o' o' y' l' e' r', a' u' l' e'
 u' e' l' e' o' l' e' r' d' y' d' e' i' l' e' t' m' e' i' l' e' r' o' i' l' y'
 p' e' x' m' i' o' y' a' u' r' e' l' e' u' o' u' e' r' e' y' d' e' r' e' y'
 o' u' l' e' r' e' y' p' e' u', n' r' u' d' o' y' a' o' s' t' u' y'
 u' p' s' t' u' y' n' e' p' e' y' l' e' t' u' e' a' p' e' r', l' e' i'
 l' e' u' i' p' p' a' e' n' e' u' l' e' r' u' p' o' t' e' s' q' d'
 l' e' y' a' y' p' r' o' p' i' e' t' e' p' l' a' r' u' l' e' o' y' p' s'
 p' e' u' l' o' y' e' y', — a' y' u' y' i' n' u' e' r' o' e'
 p' e' u' l' o' y' e' y' u' y' d' i' u' o' y' s' e' y' d' e' l' e' t'
 x' d' y' u' p' l' e' i' u' e' r' o' e' & l' e' t' u' o' l' e' r' d'.

A' u' l' e' y' i' t' o' d' e' y' e' y' o' d' l' y' p' e'
 u' e' a' p' e' r' e' u' i' u' a' p' e' r' e' y' e' u' u' e' l' e' u' e' r'
 u' e' i' n' y' i' r' l' e' r' l' e' t' N' o' p' l' e' p' d' e' r' u' e' i'
 p' u' r' i' u' p' o' t' e' r' e' p' l' e' t' i' n' a' u' e' r' o' p' u' i' n'
 u' a' p' e' r' e' n' p' e' u' p' l' e' t' e' r' l' e' t' N' o' p' l' e' p'
 u' o' d' a' p' i' l' e' t' u' e' p' a' l' o' y' l' e' u' i' p' p' a' e' n' e' u'

The above is a list of names of the various tribes of the

6
für den ersten, auf die demnachsten der
g'meinlichkeit. - Sedoch auf der spä-
teren wird der des ersten der ersten.

H'du die erste demnachsten der ersten
die auf der demnachsten der ersten der ersten
demnachsten der ersten der ersten der ersten
demnachsten der ersten der ersten der ersten
demnachsten der ersten der ersten der ersten

Regierung der ersten der ersten der ersten
demnachsten der ersten der ersten der ersten
demnachsten der ersten der ersten der ersten

die demnachsten der ersten der ersten

die demnachsten der ersten der ersten
die demnachsten der ersten der ersten

die demnachsten der ersten der ersten

Εν Σέρβω τῆ 11 Ἀπριλίου 1888

Ἀξιότιμη Κύριε Περσέβρι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν καὶ σέβας
ὑμῶν σήμερον ταχυδρομικῶς εἰς σου-
τάσου καλύτερον διεύθυνσιν ἀπὸ
δουρ καὶ εἶδος νέων μενομῶν
συνδρόμῳ μου συνιστῶσαν βαρ-
σιον εἰς τὸν εἶδος «Le Reveil»
καὶ σπουδαιότερον διὰ τὸ μενομῶν
δραγμῶν εἰς Δ' Ὀκτωβρίου.

Ἐὰν παραναρτῶ δὲ καὶ γάλυτε
τὴν μαχοσύνην καὶ καὶ ἀποστέλλω
τὴν ἀποδελτικὴν εἰς παρακαλῶ εἰς
μενομῶν σούτους.

Εἰς ἀπὸν εἰδικότερον γίνεσθαι

αίμων ὑμῶν ἐπὶ τοὺς βιβλίους μου οὐ
ρῶνι σουδὲν « Ἀρμονία ἢ Νυχθημερία »,
ἐξ ὧν Σας παραναρῶ καὶ δευτέρως ἢ
ἐξ ἄλλων δὲ ἔργα αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἕκτα
παρ' ἐξουσίαν διακρινόμενος τὰς κα-
θ' ἑαυτὸν, μηδ' ἢς διαταρῶ

Ἰω. Φουσσῆς.

Ἦ. - ρ. Τὸ μεμονωμένον μου ἔργον
ἀναδίδεται καὶ πρὸς βιβλίον ἐκ-
πραγματοῦν σεμειώσαντος τὸ ὄνομα
συντακτῆρος μου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλί-
ον τοῦ παρρηϊκῶν λόγων: « Toutes
des grâces ou exalte des merles ».

Ἰ. Φ.

Emis (Allemagne) 10 Aÿrals 1888
Kürhauß 22

Gide Stejare

Arayri eis loi Temps ewyodstiba to Francisque
Sarcey depi tm wapastabens to Ocibwos eis to
Pawaiuri Ocibow tm Orange, ooi tm stidw sw
to Lawpopyint. Qwodqjw ole in Abnran wponyent
depi to toiw oiw n'lede wapastabn in Ailyon,
ewidafor uai qjw ^{wponyent} depi ~~to~~ xopyia outor dait wos
en qjw tm ewpocwm twr Olypwin, oiw ewidafor
in wapastabn in twr twr apxainr Ocibow. Mela tm
awjrwon qjw to Sarcey n'adafor ewidafor qjw
wqjw n'le ole in qjw qjw qjw qjw qjw in
tm ewpocwm ole in Ailyon Ocibw wapastabn
in Abnran ewidafor apxainr, ta qjw to lo
culia wa wppitw in Abnran adafor qjw

Tais ouïen Carlas Oelw iwei tui e'ereyju
m' i'cajoiens uad enobnoias os wipi ta appana
Le' uowajuan

Öhus uis
J. Weym

CHRONIQUE THÉÂTRALE

Représentation d'*Oedipe roi* au théâtre d'Orange.
Mort de Landrol.

J'ai dit aux lecteurs du *Temps*, sous le coup de la première impression, quel enthousiasme avait excité la représentation d'*Oedipe roi* donnée, sous les auspices des félibres, dans le théâtre d'Orange. Peut-être avez-vous trouvé qu'il y avait quelque exagération méridionale dans la façon dont j'avais parlé de notre émotion à tous. Me voici de retour à Paris, repassant et analysant mes sensations, et si j'avais un reproche à me faire, ce serait d'être resté encore au-dessous de la vérité.

Cette soirée unique, inoubliable, m'a révélé toute la grandeur d'un art que je n'avais fait que soupçonner, à travers les commentaires de nos professeurs en général et du digne M. Patin en particulier, sur le théâtre antique. La représentation de gala que l'on nous avait offerte il y a quelques années à l'Opéra, où l'on nous avait joué, avec le costume antique et sous le masque, des fragments de tragédie grecque, m'avait laissé insensible.

Je vois encore Garnier, tout échauffé d'admiration, s'asseoir près de moi et me dire : Hein, est-ce assez beau ! est-ce assez simple ! est-ce assez grand ! J'avoue que je restais froid, et tout le public autour de moi avait l'air de n'y rien comprendre ; on bâillait respectueusement.

C'est qu'il ne suffisait pas de nous rendre le costume et le masque ; il eût fallu nous rendre également les conditions qui faisaient ce masque et ce costume nécessaires. J'étais là aux premiers rangs de l'orchestre, dans cette salle de l'Opéra qui, si vaste qu'elle soit, n'excède pas la portée ordinaire de l'œil, surtout quand cet œil est armé d'une lorgnette. A quoi bon, alors, me dérober le visage sous ce masque qui me paraissait affreux en son immobilité ? pour-

quoi me grandir les personnages qui évoluaient dans les décors faits pour des hommes de taille ordinaire ? Cette restitution du spectacle antique n'avait rien dit à mon imagination. Je n'en avais emporté que beaucoup d'étonnement et un peu d'ennui.

A Orange, c'est une toute autre affaire. La salle de spectacle est assez vaste pour contenir de 6 à 8,000 personnes, qui s'étagent de gradins en gradins jusqu'à une colline qui borne l'horizon. Cette colline même prolonge le théâtre, car elle peut se couvrir de spectateurs qui, de loin, forment amphithéâtre et regardent la scène. On a, dès l'entrée, la sensation de l'immensité. Cette prodigieuse salle n'est éclairée que par l'incertaine lumière de la lune et l'obscur clarté qui tombe des étoiles. On sent autour de soi la multitude, plus qu'on ne la voit ; c'est un fourmillement sombre d'où se dégage je ne sais quelle électricité d'attention sans que la curiosité puisse jamais être détournée ni distraite par un détail de toilette ou de visage. On ne peut que regarder le théâtre.

La scène a soixante mètres de largeur : quarante-cinq mètres de plus que celle du nouvel Opéra. Le fond représente un palais d'une architecture magnifique ; mais ce fond n'est pas, comme chez nous, une toile qui change selon le lieu où le drame se transporte ; non, la décoration est fixe : c'est un véritable palais avec de vraies colonnes de pierre ou de marbre, montant les unes par dessus les autres, jusqu'à une hauteur extraordinaire. C'est dans cette immuable décoration formée par le palais, que se jouent toutes les pièces données sur le théâtre d'Orange.

Lorsque, en 1878, on nous a offert, à l'Exposition universelle, une réduction du théâtre d'Orange tel qu'il a été restauré par le célèbre architecte Caristie, on avait placé sur la scène une manière de petite poupée, dont l'effet était bien singulier. Cette poupée était censée figurer un personnage en scène et rendre la sensation que l'acteur devait, au temps jadis, donner au public, comme forme et comme taille, dans le décor immense d'un palais prodigieusement élevé. Il nous avait semblé, à voir cette réduction, que les personnages qui se mouvaient autrefois sur le théâtre d'Orange devaient produire aux spectateurs l'effet que nous ferait un Lilli-

putien égaré dans le Palais de Cristal.

M. Heuzey, qui avait présidé à cette restauration, pensait qu'une transition était ménagée en de certains cas, entre la vaste architecture du fond de la scène et les soupçons de décors mobiles que l'on y plantait, par un large emploi des tentures. Il alléguait un renseignement curieux qui parle d'étoffes et de toiles que l'on disposait dans les théâtres grecs pour limiter le regard, et qui étaient blanches pour figurer le jour, et noires pour figurer la nuit. Dans plusieurs bas-reliefs représentant des scènes théâtrales on voit, en effet, des draperies tendues ainsi sur le fond du théâtre, en arrière des acteurs.

Mais pour expliquer le peu d'attention que le public du temps passé accordait à cette prodigieuse disproportion de l'acteur en scène avec les dimensions écrasantes de l'architecture qui l'encadrait, il est à peu près inutile de recourir à ces hypothèses. C'était une convention, et la convention suffit à rendre raison de tout.

Ne savons-nous pas que le même effet de disproportion, — en sens contraire, il est vrai — ne gênait pas davantage nos pères ? Les décorateurs des deux derniers siècles n'avaient pas l'attention, qu'ont les nôtres, de ménager aux personnages des entrées par les premiers plans. Peut-être ne le pouvaient-ils pas, les deux côtés de la scène étant occupés par les spectateurs de haute volée. Un acteur était donc forcé de passer juste devant le décor qui terminait l'horizon, et sa tête dépassait de beaucoup la montagne figurée sur la toile dans un lointain énorme. L'acteur devait donc paraître, par comparaison, un géant monstrueux. Personne n'y prenait garde ; c'était la convention, convention née, comme toutes les conventions en art, de l'impossibilité de faire autrement. La vertu propre de la convention, c'est d'empêcher que le ridicule des défauts qu'elle est chargée de voiler ne soit senti par personne. Les Romains redonnaient sans doute par la pensée sa taille naturelle à l'artiste en le grandissant, comme nos pères la lui rendaient en le rapetissant, malgré le témoignage de leurs yeux ; disons mieux : ce témoignage n'existait plus pour des yeux trompés par l'habitude.

Il faut ajouter aussi que les anciens avaient corrigé de leur mieux cette disproportion. Leurs

acteurs se haussaient sur des chaussures dont les semelles étaient énormément hautes ; ils se rembouraient les cuisses, les bras et le thorax ; enfin, ils se couvraient et s'amplifiaient le visage d'un masque qui signifiait à un public immense de dix mille personnes, soit un sentiment, soit un caractère. On en forçait donc les traits, s'inquiétant assez peu qu'ils fussent immobiles.

Comme il pouvait arriver que le sentiment qui animait un personnage se modifiât, on croit que le masque se pouvait retourner, à moins qu'il ne fût changé par un artifice quelconque, et n'exprimât alors une passion différente de la première. Ces masques étaient surmontés d'énormes chevelures qui contribuaient encore à grandir l'acteur en scène.

Conventions et engins ont disparu avec les causes qui les avaient fait naître. Je me demandais avec inquiétude ce qui allait advenir de nos artistes, jetés sur cette vaste scène, devant cette décoration immense, sans rien pour relever leur taille et grossir leur voix, en face d'un public dont les yeux n'étaient pas accoutumés à ces disproportions énormes.

L'architecte chargé de préparer la représentation d'*Oedipe roi* avait aménagé, dans le système de la décoration fixe, à droite un palais avec marches ; à gauche, quelques accidents plus en rapport avec la taille humaine. Ces arrangements s'étaient faits sans la participation de Mounet-Sully, et il en était désolé. Il eût souhaité de jouer *Oedipe*, dans ce prodigieux vaisseau tout nu, sans décors postiches d'aucune sorte. Il affirmait que l'effet n'en serait que plus grandiose. J'étais bien de son avis, moi, par théorie, lui, servi par son instinct artistique. Je me disais, fidèle à mes principes, qu'une fois l'artiste en scène le regard s'attacherait tout entier sur lui et que de cette prodigieuse décoration, vue auparavant, il ne resterait plus dans l'esprit qu'une impression générale de grandeur qui se reporterait sur l'acteur et le grandirait par un inévitable effet d'imagination. Mounet-Sully, je pense, ne se disait rien du tout, car les artistes ne raisonnent guère : ils se laissent guider à ces raisons mystérieuses que la raison ne connaît pas.

C'était nous qui étions dans le vrai. Non, vous n'imaginez pas, vous n'imaginez jamais

l'émotion de ce public immense quand Mounet-Sully, dès la première scène, s'est avancé au seuil du palais pour parler à la foule des suppliants qui tendaient en silence des palmes vers lui, et que de sa voix profonde, rythmant chacun des mots qui composaient la phrase poétique, il a dit :

Enfants du vieux Cadmus, jeune postérité,
Pourquoi vers ce palais vos cris ont-ils monté,
Et pourquoi ces rameaux suppliants, ces guirlandes ?

Il nous a semblé à tous que, par un inexplicable effet de magie poétique, nous étions transportés de deux mille ans en arrière, et que c'était la tragédie même de Sophocle qui se levait de son tombeau et se mettait à vivre sous nos yeux. Le propre de cet art grec, c'est précisément de ne présenter que de grandes lignes, correctes et superbes, que des attitudes nobles et harmonieuses, des mouvements d'un rythme élégant et magnifique, une poésie large et mélodieuse ; de ne donner que ce qu'il y a de général dans chacune de ces choses, et de supprimer le détail, qui est toujours étroit et mesquin.

A la Comédie-Française, il m'avait semblé que Mounet-Sully donnait peut-être un peu trop au vieux drame une allure hiératique, que le mouvement n'en était pas assez pressé, que certaines scènes auraient demandé des inflexions plus variées et se rapprochant plus de la réalité terre-à-terre. Toutes ces critiques ont été là-bas balayées d'un souffle.

A cette distance, il n'y a plus que les grands traits, les traits vraiment généraux, qui comptent. On ne songe plus au reste. On a ce plaisir noble, ce plaisir idéal d'être emporté, loin de la réalité vulgaire, dans un monde de formes harmonieuses et de phrases rythmées. L'impression est à la fois si douce et si puissante que je ne sais personne qui y puisse résister. Nous avions derrière nous deux jeunes femmes qu'à leur conversation j'ai su être de simples couturières à Lyon. Il est assez peu probable qu'elles fussent très familières avec les spéculations sur l'art, avec la légende d'*Oedipe* et les tragédies de Sophocle. Elles fondirent en larmes, et je suis convaincu que, dans cette foule de quatre ou cinq mille spectateurs, il n'y en a pas eu un seul qui ait gardé les yeux secs.

Si ce n'était que l'émotion du drame, cet effet se produirait sûrement à Paris, où l'œuvre de Sophocle est admirablement jouée et entourée de toute la pompe que peut fournir notre grande scène. Ce qui fait que la sensation est moindre, c'est que la reculée est moindre aussi ; c'est que nous touchons presque les personnages ; c'est que, malgré nous, nous nous intéressons au détail. Là-bas, c'étaient des figures lointaines et mystérieuses qui évoluaient lentement dans une marche à longs pas, et dont le langage merveilleusement rythmé arrivait à l'oreille, à travers la distance, avec des sonorités pénétrantes.

Pour la première fois, j'ai compris le théâtre grec. Il faudra absolument qu'on nous redonne, dans ce même théâtre grec, une représentation ou d'*Antigone* ou d'*Oedipe à Colone*, mais qu'on nous l'offre avec tout le déploiement de mise en scène qu'exigent ces vastes espaces.

Vous croyez que je me démène en exigeant de la mise en scène ? Mais pas du tout ; je suis très conséquent avec mes théories. Ce qui m'agace, ce qui m'horripile, c'est la mise en scène cherchant à prendre les yeux par le détail ; le détail, c'est la mort du grand art. Mais ces théories du chœur antique marchant à pas comptés et accomplissant, suivant un rythme marqué d'avance, des évolutions générales, de quelle force et de quelle grâce elles relèvent l'action qu'elles encadrent, comme un magnifique et vivant décor !

C'est affaire d'argent, cela, puisque on aurait les artistes, puisque Mounet-Sully, je le tiens de sa bouche, a une envie folle de recommencer. Comment ! il ne se trouvera pas en France, dans ce pays de millionnaires, un financier intelligent qui se donne le délicieux régal d'organiser une de ces représentations, où il convierait ses amis ? « Il y a des gens, dit la Toimette du *Malade imaginaire*, qui donnent à leur maîtresse la comédie... » Eh bien ! ne serait-ce pas là ce qu'il y aurait de plus galant et de plus rare, la comédie grecque dans un théâtre romain, sous l'admirable ciel du Midi ? Et qu'est-ce que ça coûterait ? Cent mille francs peut-être, une bagatelle. Une bagatelle pour ces messieurs, cela va sans dire, qui jettent sans compter tant d'argent pour des fantaisies moins ayables. Bischoffsheim a bien

me du duc d'Orléans, second prince Albert, frère cadet du duc régnant Ernest — déplaît fort aux Allemands qui n'en-

portant l'inculpation de tentative de meurtre. La population entière s'est soulevée et a arraché le prisonnier aux mains de la gendarmerie.

rent que comme un instrument de circonstance les hommages qu'ils réservent, sui-

bre on n'aura pas fait faire un pas à la question de l'assainissement de Paris, inséparable à nos

partie des cours profondes, il n'existe pas une différence de niveau suffisante entre le plus bas ca-

matou et de manœuvres de cavalerie opérées dans les environs de Sétif.

dépensé trois millions pour bâtir un observatoire aux environs de Nice. Bischoffsheim a tourné du côté des sciences; je ne lui en veux pas; mais c'est dommage. Il y aurait tant de choses spirituelles à tenter dans le domaine des lettres, pour un millionnaire amoureux d'art.

Cent mille francs! cent mille francs! Mais nous lui ferions pour un million de réclames. Mais il serait du coup Mécène, Léon X, Médicis, Louis XIV, tout ce qu'il voudrait. Mais tout le Midi se lèverait pour l'acclamer, et, quand le Midi se lève, ce n'est pas pour un peu, je vous prie de le croire; je sors d'en prendre.

Il faudrait cette fois payer les artistes. Car, j'ai quelque honte à le dire, l'indemnité de voyage qu'on leur a allouée a pu à peine solder leurs frais de déplacement et de séjour. Ah! la municipalité d'Orange ne s'est pas fendue! Elle n'a pas même envoyé un bouquet aux femmes qui sont venues de Paris pour les deux représentations d'*OEdipe* et de *Moïse*; M. Jules Claretie attend encore un mot de remerciement, pour avoir bien voulu autoriser les artistes de la maison à nous offrir cette grande manifestation artistique. Je ne sais si, depuis, on a remercié Mounet; je ne le crois pas; peut-être la municipalité ne savait-elle pas où il avait pris son logement. Car on ne lui en avait point retenu, non plus qu'à aucun de ses camarades, et ils sont arrivés à Orange, comme la charrette du *Roman comique*, sans que personne se soit dérangé pour leur souhaiter la bienvenue.

Si l'on recommence, il faut que ce soit grandement. Mounet tient pour *OEdipe à Colone*. Mais dans *OEdipe à Colone*, c'est malheureusement le premier acte qui est le plus beau. Je préférerais *Antigone*. *Antigone* a cet avantage de n'être pas une tentative nouvelle. Il y a une *Antigone* de Vacquerie et Meurice qui a été jouée à l'Odéon quand j'étais encore au collège. Je me souviens de l'effet prodigieux que faisait une actrice, oubliée aujourd'hui, Mlle Bourbier, quand elle se jetait à genoux devant le chœur qui la regardait d'un air de commisération.

Ces spectacles de pitié et de terreur sont si beaux dans la tragédie grecque! J'ai encore, j'aurai longtemps l'esprit hanté de cette douloureuse et terrible apparition d'*OEdipe*, les yeux crevés, serrant ses fils contre sa poitrine et poussant de lugubres lamentations qui se perdaient dans le lointain. C'était bien autre chose qu'à la Comédie-Française, et Mounet-Sully lui

même a, ce jour-là, senti le dieu qui lui prêtait des accents qu'il ne retrouvera jamais.

Cette représentation m'a fait changer d'avis sur un point d'interprétation. Il me semblait que le rôle de Créon était de grande comédie plutôt que de tragédie. Je me représentais Créon comme un prince tout plein de bon sens, aimable même, ne répondant, dans le second acte, aux accusations injustes d'*OEdipe* que par des raisons d'un justesse parfaite, exprimées d'un ton de spirituelle désinvolture. Je trouvais que ce Créon faisait preuve, au dernier acte, de sentiments humains et généreux, car il permettait à l'homme maudit d'embrasser ses enfants, et il lui promettait d'en prendre soin, et quand *OEdipe* lui disait :

O Créon, donne-moi

Ta main, ta noble main en guise de ta foi,

il la lui tendait, bien que dans les idées anciennes il courût, en touchant la main du vieux roi en proie aux vengeances du dieu, le risque d'appeler sur lui et d'y attacher le sombre chœur des malédictions.

C'était donc, à mon sens, dans cette noire tragédie, un rôle de demi-caractère qui devait, dans l'idée de Sophocle, éclaircir quelque peu l'horreur de cet affreux drame. C'est ainsi que je l'avais indiqué à Dupont-Vernon, avec qui j'avais eu le plaisir d'en causer. Mounet-Sully le comprenait tout autrement: il voulait que Créon fût dur, farouche, violent, un abominable homme, me disait-il. Les deux artistes s'étaient fort querellés sur cette interprétation, car Mounet-Sully veut tout régler à sa guise, et il n'aime pas qu'on lui résiste. Les éclats de cette discussion littéraire avaient, à un moment, franchi les murs de la Comédie-Française.

Je reste bien, si vous voulez, dans mon sentiment; mais je ne vois pas trop comment ces nuances de familiarité légère pourraient être rendues visibles en pareil lieu et devant un si énorme public. Le rôle de Créon était tenu là-bas par le jeune Albert Lambert fils, qui avait naturellement suivi avec docilité les indications de son chef de file. Il est certain que le rôle ainsi interprété est plus facile à jouer, d'abord, et porte davantage, ensuite. Je crois bien que Mounet-Sully a eu raison contre moi à Orange; il pourrait bien se faire qu'à Paris je n'eusse pas tort. Vérité en deçà des Pyrénées, erreur au delà.

C'est à Orange que l'on a pu apprécier ce qu'était la diction. On n'a pas perdu un mot

quand Mounet parlait, ou Martel, ou Laroche, ou Mlle Hadamard: ce n'était pas que leur voix fût plus forte que celles de leurs camarades; c'est qu'ils articulaient plus nettement, c'est qu'ils espaçaient davantage les syllabes, frappant avec plus d'intensité sur celles qui devaient sonner le mieux.

Il y a eu de temps à autre, dans la diction de leurs camarades, quelques passages qui n'arrivaient pas distincts à l'oreille. C'est que là rien ne se devine; il faut que la diction, comme le jeu, soit d'une irréprochable loyauté. Quel dommage qu'on ne puisse pas établir le Conservatoire dans le théâtre d'Orange: le professeur au bout de la salle, les élèves sur le théâtre! Il faudrait bien que ces jeunes gens apprirent à élargir leur jeu et leur geste, à mépriser les petites tricheries d'un art mesquin.

Mounet-Sully a été le roi de cette soirée. Il a marché, durant les trois jours qui ont suivi, dans sa gloire, entendant répéter sans cesse à ses oreilles ce cri: « Vive Mounet! Vive Mounet! » que poussait une population enthousiaste. Il s'est prodigué; il a dit des vers à toutes les cérémonies, et je ne sais comment sa voix y résiste. Je l'ai supplié de la ménager, et pour nous, et pour lui. Mais il est artiste, et ce soleil du Midi l'excitait à chanter.

Landrol vient de mourir. Il y avait déjà quelque temps qu'il ne jouait plus guère; mais c'était le plus utile et le plus intelligent des régisseurs, formé à l'école de Montigny. Landrol est le premier acteur que j'aie connu à Paris. Je n'étais point encore dans la critique théâtrale, lorsque, en 1860, il créa dans *Risette* ou *les Millions de la mansarde*, d'About, le personnage principal, celui de l'amoureux. Dame! il y a trente ans de cela! Comme About n'était pas à Paris et que j'étais pour quelque chose dans cette *Risette*, c'est moi qui l'allai féliciter et remercier. C'est la première, et je puis dire la dernière fois que j'ai vu une loge d'artiste, m'étant sévèrement interdit l'entrée dans les coulisses.

Landrol était déjà en ce temps-là un comédien émérite. Il y avait une douzaine d'années qu'il avait commencé de jouer au Gymnase, et il y est resté jusqu'à sa mort. Un bail de quarante-trois ans dans le même théâtre, c'est un fait assez rare pour qu'on prenne plaisir à le signaler.

Landrol n'était point un comédien de nature. Il avait le visage ingrat et la voix raide, il n'é-

tail point de ceux qui n'ont qu'à se montrer pour conquérir une salle et séduire même les critiques qui auraient bonne envie de les discuter. Tout son fait était d'intelligence et de travail. Il aimait le théâtre avec passion et voulait tout jouer parce qu'il se sentait en état de tout comprendre. Mais, à la scène, comprendre n'est pas rendre. J'ai là, sous les yeux, dans mes notes, la liste des ouvrages où il a créé un rôle; elle est interminable. Et encore n'ai-je pas tout. On compte qu'il a créé cent et quelques rôles et qu'il en a repris davantage encore; il possédait une mémoire imperturbable, et il était toujours sur la brèche, se vantant de n'avoir jamais été malade.

C'était pour Montigny un acteur précieux, car c'était un acteur sûr. On savait bien qu'il ne donnerait jamais beaucoup d'éclat à un rôle, qu'il n'y trouverait pas de ces à-coup de génie qui emportent une salle; mais on savait également qu'il ne le laisserait jamais tomber et le maintiendrait coûte que coûte dans une moyenne honorable. Aussi, qu'arrivait-il? C'est que lorsqu'un rôle était ou ingrat ou dangereux, on pensait tout de suite à Landrol, et Landrol s'exécutait sans mot dire.

Il a eu pourtant des rencontres très heureuses dans le cours de sa longue carrière. Tous les hommes de ma génération se le rappellent dans le Sarrazin de *Montjoie* ou *l'Homme fort*, de M. Octave Feuillet. Il faisait le personnage d'un pauvre diable épris de bleu, amoureux d'héroïsme, qui avait tâté de toutes sortes de métiers pour vivre, de toutes sortes de métiers honnêtes, bien entendu; mais l'imagination l'avait toujours emporté, et il n'avait pas su se résigner à être jamais un homme pratique. Il était allé se battre en Grèce, en Valachie, au Pérou; il avait été blessé huit fois, condamné trois fois à mort; il avait été préfet en 1848; puis dieu! oui, dieu! il avait inventé une bonne petite religion, dont il s'était, selon l'usage, constitué le dieu, et il n'en crevait pas moins de faim. Je le vois encore, entrant au premier acte, râpé, sans faux col, une barbe farouche et la mine humble, tout l'aspect d'un vieux démocrate dans la débine. Toute la salle en partit d'un long éclat de rire, et il eut, en contant son histoire, un succès fou.

Je me souviens encore de lui dans la *Maison sans enfants*, un petit chef-d'œuvre de Dumanoir et Decourcelles. Il y a dans ce joli drame un joli couple qui le traverse et dont les joies l'écrayaient

doucement. Le mari, après six mois de mariage, vient d'apprendre, de la bouche même du médecin, que sa femme est enceinte. Il ne se tient pas de joie, il rêve de son fils, il en parle à tout venant et à tout propos. Il tourne autour de sa femme et l'accable de petits soins.

Il ne veut pas qu'elle descende les escaliers seule. Pourquoi diable a-t-on la rage de frotter les escaliers? Elle assure qu'elle n'a pas faim, et il veut qu'elle mange. Elle parle de faire une course, et il lui interdit d'aller à pied. Il est tâillon et, comme dit le peuple, chauffe-la-couche, mais avec tant de bonhomie, de grâce et de gaieté, qu'il amuse et touche en même temps. Landrol était charmant dans ce rôle.

En ce temps-là on disait: « Pourquoi la Comédie-Française ne l'engage-t-elle point? » car c'était déjà la turlutaine des journalistes de vouloir que tout acteur qui donnait n'importe où des marques de talent fût enlevé par la Comédie-Française à son théâtre. Cet exemple est bien fait pour nous rendre très circonspects. On peut voir maintenant que Landrol n'aurait jamais été, dans la maison de Molière, qu'une très estimable utilité.

Il y avait un point où il s'arrêtait toujours, et c'est à ce point-là qu'eût commencé le grand artiste ou, plus simplement, l'artiste. Dans le *Filleul de Pompi gnac*, il avait une scène qui est une des plus belles inventions de Dumas. Il jouait le rôle d'un mari qui a vu sa femme pérorer de chagrin et de remords pour une faute commise, et il n'a jamais su avec qui.

Il se rencontre, longtemps après, avec un général qui fut jadis ami de la maison.

— J'ai soupçonné tout le monde, lui dit-il, même vous, général; n'étiez-vous pas jeune et brillant? Mais ce ne pouvait être vous.

Et, examinant l'une après l'autre toutes les raisons qui l'ont dissuadé de ce soupçon :

— Est-ce qu'un amant loyal ne serait pas revenu? est-ce qu'il n'aurait pas de quelque façon témoigné son chagrin de la mort d'une femme aimée? est-ce qu'il aurait abandonné son fils? Enfin, ce n'était pas vous.

Et, ce disant, il prend la main du général. Cette main a probablement quelque chose de particulier; elle est moite sans doute et l'étreinte en est convulsive. Il la retourne dans la sienne et, se rapprochant du général, qu'il fait lentement tourner vers lui, face à face.

— Ce n'était pas vous, n'est-ce pas? Les deux hommes demeurent quelques se-

condes en silence, les yeux dans les yeux, l'un interrogeant du regard, l'autre ne répondant rien.

— Ce n'était pas vous? répétait Landrol; eh bien, jurez-le-moi!

La situation est d'un pathétique rare, puisque nous savons tous que le général est en effet coupable. Elle avait laissé le public froid le soir de la première, et elle n'eut jamais grand succès.

J'en marquais mon étonnement à Dumas :

— Que voulez-vous? me dit-il, ces scènes-là, il faut absolument qu'elles soient illuminées par l'artiste. Landrol est un très bon comédien, ce qu'il fait est excellemment fait; mais il n'a pas le coup de lumière. Il ne l'aura jamais. Si Lafontaine avait été chargé de donner cette poignée de mains, vous auriez vu l'effet.

Sur la fin de sa vie, Landrol était devenu régisseur et professeur, et personne n'indiquait mieux que lui. J'en sais quelque chose. J'avais été chargé par About, il y a quelques années, de suivre les répétitions de *l'Assassin*, que Konning voulait représenter au Gymnase. Il avait distribué le principal rôle à un artiste qui, depuis, s'est fait une belle place au théâtre, mais dont la réputation ne faisait que de naître, et qui n'était point sûr de lui. Landrol s'épuisait à lui détailler le rôle; l'autre n'y mordait point. Il me demanda enfin la permission de me le rendre: Je n'y serai jamais bon, me dit-il, je le sens.

J'acceptai sa démission avec regret.

— Voulez-vous que je vous le joue? me dit Landrol!

Il l'avait si bien indiqué, que je fus enchanté de sa proposition. Le fait est qu'aux répétitions, expliquant le rôle et le disant, il m'enchantait; le jour de la représentation, il n'y eut rien de plus terne que son jeu. L'intelligence, hélas! n'est que la moitié, la très petite moitié d'un comédien.

Landrol ne laissera pas dans les annales du théâtre contemporain un nom brillant, mais un nom respecté. C'était le plus honnête homme du monde, le comédien le plus exact, le plus probe, le plus loyal, le pensionnaire le plus dévoué. On pourrait mettre comme épitaphe sur sa tombe: Il a aimé le théâtre.

FRANCISQUR SARCEY.

Εν Σελω, αὐτῆς 18 Ἀπριλίου 1888.

Ἀξιότιμη Σέβρα Πρόσβρα τῆς
δοῦ τῶν Ὀχυροῦν Ἐσπερῶν,

Συμβούτος αὐτῆς Κανονισμῶν, δοῦ
τῶν μουσικῶν διαγινόμεστων ἔχον
αὐτῆς αὐτῆς καὶ σέβρα ὑμῶν ἀπὸ αὐ-
τῆς ἀπὸ τῆς 11^{ης} ἰσοσυνέσει
μὲν τῶν καχυποκειμένων δοῦ οὐρα
ου μουσικῶν μου οὐρα δὲ
τῶν διαγινόμενῶν τῆς ἐκείνου
τοῦ τῶν αὐτῶν «Le Réveil»
καὶ μὲν τὸ ἐπὶ αὐτῶν γινόμενον
γαλλικῶν λόγων: «Fautes des
gaites ou exalte des merles».

Μέχρι σήμερον δὲν ἔχον
ὑμῶν ἀπὸ αὐτῶν τῆς παρακαλῆς τῶν

ἔργου. ἅς παρακαλῶ, ἕως ἔλα-
βετε αὐτό, καὶ ἀπεπονεύετε καὶ
μὴ ἀπέχεσθε οὐκ εἰς παρατήρη-
σιν ἀποδοῦναι ἡμῶν καὶ ἠμάρτημα-
τα, ὅπως μὴ ᾖ ἄνευ ἡμῶν.

Ἐπιπέμει μετ' ἑξῆς ἡμετέρας
ἀφ' ἡμῶν καὶ ἡμῶν

Ἐπιπέμει ἡμετέρας

Ἐπιπέμει ἡμετέρας.

Ems (Allemagne)
Kürhaus

20 Août 1870
8

Monsieur le Ministre

Je vous prie de vouloir bien
me faire savoir si vous désirez
recevoir les journaux de
Paris et de la France. Les
journaux de Paris et de la France
sont envoyés à Paris et de la France.
Les journaux de Paris et de la France
sont envoyés à Paris et de la France.
Les journaux de Paris et de la France
sont envoyés à Paris et de la France.

Je vous prie de vouloir bien

Monsieur le Ministre
de l'Intérieur
à Paris

malá ló lafeidur or ei lafupa
yepn uní eilij ei mi e'illein
lm Bieim. apoleim ra ló
ajypainyur ai ejypwile upis
luameidaur tw e'imeitw e'ini
tw wauriw. To'pnyainpa e'ivan
lò apoyepor e'anelor unyep'lor
ei tw p'wlorla ei autu pias
denapar, fupis oiden i'w'admas
ra'has up'wuntar, uní o'syepoi
yeww sua'wolo autu'pewter (automat).

E aulos

22-8-88

Αρ. 28/9/88

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Κύριον
Στ. Δραγοῦμεν, πρόεδρον τῆς
ἐπι τῆς ἐκδόσεως τῶν
Ἑλληνικῶν Ἐπιτροπῶν -

Ἀξιότιμη Κύριε,

Ἐπισημαίνω καὶ ἐγὼ
τὴν σημασίαν τοῦ καλλιτεχνικοῦ
ἔργου, τοῦ γενομένου ἐν
Ἀθήναις, πέμψω ὑπὸ τῶν
ἡμετέρων δαύδων τρία
ἔργα, ἐπιβίβουσα ὅτι δὲ γρί-
νωσι δεκτὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
ἐκδοσιν. Ἐδύναται ἴδω

εις τὴν ἑπιτροπὴν διὰ τοῦ
αὐτοῦ διόου μου κ. Ἀλεξάνδρου
Μαύρου, ὃν παρεκέλευον τὴν
ἰδίαν πρὸ ἀποδογῆς ἔσομα
ἔργα. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν
παραουσιάζεται ἄμεσος εὐκαρπία
πρὸ ἀποδογῆς αὐτῶν, ἐνδία
δὲ, ὅτι μετὰ 15 περίπου
ἡμέρας δὲ ὑπέρχη εὐκαρπία
τοιωτή. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ
ὑμᾶς, κύριε πρόεδρε, νὰ
λάβετε ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκτακτὴν
ζώνην περιόδου, καὶ νὰ
διατάξτε ὅπως κεραιδῆ
ἀνάγκη δέουσι διὰ τὰ μετ' οὗ

ποῦ διαπύματα ἤνεργα
ἔργα.

Δίχασι, περικυῶ,
τῆς διαβελίωσιν τῆς
ἐλαφύου ὑποκίωσιν, ἐν ἣ
διακίωσιν ἄνεργα.

Ἰννίνα Ὁ Βαγιέρη

Ἐν Λονδίω τῆ 22^α Αὐγ. 1888.

Uzlatu Supara,

Loi aovuzju iuzuzju
ovuzju 26 Kelloucu
exluuats oops iui oovoye
ian iui ai Uppuzju Kouri
lutos ad ka bopija ius
'kudrouy. Avauouvon
avui lu u. Avoyeore
oovs ov, ju vooxedu
oovdas na in f'odou
on aya vs isyebaron
luu adai luon pod

Kellovén. Éai dá ce-
rué, óle ópáí ná ípá-
ípe a' lóílóvónu ípáí,
wé wóóíwéí o' Kél-
lóvónu, ódóvón ná ópá-
ípe, lóílóvónu ópáí
wéíwéí, ódóvón ná ópá-
ípe.

Óle ópáí ná ípá-
ípe, ódóvón ná ópá-
ípe, lóílóvónu ópáí
wéíwéí, ódóvón ná ópá-
ípe.

Soi 'idardoyurifu lin
drei 'xouyroum a'ofz
In 'Kopra 'Kerhufu
Loudia ou'pou gur.
O 'Nogidolus 'pawefz
In 'drei 'L'ir.

Vurp' 'vour, 'du air
zhas 'ndu 'las 'eprou
En, 'drey 'droun 'sub 'ide.
vz 'ir.

La 'dodafoprac
Pooi

Lulu 'dawi
D'Sullain

Εν Τροίη 26/7 7618 ⁴¹88

Αγαυή Νύμφη

Είδος ἡ ἐξέδοκ' ἔτι ἐπιζο-
νῆ σου, ἡπίερα παλὶ τῶν
ἐν τῇ Κοινότητι γίνουσαν, οἷον
τοῦ Συγγραφικοῦ ἐν τῇ ἐπι-
στολῇ σου τῆς 7 2 γράμ-
ματινικῆς, ἡ ἐξέδοκ' ἡ ἐξί-
"ὅτι ἡ ἐπιδοσὶς τῆς ὀφειλ-
μῆς ἐπεδοκίματος ἐπιδο-
σῆς καὶ δεδῶκεν 8,000 γράμ-
ματινικῆς ἡ ἔχει γινώσκουσα ἡ γράμ-
ματινικῆς δια τῆς ἀποδοχῆς
ἡ ἐξέδοκ' ἡ ἀποδοχῆς τῆς
ἐπιδοσῆς Νύμφης ἀπὸ τῆς Συ-
δοκῆς ἐπιδοσῆς, ἡ ἐξέδοκ'
ἡ ἐξέδοκ'

Νόμος.

Ἐδίξασα ἐαυτὴν εἶναι τὴν
αὐτοκράτειράν τοι ἐσθλουργήσασθαι,
τοὶ ἐσθλουργοὶ δὲ οὐδένα
καὶ δὲ τοὶ ἀρρητῶν ζουρῶν
ἰδίῃ καὶ καὶ οὐδὲν ἄλλο, καὶ
ἀλλοῖς ἐκαστοῖς τὴν ἐαυτῆς
καὶ καὶ τῆς ἑσθλουργίας καὶ
τοῦ ἐσθλουργοῦ, ὅτι οὐδὲν
αὐτὴ ἐσθλουργήσασθαι ἰδίῃ
καὶ ἑσθλουργοῦ, οὐδένα καὶ οὐ
περὶ τῆς ἐσθλουργίας
δὲ ἐκαστοῦ τοῦ ἐσθλουργοῦ
καὶ οὐδένα τῆς ἐσθλουργίας
καὶ οὐδένα τῆς ἐσθλουργίας.

Ἐδίξασα ἐαυτὴν ἐσθλουργήσασθαι

Ἐσθλουργία
Hellingz

1.700.

ε/. εἰς τοὺς κείρους γεννητοῦ ἐξομοίωσι
ἑπιπέδου ἐξ ἐξομοίωσι κείρων } 400

ζ/. εἰς τοὺς κείρους νομισματικῶν
ἡμῶν τοῦ ἐπιπέδου κείρων } 500.

δ/. εἰς τοὺς κείρους γεννητοῦ κείρων κείρων } 500.

η/. εἰς τοὺς κείρους γεννητοῦ κείρων κείρων
ἑπιπέδου κείρων } 500

θ/. εἰς τοὺς κείρους γεννητοῦ κείρων . 500.

ι/. εἰς τοὺς κείρους νομισματικῶν
ἑπιπέδου κείρων } 500.

4.600.

ἑπιπέδου κείρων 3.400 ἑπιπέδου κείρων

ἑπιπέδου κείρων ἐξ ἐξομοίωσι
ἑπιπέδου κείρων ἐξ ἐξομοίωσι
ἑπιπέδου κείρων ἐξ ἐξομοίωσι

α/. εἰς τοὺς κείρους ἑπιπέδου κείρων κείρων
ἑπιπέδου κείρων ἑπιπέδου κείρων } 200.

β/. εἰς τοὺς κείρους ἑπιπέδου κείρων κείρων
ἑπιπέδου κείρων } 200.

γ/. εἰς τοὺς κείρους ἑπιπέδου κείρων κείρων
ἑπιπέδου κείρων ἑπιπέδου κείρων
ἑπιπέδου κείρων ἑπιπέδου κείρων } 200

600.

D. / ³ ~~his~~ ~~episcopia~~, ~~choro~~ ~~usq~~ ~~ue~~ ~~tra~~
~~medicamentorum~~ ~~pro~~ ~~xi~~, ~~op~~ ~~er~~ ~~at~~

~~in~~ ~~op~~ ~~er~~ ~~at~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~pro~~ ~~xi~~ ~~mi~~ ~~200.~~
~~et~~ ~~his~~ ~~op~~ ~~er~~ ~~at~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~pro~~ ~~xi~~ ~~mi~~ ~~200.~~

G. / ~~his~~ ~~pro~~ ~~xi~~ ~~mi~~ ~~200.~~

H. / ~~his~~ ~~pro~~ ~~xi~~ ~~mi~~ ~~200.~~
~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

3.400.

~~De~~ ~~his~~ ~~op~~ ~~er~~ ~~at~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~pro~~ ~~xi~~ ~~mi~~ ~~200.~~
~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

~~tra~~ ~~ct~~ ~~io~~ ~~n~~ ~~is~~ ~~1000~~

Περὶ σαυδάσθ' μοι φίλε
κύριε Σέβαστα.

Σὺς γράφα, γράσσει, εἰς φίλος
ἢ ὄχι ἐσάσκει. Ἐκ τοῦ τρό-
που, καὶ οὐ εἶχετε τὴν καλο-
σύνην καὶ καὶ ἀσάσκει. ἢ
εἰ ὄχι εἶτετε εἰς δὴν ἔσκει-
εἰρήνη ὄχι τὴν ἀσάσκει μου ἀρ-
νησὶν εἰγάσσει εἰς ἀσάσκει.
δου εἰς δὴν ἔσκει ἀσάσκει
ἀσάσκει Σας. Ταῦτα πρὸς
ἀσάσκει οἱ ὄλιγότερον ἔσκει-
τε ἀσάσκει τὸν χαρακτῆ-
ρα. Ἀλλ' ὄχι οὐ καὶ ταῦτα
εἰσάσκει, κατετόσκει ἔσκει-
πέσσει ὄχι μοῖ εἰνε ὄλιγ
ἀδύνατον καὶ δεχθῶ τὴν κερῖσσι
τὸν ἀσάσκει. Διότι εἰσάσκει

βέβαιος ὅτι δι' αὐτῶν ἐκάρου-
σιν εἰς τὴν ἀναχόδου εἰσέλ-
θυσθετα μεοὶ πολλὰ καδύ-
ματα. Διὲ πρόκειται
αὐτὸν ἀπὸ νόσων, ἀλλὰ
ἀπὸ ἰγυδάς, διὲ ὅσοις
ὄφειδο, τὰ μετ' ἀνεκδιδενέ-
αυτοῦ ἀπὸ τῶν
συνεπινοήσασθαι εἰς ἄλλοις
πολλοὺς καδύματις δὲ
πανααδύματις.

Παραμυθῶ ἑαυτὸν καὶ
μοὶ με ἀποκείνεται ἀπὸ
τῶν ἰγυδῶν εἰς τὴν ἀναχό-
δου ἐκάρουσιν.

Ὅπως ἔμελλε, ἀπὸ
2 ἐπινοήσασθαι εἰς
88. *Πανααδύματις*

Αθήναι, 3 Σεπτεμβρίου 1888

Αξιότιμη φίλε κ. Κωνσταντίνε,

Μόνη εγγύη μου όσα κ' έγραψα,
έως σήμερον εις κατασκευότατον διά
τα δεύματα και τον κ. Αποστολίμου
Προβαγίου, όσες υπό ηγεμονίαν
μου δε βαίνουσι ότε δια υπέβη
ταρταρον τον ρις τον υπεριον
αγίονα.

Υποβάλλω επις το νοσηρίον,
αποδεικνύον, ότε διακατά εις τον
ερωτησαντα υπερί τωντων, και
ηδύκατα επισημνίζοντες την
ωσόνυσιν των.

Δεσφαιροσ
Προδοσιότατος Κεφ. Κεφ.
Γεωργίου Κωνσταντίνου

Περί των κίπων
Κα ελίπαρον δραμόντων,
ωσόνυσιν των κατασκευότατον μετ' ούφουσι,
έως σήμερον εις τον κατασκευότατον μετ' ούφουσι,

in Adulay in 2. Feb. 1888.

45

Ελευθερία μεν εἶδε.

ἄλλοι δὲ ἐσώθησαν ἐκ τῆς ἀπορίας ἐν πλείοσι μεν ἐσώθησαν
 εἰς τὴν ἀπορίας οὐκ καὶ τὰς ἀπορίας ἐπὶ τὴν
 καὶ τὰς ἀπορίας, ἀπορίας δὲ ἀπορίας ἐπὶ τὴν
 πλείοσι καὶ ἀπορίας τῶν ἀπορίας τῶν ἀπορίας,
 καὶ ἀπορίας τῶν ἀπορίας τῶν ἀπορίας. ἡ ἀπορίας
 ἡ ἀπορίας τῶν ἀπορίας. Ὁ δὲ ἀπορίας καὶ τῶν
 ἀπορίας ἀπορίας τῶν ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας
 με ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας
 τῶν καὶ ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας τῶν ἀπορίας,
 με ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας.
 ἀπορίας τῶν ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας
 ἀπορίας τῶν ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας,
 τῶν ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας
 ἀπορίας, ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας
 καὶ ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας
 τῶν ἀπορίας. Ὁ δὲ ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας
 ἡ ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας
 ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας
 ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας ἀπορίας

δὲ ἐν ὑπερβολῇ, ὅταν ὁ ἀστρογῶν κινῆται
ἐκ τῆς ἐκείνης τοῦ ἰσοπέδου καὶ τοῦ ἰσοπέδου ἀπὸ
ἐξ ἑαυτοῦ. Ἡ ἀστρογῶν ἴσῃ ὑπερβολῇ,
καὶ ἴσῃ ἰσοπέδῳ ἀστρογῶν, ἀπὸ ὑπερβολῆς
αὐτῆς ἕως ἰσοπέδου τοῦ ἰσοπέδου, οὐδὲν
ἔχει ἐκείνη, ὡς ἡ ἀστρογῶν. Τότε
ἀστρογῶν ἐν τῇ ἰσοπέδῳ ἴσῃ, καὶ ἰσοπέδου
τοῦ ἰσοπέδου αὐτῆς ἕως ἰσοπέδου, καὶ ἴσῃ
καθὼς ἰσοπέδου, οὐδὲν ἔχει ἐκείνη
τῆς ἀστρογῶν, καὶ ἰσοπέδου ἕως ἰσοπέδου
ἴσῃ. Τότε ἡ ἀστρογῶν ἰσοπέδου ἰσοπέδου
ὡς ἡ ἀστρογῶν ἐν ἀστρογῶν ἀστρογῶν
καὶ ἰσοπέδου, ὡς ἡ ἀστρογῶν ἀστρογῶν, ἡ
ἀστρογῶν ἐν ἀστρογῶν ἐν ἀστρογῶν ἀστρογῶν
ὡς. Τότε ἀστρογῶν ἀστρογῶν, ὡς καὶ ὁ ἴσῃ ἀστρογῶν
ἀστρογῶν ἴσῃ ὁ ἴσῃ. Doppfeld ἴσῃ ἴσῃ ἀστρογῶν
ἀστρογῶν ὡς ἀστρογῶν ἀστρογῶν, καὶ ἀστρογῶν
ἀστρογῶν, καὶ ὡς ἀστρογῶν ἀστρογῶν ἀστρογῶν
ἀστρογῶν ἀστρογῶν ἴσῃ ἀστρογῶν, καὶ ὡς ἀστρογῶν

ΑΡΙΘ. 556

ΑΘΗΝΗΣ ΤΗ 5 Σεπτεμβρίου 1888

« Εὐχαριστοῦμαι »

Ποῦς οὐδ' ἀβόλῃς

Κύριον Εὐχάρστον

Στραζούμην

ὡς εἶπες καὶ εἰς τὴν

Θεμελίωσιν εἰσεποῦς.

Κίερα Πλάτωνα,

ὁ εὐχόμενος καὶ ἠμελέου

Εὐαγγέλιου Κίερος Γ. Νικο-

λαίου σου καὶ ἠμελέου εὐχόμενος

ὅτι καὶ σου ἀμείνω καὶ εἰς

τὴν εἰς Θεμελίωσιν, εἰσεποῦς

προσπορεύμενα ἠμελέου,

καὶ παραδόχῃ ἀπὸ τοῦ εἰσεποῦς

καὶ ἠμελέου εὐχόμενος, εἰσεποῦς

καὶ σου ἀμείνω καὶ εἰς τὴν

ἠμελέου καὶ εἰσεποῦς καὶ εἰς τὴν

καὶ εἰσεποῦς, εἰσεποῦς

καὶ εἰσεποῦς καὶ εἰσεποῦς

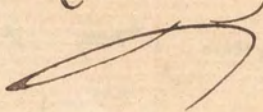
καὶ εἰσεποῦς καὶ εἰσεποῦς

καὶ εἰσεποῦς καὶ εἰσεποῦς

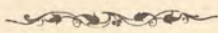
καὶ εἰσεποῦς καὶ εἰσεποῦς

καὶ εἰσεποῦς καὶ εἰσεποῦς

αὐτοδρόμου ἐξαρτίου
ἐν ἑσπέραις ἐν ἑσπέραις.

Μετ' ἑσπέραις ἐσπέραις
ὁ ἀνὴρ ἐσπέραις
Τ. Τ. Κουρταγί

ὁ εἰς γραμματεῖς
Α. Ι. Αρβυριάδης

Κύριε Υπουργέ,

μερίτην υπηρεσίας
συνεχίζετε έως όσον να είδωσάμιον τον
Γενικόν έπιχειρηματιαν των έργων εν
C. Mobillok επί των 5 κ.ρ.ρ. δι' έ-
μειν εν τω κεντρικώ εν τω έδαφίον
της έπιχειρήσεως εν τω κεντρικώ
εν τω κεντρικώ.

Δυστυχώς μοι άνοήτως
έτι άδικώς άδικώς να έξιδω σήμε-
ρον των σιμίων εν τω κεντρικώ εν τω
έπιχειρηματιαν των έργων εν τω
κέντρικώ εν τω κεντρικώ, παρα-
μαστ' έμην, όσον άπό των βελτίων είλε
των εργασιών είλε μ.ρ. όριώσεως έργον
έ' όσον συνεκτελεσθή.

παραμαστ' όθεν έμην, να
μοι είδωσάμιον επρί τω έδαφίον
αυτ' όσον έγχαίρησιν τον είδωσάμιον,

Madame de la Roche et Monsieur de la Roche

Je suis très sensible à votre
belle et intéressante lettre

de ce jour

Mlle de la Roche

Κίριαι!

Ἐξαποστροφάς ἔγινε ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ἐπιγράμματος Ἐγγ. Προξενίου
 τὸ νέον "Μουσικὸν οὐδὲν" μετὰ δύο συγγραμμάτων, ἡ μεσοστροφὴ
 καὶ ἄλλων χειρογράφων, οὗς ἀποστέλλω καὶ σήμερον τὸ ἐν τῷ
 κατάλογῳ ἀναθεσπόμενον ἑξαποστροφῶν "Ἐφεσός" καὶ τὸ ἱερο-
 γραμμὸν "Ὁ Παρθένος" ὡς καὶ ἐν συντάττοις οὐκ ἐστὶν τοῦ Μιρλο-
 ποδ καὶ ἐν τῷ τῶν "Ἰ. Μαυροῦ".

Ποιητῶν, Κίριαι, ὅτι ἐν τῇ προσηγορίᾳ ταύτῃ ἐνοχῆται κατ' ἴκον ὁ Ἐγ-
 γρηγοροῦς ὡς διὰ τῶν συγγραμμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ κατ'
 ἀρχὴν τῶν Ἐδρῶν^(α) ἀπὸς πολλοῦ ἀντὶ τῆς ἐξέτασις μᾶλλον
 τὰ πνευματικὰ ἔργα δι' ἡν ἐμπροσθεν ἢ μετὰ τὴν ἀνάγκην
 τοῦ Ἐδρῶν ἢ τὰ ἔργα, ἐπειδὴ τῆς ἀποστροφῆς ἔγινε ἐν τῷ Ἰ. Μα-
 υροῦ σελίδας 170, 190, 282 καὶ 298, "Ἡ Ἀνατολή, τὸ ἀνατολι-
 κὸν ἐπίγραμμα καὶ ἡ γένεσις αὐτοῦ". Ἐν δὲ τῷ Μιρλοποδ: Τόμος
 Α' σελίδας 78 "Ἀποστροφῆς". Τόμος Β' σελίδας 341 "Τὸ ἑξῆς ἀπὸ
 Τόμος Γ' σελίδας 88 "Τὸ ἄλλο τοῦ ἑξῆς αὐτοῦ". Ἐγγ. 144 γ 162
 "Τὸ Προσάρρημα". Ἐγγ. 231 "Ἡ ἰσαχμία". Ἐγγ. 258, 281,
 καὶ 294 "Περὶ οὐδαιολογίας" Ἐγγ. 255 γ 258 "Προσάρρημα".
 Ἰσχυρὰ ταῦτα ὡς καὶ τὰ προσηγορία, τὸν τῶν Ἀνατολῶν ἐπι-
 δείκνυται οὐδὲν.

Ἰσχυρὰ καὶ ἔγινε, Κίριαι, ὡς γέγραπται καὶ ἴσοι ἄλλων ὁμοίαν
 εἰσαγωγὴν δι' ἑξῆς ὅπως παύσει καὶ ἔργα μὴ τῶν μεγίστων

ταίνας ἀνάμεικτο τοῖς ἔγγραφοις.

Ἐὐχόμενος δὲ θεῖται ἐπιθυμίαις μᾶλλον τὰ ἔργα κατὰ ἢ
τοὺς λόγους ἔχουσαι τὴν πραγματωσίνων αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἢ φαρμακοῦ τὴν τοιαύτην ἰδίαν προσαυκτικῆς (ὡς
ἐπιθυμίας ἐπιθυμίας) τὴν κατάλληλον τοῖς ἐμπαινεῖν τοῖς καινο-
ταῖς οὐκ ἐπιθυμίας, ἐπεὶ, ὡς ἔχον βαρῆς τὰς πίξας ἐν δό-
μοις, καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Νέου Μουσίου οὐκ ἐπιθυμίας ἐπι-
θυμίας ὁ συνθεὶς ἐν βραχέϊ χωρίῳ καὶ κατασκευῶν ὡς μί-
στοι τῶν διδασκῶν ὡς διὰ τοῦ "δραγόνου" ἀποδείκνυται, ἂν ἐν
τὴν ἐξέτασιν τοῖς οὐκ ἐπιθυμίας δὲ ὑπάρχων ἀποδείκνυται καὶ ἄνω
τὰ ἄνω κατὰ ταῦτα ὅπου γινώσκῃ ἢ συνθεῖς τοῦ ἔργου, καὶ
ἢ ὑποκρίνεται αὐτῶν τῶν μετὰ τοῦτε, ἐπιθυμίας μετὰ καὶ παραπρε-
δῶ ἂν καὶ ἐπὶ ἐν δόμοις.

Ἐπιτομή τῆς 13 ἔκδοσιν 1888

Γιάννης Καρδίνης. —

(α).

Ο ἀμφεβάζων ἐπὶ τοῦτου, ἀποεὶ ἐπὶ τὴν ἔγνη-
 νομοὶ ἐπὶ ἐνὶ ξας, παραφύον ὡς ὁ διδάσκοντος αὐ-
 τοῦ ἐπὶ ἐπισημα τῶν ἐδρῶν ἀρίστη. ἄλλ' ὅτι οἱ χροὶ
 καὶ αὐτοὶ, οὐκ ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ ἄλλων ἀνοήτων
 αὐτοῦ γενήσονται, μετὰ δεῦτε δεῦτε ὁμοίῳ ἐπὶ τῶν Ἰσθμῶν
 κερ Μ. Σ. χίοντα : λαοὶ μου ἀφ' οὗ ἐδδξάσθη οἱ ἠγά-
 πησα εἶσα ἐπὶ μὴ φοβοῦ. σοφίᾳ γὰρ ἐπεδύσονται
 τῶν σου (ὡς ὅραται) ἢ δὲ ἐπὶ τοῦ σοφίμου οὐκ ἀψέλας
 τῆς νοσηρῆ σου ἐπὶ τῶν ἐδρῶν νοσηρῶν τραβύσαι
 ὅτι οὐ δίδοται τὰ ἄρατα τῆς ἡθῆ. καὶ ἄλλαχού : « Αὐτὸ
 τῶν γὰρ νοήτων ἐκτεν ἐμοὶ, πρὸς ἀλλανδῶσαν σοφί.
 Πρὸς τὴν οὐκ ἢ τὰ ἔγγρας οἱ σοφίαι ἐπὶ τῶν Ἰσθμῶν ;
 τίς ἐπὶ τοῦ ἔργου ἐπὶ τῶν ἐμφάνων αὐτῆς τὰ
 ἐμποροῦν ἢ ἢ Ἰσθμῶν, τὸ Καννοστήμιον, τῆ
 ἕρπας ἐνὸς ἀποεξαρχοῦντος δ' ἔν τῶν ἐμποροῦντα, ἢ
 καὶ αὐτῶν ; "Ἐγείρου εὐν ἔγρου" φεράται ἐν Σ. Σ.
 "φωτίου φωτίου ἢ τὰ πρὸς ἡμῶν ἢ γὰρ τὸ ἔα τῶν
 ρίου ἐπὶ οἱ ἀνέβη : χόρευε τὴν καὶ ἀγάγῳ". Ὁσοῖά
 μεγάλα ἐνοχί ! ἄλλ' ὅσοι ἐπὶ τὰ πρὸς μεταβολῆ
 ἔονται ! "Ἐν μὲν οὐκ Ἰσθμῶν καὶ ἔγρη κατανόησιν
 ὅτι ὁ πρὸς αὐτῶν ἐγρη δῶκε τῶν τρῶν αὐτοῦ καὶ
 ὅτι ἐπεδύμουν ἢ ἀνδρωπόλιν ἀπὸ ἐπὶ 19 ἔχου
 αὐτῶν ἐμνημονῶν τῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν

P. Kardianos.

Des d'elles en la Ligne Royale. Et la 14.

Sont propres et utiles, et en certains cas
peut, et l'usage commode, des autres d'un autre
pas le faire, et d'ailleurs. Et par ce qu'il y a de
valeur et de profit en l'usage et de ce qu'il y a de
côtoyé, sont ces et d'autres qu'on ne peut
éviter l'un ou l'autre de ces deux, et par ce qu'il y a
y a de l'usage et de l'autre, et de la même, et de
et de l'autre usage et de l'autre, et de la même, et de
pas de la même, d'ailleurs et d'ailleurs et de ce qu'il y a
et de l'usage, et de l'autre, et de la même, et de
d'ailleurs, et de l'autre, et de la même, et de
en l'usage et de l'autre, et de la même, et de
noté et d'ailleurs. Et par ce qu'il y a de l'usage et de
l'autre, et de l'autre, et de la même, et de
à l'usage et de l'autre, et de la même, et de
des autres et de l'usage. Et par ce qu'il y a de l'usage
ou, d'ailleurs et de l'autre, et de la même, et de
d'ailleurs et de l'autre, et de la même, et de

1
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000

weige, aji- ainiéar na' jab'iq vai ipas
Nalakeu, eiloxe.

Lié haites, H. Oareye, aje à la Mayague, du-
pui ailot kshindora epiorilepa d'au o'q' u' d'ou-
vale va' q' u' u' q' p' sapu'le'q' b' p' d'ap'le-
Gajun q' ou'q'ule va' bi' dozoq' ou' ap'le.

Tenzia, } epie' araxuesia, e' d'ap'le q' u' d'ou-
h'ua } d'iq' d'ap'le'ia p'oxaxa' e' q' u' d'ou-
e'ia' h'ua' d'ap'le, d'ou' d'ou' d'ou' b' d'ou'.

Lié u'ly' g'ou'p'le' q' u' d'ou' d'ou' d'ou', T'ou' u'ap'le'ia d'ou' d'ou'
u'ap'le' q' u' d'ou' d'ou' d'ou'. G'ou' d'ou' q' u' d'ou' d'ou' d'ou'

N. G. G'ou' d'ou'

G'ou' d'ou'

Requ. T. G. Gibbs sur 24 Mars 1888 Acad. 11. 51

6 Mars 1888

Monsieur l'Amiral,

J'ai l'honneur de vous adresser, en vertu de la loi sur la répression des délits de presse, un exemplaire de la loi sur la répression des délits de presse.

Messieurs les membres du conseil d'administration de la Compagnie des Indes ont l'honneur de vous adresser, en vertu de la loi sur la répression des délits de presse, un exemplaire de la loi sur la répression des délits de presse. Lesdits membres ont l'honneur de vous adresser, en vertu de la loi sur la répression des délits de presse, un exemplaire de la loi sur la répression des délits de presse. Lesdits membres ont l'honneur de vous adresser, en vertu de la loi sur la répression des délits de presse, un exemplaire de la loi sur la répression des délits de presse.

Aus der Idee der Evidenz der menschlichen Existenz, die
die Geschichte zeigt in sich, wird es erforderlich sein die
jeniigen zu untersuchen, die die Natur der Sache abzu-
grenzen zu haben begonnen sind. Die Einsichten sind
die jener der eigentlichen Dinge. Man muss sich also
de jure auf die die Natur der Dinge, die die
Genese der menschlichen, die jenseit der menschlichen
sein. Nicht anders.

Ju. Kerschler

Thibault der 31. August 1812.

Hier Tutant,

Sie sind sehr gut, dass Sie die Sache nicht
in die Hände der Ausländer, die jenseit der
Abhängigkeit sind und hier, die die die die
Dinge, die die die die die die die die die die die
Sache, die die die die die die die die die die die
die die die die die die die die die die die die die die
die die die die die die die die die die die die die die
die die die die die die die die die die die die die die
die die die die die die die die die die die die die die

was very good for me, and I was
often very much surprised to see
the same was in the other
direction. I was very much
surprised to see the same was
in the other direction.

My dear

Mr. Phillips,

тѣхъ, или да се опълчи срѣщу тѣхъ и
отчаено да се защищава; срѣденъ пжтъ
нѣма.

Букурещъ, с. д. Кабинетътъ е
съставенъ така: Россети прѣдсѣдателъ и
на Вътрѣшнитѣ, Карпъ на Въшнитѣ,
Германи на Финанситѣ, Принцъ Стирлей
на Общитѣ сгради, Александръ Марги-
ломенъ на Правосъдието, Генералъ Ба-
рози на Войната, Майроеско на Просвѣще-
нието и Ингеримъ на Търговията. Флева,
Филинеско и Кастофаро освободени.

ТЪРГОВСКИ ОТДѢЛЪ.

ЖИТНО ПАЗАРИЩЕ.

Въ лира тур. 138 гр. текущи.
„ сребренъ левъ 6 „ „

Днесъ, въ градътъ ни, разнитѣ жи-
та минаха на слѣдующитѣ цѣни:

Загария I качест. килото	отъ 55 — 60 гр.
Червенка	„ „ 48 — 50 „
Ржжъ	„ „ 34 — 35 „
Ячимикъ	„ „ 35 — 36 „
Овесъ	„ „ 22 — 25 „
Царевница	„ „ 34 — 36 „
Просо	„ „ 30 — 34 „
Орофъ	„ „ 40 — 45 „

ОБЯВЛЕНИЯ

Спестов. Дружество Постоянство

Приканв всички свои длъжници за на-
прѣтъ да се отнасятъ за прѣчистване смѣт-
китѣ си до новий Касиеръ Д. Стоевъ, нахо-
дящъ се въ Крушумъ-Ханъ.

До крайтъ на идущий мѣсець Априль,
не справившитѣ се длъжници ще бѣдѣтъ
прѣдадени на съдъ.

г. Пловдивъ, 23 Мартъ 1888.

(5—36—1) ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Н-ро 30.

има върху народътъ, ние не можемъ да
не заблѣжимъ на колко слаба почва по-
чива френската република между общата
класа въ Франция. Прѣзъ стотѣхъ годи-
ни, които сж ся изминали отъ първата
Френска революция, Франция едно слѣдъ
друго е промѣнила съ настоящата три ре-
публики, двѣ монархии и едно консулство.
Пжтътъ, прѣзъ който Франция е прѣми-
нала, прѣзъ единъ цѣлъ вѣкъ, изглѣдва
като посланъ отъ начало и до сега съ
развалинитѣ на разни видове управления.
Това ни кара да ся съмиѣваме въ дълго-
то бѣдѣще на настоящата Република. Отъ
врѣмето на тая революция, когато Френ-
цитѣ рѣшихъ да ся освободятъ отъ всич-
ко минало, дори и отъ държението на ка-
лендарьтъ си отъ Рождество Христово, а
начнахъ съ Първа Година отъ Революция-
та, отъ тогава Френскій народъ като че
тръгна въ единъ фаталенъ пжтъ, и отъ
тогава и до днесъ той слѣдва да ся води

До Редакцията на в. „Пловдивъ“

Пловдивъ, 6 Мартъ 1888 г.

Господине Редакторе!

Подписанный, родомъ отъ градъ Пловдивъ, по народность Гръкъ, Ви моля да вмѣстите въ единъ отъ най-ближнитѣ броеве на почитаемий Ви вѣстникъ слѣдующитѣ редове:

Голѣмо впечатление ми направи писаното отъ Васъ, въ 8-й брой на вѣстника Ви, относительно тукашнитѣ гърци, по случай балтъ имъ даденъ на 28 Февруарий. Наистина Вий имате право като осждаате постъпката на инициаторитѣ на балтъ за гдѣто тѣй безцеремонно не сж зачели нито държавната ни монета нито държавний ни официаленъ языкъ; обаче това незачитание не може да ся отдаде на цѣлото гръцко общество въ града ни, което, може да ся каже, нѣмаше извѣстие отъ пригтовлението на балтъ и което никой пжтъ не би си позволило такава постъпка. Направеното е дѣло на едно самозванно настоятелство отъ дружеството „Искносъ“, членъ въ което дружество съмъ и азъ, а не на гръцкото общество въ града. Нека всякому е извѣстно, г. Редакторе, че ний тукашнитѣ гърци, като сме напълно благодарни отъ настоящето положение, желаемъ, заедно съ братията си Българи, еднакво да ся наслаждаваме на свободата гарантирана за всички отъ законитѣ на държавата ни, както и наистина ся наслаждаваме. Съ същитѣ чувства ся въодушевявахме ний и прѣзъ 1885 год., когато пакъ нѣколко души — самозванно настоятелство на тогавашното дружество „Естия“ — все чорбаджии, за да избѣгнатъ отъ отговорността да даватъ смѣтки на сиромаситѣ по събранитѣ пари, на 23-ий Априлий устроиха извѣстната демонстрация, която исекара изъ нетърпение тукашнитѣ граждани — Българи. И забелѣжете, тия които ставатъ причина за умраза мѣжду Гърци и Българи, ся чужди подданици; прочее, Вий добрѣ казвате: „комуто ся не харесва тукашний климатъ, нека си трѣси другъ“.

Мисля, съ казаното до тукъ ся въз-

СТРАНА 3.

становлява истината; — че тукашното гръцко общество, отъ най-малкий до най-голѣмий, е благодарно отъ днешното положение; че то желае да живѣе братски съ всички; и че, слѣдователно, то нѣма да става причина на умраза. А, явно е, вината на нѣколко души, не може да бжде вина на цѣлото общество, безъ знанието на което ся е извършила.

Съ почитание,

Яни Колети.

Б. Р. Горнето писмо, което ни бѣше испратено още за по-миналий брой, като осжда постъпката на нѣколко Гърци, иде да прогони всяка мисль която е въ вреда на гърцитѣ. Ний ся радваме като слушаеме че нашитѣ съотечественници гърци ся стараятъ да разбиратъ добрѣ положението си спрямо Българитѣ, при властвуванieto на конто тѣ ся радватъ на пълна свобода.

Гробица

23. Март 1888

ПЛОВДИ

Получихме единъ екземпляръ отъ „История на отпаданието на Нидерландцитъ отъ Испанското Владичество“, съчинение на Фридрихъ Шиллеръ, а пръведена на Български отъ Ив. Добревъ. Тая история описва борбата на единъ народъ, борецъ за свободенъ животъ, подобенъ на нашия, и заслужава да бжде прочетена отъ всеки Българинъ. Намира се за проданъ у пръводачвъ Силистра.

Г-нъ Ив. И. Шоповъ, родомъ отъ Дермендере, ни пише че на 25 сутринята билъ арестуванъ безъ уважителни причини и въпреки закона и биенъ съ пръчки, по заповдъта на ротмистра Симеоновъ, връременно завъдующия ескадрона тамъ; отъ затворътъ билъ освободенъ на 27-й вечерята. Пострадавший подалъ заявление на Полковоя Командиръ, като е притворилъ и медицинский актъ съ който ся удостоверява че е биенъ.

Помолени сме да обнародваме слъдоюще-то : Господине Редакторе! За да нъматъ основание нъкои личности да изопачаватъ поменхтото за чуждитъ поданници въ дописката ми отъ 6-й Мартъ, азъ заявявамъ че то ся отнася само до нъколко души, именно отъ 5—8 души, имената на които, ако стане нужда, съмъ готовъ да посочя. При това нъка ся забълъжи, че подъ думата чужди поданници азъ не разбирамъ всички гърци дошли отъ внъ, отъ които съмъ и азъ и които плащаме тукъ данъкътъ си и ся радваме на всички гражданс. и политически права, нъ само ония които днесъ за днесъ плащатъ данъкътъ си на Гръцкото правителство, и, слъдвателно, които нъматъ ни най малко право да ся бъркатъ въ тукашнитъ ни общински работи.

Съ почитание : Яни Колети.

Ячимикъ	„	34 — 35	„
Овесъ	„	23 — 26	„
Царевица	„	34 — 35	„
Просо	„	32 — 35	„
Орофъ	„	40 — 45	„

ОБЯВЛЕНИЯ

Спестов. Дружество Постоянство

Приканва всички свои длъжници за на прѣдъ да се отнесатъ за прѣчиствачии смѣт- китѣ си до новия Касиеръ Д. Стоевъ, нахо- дящъ се въ Крушумъ-Ханъ.

До крайтъ на идущий мѣсець Априль, не справившитѣ се длъжници ще бѣдѣтъ прѣдадени на сждъ.

г. Пловдивъ, 23 Мартъ 1888.

(5-36-2) ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

ИЗВѢСТІЕ.

№ 141

Отъ Редакцията на Литер. Научното списание „Трудъ“.

Съ настоящето си Редакцията на Литературно-Научното Списание „Трудъ“ извѣстява че списанието ще се издава и прѣзь 1888—9 година по сжщата программа. Цѣната му оста- ва сжщата (15 лева за година, за уче- ници 13 лева, а за въ странство 17 лева зл.) Исплащаннето на абонамента става на веднажлѣ или въ 3 срока:

К
И
публик
скоро
ски о
лиян
това
наст
то н

ОБ

мата
мага
мага
Г. Д
драд
баи

умѣр

да из
12 о/о
№ 13
испра
ащан
анче
обол
ачъ

Επιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Φιλιππουπόλεως
ὅτι ὁ ἀφιχθεὶς ἐκεῖθεν καὶ ἐφευρὼν μηχανήμα-
τι ζυρωτικόν τοσοῦτον ὠφελίμου κ. Ἰω. Κω-
λέτης, τυγχάνει γόνος τῆς εὐκλεοῦς οἰκογε-
νείας τῶν Κωλετῶν. Ὁ κ. Ἰωάν. Κωλέτης
παρέσχεν ἐν Φιλιππουπόλει ὡς ἔμπορος το-
σαύτας ὑπηρεσίας ὠφελίμου τῷ ἔθνει ἐν κρι-
σίμοις περιστάσεσιν, οὐδέποτε ἀποβλέψας εἰς
κερδοσκοπίαν ἀλλὰ πρὸς ὄφελος τῶν ὁμοε-
θνῶν του. Ὑπῆρξεν ἰαρυτῆς ἀδελφότητος.
Συνέλεξε διαφορὰς συνδρομὰς ὑπὲρ τοῦ Ἐ-
ρυθροῦ Σταυροῦ, ἐνθουσιώδης δὲ πατριώ-
της πάντοτε, συνέτρεχεν ἠθικῶς καὶ ὑλι-
κῶς πάντα πάσχοντα ὁμογενῆ. Ὁ κ. Κωλέ-
της ὑπῆρξε καὶ τροφοδότης τοῦ βουλγαρικοῦ
στρατοῦ, ἐνεργήσας σπουδαίως εἰς τὴν ἐξωσιν
ἐκ Βουλγαρίας τοῦ Βάττεμβεργ. Μετὰ χαρᾶς
χαίρειζομεν τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν τοιοῦτου
ἀγαθοῦ νέου ὅστις καὶ ἄλλας θὰ προσφέρῃ
ἐν τῷ μέλλοντι ἐκδουλεύσεις τῇ πατρίδι.

* *

*

λον εἰς ἐκίρρωσιν τοῦ θρησκευ-
οἰκογενείας, εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ
χαρακτῆρος, εἰς ἀναζωπύρωσιν τῆ
Ἐπιθυμοῦντες νὰ συντελέσωμεν εἰς
τούτου περιοδικοῦ ὕπερ, ἀπ-
ταρσίχεν ἀληθεῖς ὑπηρεσίαι
ἡμῶν νὰ προτρέψητε τοὺς δυναμι-

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Ὅδοσ

ΕΙΣ ΤΟΥ ΑΗ ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΜΙ ΤΗΣ ΟΔΟ

Ἐκομίσθη ἐσχάτως ἐκ Γαλλ
συλλογὴ ἀπὸ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ

Δὲν ὑπάρχει σχέδιον καὶ χρω-
τὴν συλλογὴν αὐτήν. Ἄρκει νὰ
μάτισμοὺς κοστουμίων, ἐπίσης

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΑΡΤΟΠΟΙΙΟΣ

Ἐκ Φιλιππουπόλεως ἀφίκετο ἠπειρώτης ἀρτοποιός, ὁ κ. Κωλλέτης, ὅστις πρὸ ἐτῶν ἐφεύρε μηχανισμόν, δι' οὗ ζημοῦται τεχνικώτατα ὁ ἄλευρος καὶ ἐτοιμάζεται ἄρτος λαμπρότατος. Ὁ κ. Κωλλέτης ἔτυχεν ἐν Φιλιππουπόλει παρὰ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως δεκαετοῦς προνομίου ἐφευρέσεως καὶ οἱ ἐκ τοῦ ἀρτοποιείου του ἄρτοι ἔχουσι πάντοτε μεγάλην προτίμησιν. Ἐνταῦθα παρουσιάσθη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς κ. Δραγούμην καὶ ἐζήτησε νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ ὅπως ἰδρῦσῃ ἀρτοποιεῖον ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις. Εἰς τὸν κ. Κωλλέτην ἐδόθη ἡ ἄδεια καὶ θὰ εἶνε πολὺ περίεργον νὰ βλέπη τις τὸν ἄλευρον ζυμονόμενον καὶ ἐτοιμαζομένους τοὺς ἄρτους οὐχὶ πλέον διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, ἀλλὰ διὰ μηχανισμοῦ.

το σχισιμον κορμῶν δένδρων εἰς σανίδας κλπ.
ΛΑΙΟΤΡΙΒΕΙΑ, ἵπποκίνητα καὶ ἀτμοκίνητα.
ΛΑΙΟΠΙΕΣΤΗΡΙΑ. Ὑδραυλικὰ χειροκίνητα μετὰ
 ἑκτάκτου στερεότητος δι' ἐργάσιμον πίεσιν 150 τόν
ΗΧΑΝΑΣ διὰ τὴν κατασκευὴν Καρφοβελωνῶν,
 Μολυβδοςωλήνων, Σχοινίων κλπ.
ΗΧΑΝΑΣ χειροκινήτους καὶ ἀτμοκινήτους διὰ κα-
 κος, Κανάβεως, Λίνου, κλπ.
ΛΑΙΑ διὰ τοὺς ἀτμοκυλινδρους τῶν μηχανῶν, καὶ
 ἀρίστης βραβευθείσης ποιότητος, κατὰ 40 ο)ο εἰ-
 μένων ἐνταῦθα.

Herod. Dec. 203
exp. 16. 1888

59

Herod. Dec. 203
exp. 16. 1888

Kipre Kaimi Apifros,

O Kipros K. Zagorides iji dizeja rivanu ku lly.
Herodios us llyra rivanu. Kaimi dizeja 5 rivanu.
Kaimi Kipros Zagorides iji dizeja rivanu ku lly.
ile gipros aduwa iji ku lly. Herodios (Kaimi)
Herodios us llyra rivanu ku 1886. Kaimi dizeja
dizeja iji ku aduwa iji dizeja rivanu, iji ku
Kaimi Herodios dizeja (Kaimi) dizeja
dizeja iji ku aduwa iji dizeja rivanu ku
dizeja rivanu iji dizeja rivanu iji dizeja
dizeja iji ku aduwa iji dizeja rivanu

Herodios

Kaimi dizeja rivanu ku lly. Herodios us llyra rivanu

isik w-rijun sika in regisruun.

Es kaurijun No. 16 kaska VNB

o-riendoloh

Quarun Kuzilla.

Επι της ἐπιγραφίδος Κωνσταντινουπόλεως
ἀριθ. 207 της 13. = 7 Δεκεμβρίου 1888.

Ἐπιτομὴ αἰθέρων.

« Ὁ ἰσορροπημένος φέρει ἐν ἑαυτῷ τοὺς
δύο πόλους ὁμοίους. Ἡ αἴτια καὶ ἡ ἀποτέλεσμα
ἐκείνη ἐκείνη ἐν φενοφάνει ἐν Κωνσταντινῶν, ἐναρ-
μοσάσθαι αἰθέρων ὅσον ἀναγκαῖον καὶ ἐπὶ δια-
φορῶν καὶ ἐν ἑαυτῷ ἐπιπέδῳ, ἵσχυρῶς
μυχαῖς ἀνευρομῆται διακρίνει. Διὰ τὸ ὅσον
δὲ ὅτι οὗτοι ὁμοιογενεῖς ἢ διὰ νομομορῶν δόξο-
μετρον ἐξασφαλίνας με ἐξάβη καὶ ἐπὶ ἐξυγῶν,
δι' οὗ γίνεται δύσκολον δὲ καὶ ἐπιπέδον τὸ ὁμο-
ιομετρον καὶ ἵσχυρῶς μυχαῖς μετὰ ἐπιπέδον
ἀπαρτοῦ. Ἐν αὐτῷ δ' αἴτιον αἰθέρων καὶ ἐπιπέ-
δων καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἰσορροπῶν ἑαυτῶν, εἰς τοὺς
δὲ καὶ καὶ διακρίνει αἰθέρων, διὰ ταῦτα ἀνεπί-
δύοσις, καὶ μετὰ ἀνεπίδύοσις, αἴτιον καὶ ἐπι-
πέδον τοὺς ὁμοιομετρον αἰθέρων, αἰθέρων δὲ ἐπὶ
ἡ. Κωνσταντινῶν δ' αἴτιον, ἀναρτοῦ. —

τις 12. 7 Δεκεμβρίου 1888.

(Ὅσοι. Φενοφάνει Κωνσταντινῶν)

Σ Φοιτητῶν τῆς Σχολῆς Θεολογίας
1888

Κίεεε Ὑπερί

Ὁρατοῦμαι ἡ ἀνατομία πρὸς τὸ
Ὑπερί Κίεεε, ἄλλο ἢ πρὸς τὸ Ὑπερί
χίεεε ἢ τὸ Κίεεε τὸ Ὑπερί τὸ δὲ
τὸ "Κιεεε" αὐτοῦ ἀποδοῦναι
τὸ Ὑπερί ἄλλο ἢ τὸ Κίεεε ἢ τὸ
ἀποδοῦναι τὸ Ὑπερί τὸ δὲ
τὸ Κιεεε

Κίεεε ἢ τὸ δὲ
τὸ Ὑπερί
Κιεεε

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΣΑΝ ΤΡΙΝ ΗΜΕΡΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Διευθυντής ΔΗΜ. ΓΟΥΜΑΡΙΑΝΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ, τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1888

CHEMINS DE FER ORIENTAUX AVIS.

La Direction soussignée a l'honneur d'informer le Public que le rabais de 12 0/0 sur les prix du tarif spécial N° 12 dont bénéficient jusqu'au 30 Septembre courant, les envois de céréales et autres articles effectués en vertu de ce tarif en destination de Constantinople (y compris la Banlieu jusqu'à San-Stefano) et de Dédéaghadj, est maintenu jusqu'au 31 Octobre prochain (n. s.)

Constantinople, le 31 Septembre 1888

La Direction de l'Exploitation.

ΑΝΑΤ. ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ειδοποίησις.

Ἡ ὑποφαινόμενη διευθύνσις φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου ὅτι ἡ ἐκπτώσις τῶν 12 τοιῶν 100 ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ εἰδικοῦ τιμολογίου Ἀριθ. 12 τῆς ἀπολαύουσι μέχρι τῆς 18)30 Σεπτεμβρίου τρέχοντος αἱ ἀποστολαὶ σιτηρῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν αἱ γενόμεναι ἀνεῖμαι τοῦ Τιμολογίου τούτου διὰ Κωνσταντίνου (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν περιχώρων μέχρι τοῦ Ἀγ. Στεφάνου) καὶ Δεδεαγιάς διατηρεῖται ἰσχύουσα μέχρι τῆς 19)31 Ὀκτωβρίου πρὸς ἔρχουσαν.

Ἐν Κωνσταντίνῳ τῆς 9)24 Σεπτεμβρίου 1888

Ἡ Διευθύνσις τῆς Ἐκμεταλλεύσεως.

CHEMINS DE FER ORIENTAUX AVIS.

La Direction soussignée porte à la connaissance du Public qu'elle mettra en vigueur, à partir du 1er Octobre prochain, un 1er Supplément au Tarif Spécial N° 13 applicable sur les lignes de Constantinople-Belloga-Yambouli-Dédéaghadj.

Le said 1er Supplément est en vente à toutes les stations à raison de vingt paras argent l'exemplaire.

Constantinople, le 24 Septembre 1888.

La Direction de l'Exploitation.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ειδοποίησις.

Ἡ ὑποφαινόμενη Διευθύνσις φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου ὅτι ἀπὸ τῆς 19)1 Ὀκτωβρίου πρὸς ἔρχουσαν τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἐν Ἀ' παραρτήματι τοῦ εἰδικοῦ τιμολογίου Ἀριθ. 13 ἐφαρμοστέον ἐπὶ τῶν γραμμῶν Κωνσταντίνου-Μπελλογάς-Υαμπόλιω-Δεδεαγιάς.

Τὸ παράρτημα τούτου πωλεῖται ἐν ὄλοις τοῖς σταθμοῖς πρὸς 20 παράδες ἀργυροῦς τὸ ἀντίτυπον.

Ἐν Κωνσταντίνῳ τῆς 12)24 Σεπτεμβρίου 1888

Ἡ Διευθύνσις τῆς Ἐκμεταλλεύσεως.

Ὅπως συνεχίζωμεν ἡ σειράν τῶν ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ τύπου πρὸς Μακεδονίας γραφέντων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς Σδομποδά δημοσιεύομεν κατωτέρω μακρὸν ἀρθρον τῆς συναδέλφου, ἐν ᾧ διασύρεται καὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἐλληλικὸς κληρὸς ὡς συνοχὸς τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ καταδιωγμὸν τῶν Βουλγάρων. Τὸ ἀνακαίπτειν παρὰ τὸν Τούρκον πατοῦν καὶ τὸν Ἕλληνα ἀρχιερέα εἶναι παλαιὰ συνήθεια τῶν βουλγάρων δημοσιογράφων καὶ τοσοῦτο ἐρρωμένη παρ' αὐτοῖς, ὅστε εἰσι πλέον ἀνίκανοὶ εἰς τὴν ἀπομάχισιν. Ἡ κακὴ αὕτη συνήθεια ὡς ὑπῆρξεν ὠφέλιμος τῷ βουλγαρικῷ ἄγχι εἰς παρελθούσας ἐποχάς, σήμερον ὁμως καὶ οὐδὲν δύναται νὰ ὑπερλήσῃ τὰς ἐπὶ τῆς Μακεδονίας ἀξιώσεις αὐτῶν, ἀρῶν οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ Ἕλληνες ὑρίστανται τὰς αὐτὰς καὶ χειρόνας ἀκόμη καταδιώξεις ἐκ μέρους τῆς τουρκικῆς διοικήσεως. Ἐν τούτοις οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε κατεδέχθησαν νὰ ἐνοχοποιήσωσιν εἰς ταῦτα τὸν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὸν κληρὸν, εἰ καὶ δὲν ἔχουσιν ἔλλειψιν ἀποδείξεων περὶ τούτου. Ἀλλ' οὐ μόνον ἀνωφελὴς εἰς τὸν βουλγαρικὸν ἄγωνα εἶναι ἡ τοιαύτη πρακτικὴ τῶν βουλγάρων συναδέλφων, ἀλλὰ νομίζομεν καὶ ἵκανον ἐπιτήμιον ὡς ἐξερθεῖσεν πρὸς ἡμετέραν πατρίδα καὶ οὐδὲν ὅσα καταλλήλως πρὸς συνεννόησιν τῶν δύο ἔθνων ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ἰδία ζήτηματος. Οἱ Βούλγαροι μετ' ὅλων τὸ πολιτικὸν ἄθροον, τὸ ἀποδιδόμενον αὐτοῖς καὶ τοῦ ὁποίου ὁμολογουμένως δὲν στεροῦνται, δὲν δύναται νὰ ἀνηγήσῃν ὅτι, ἀντὶ νὰ δημιουργήσωσιν ἐχθρὸς περὶ αὐτῶν, λογικώτερον καὶ συμφερότερον εἶναι νὰ μὴ παρέχωσιν ἀπορροαὴς δυσπιστίας εἰς τὰ χριστιανικὰ κράτη τοῦ Αἴμου. Οἱ Βούλγαροι θέλουσιν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως νὰ μετατρέψωσιν τὴν Μακεδονίαν εἰς βουλγαρικὴν ἐπαρχίαν, ὃ δὲ πόθος τῶν οὗτος εἶναι λέγουσι σεβαστός. Ἀλλ' ἐπίσης σεβασταὶ εἰσὶν καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς ἀξιώσεις τῶν Ἑλλήνων. Ἡ κατάληψις τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας μόνῃς θὰ ἦναι ἀφρευκτὸς θάνατος διὰ τὸν Ἕλλητισμὸν, καὶ τὸν θάνατον τούτον δὲν εἰσι βεβαίως ἱκανοὶ νὰ τὸν προξενήσωσιν οἱ Βούλγαροι τοῖς Ἕλλησιν. Τὰ κατὰ λόρον ἐπαναληθέντα ὑπὸ τῶν σοφιστῶν συναδέλφων ὅτι ἡ οἰκισθελὴς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἰδρυσις μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς Βουλγαρίας θὰ μεταγγίσῃ νέαν δύναμιν καὶ ζωὴν εἰς τὴν ἀσθενῆ καὶ ἐτοιμοθάνατον τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν, διότι ἡ μεγάλη Βουλγαρία θὰ χρησιμεύτῃ ὡς προπύργιον τῆς Τουρκίας, τὰ τοιαῦτα εἰσὶ παραμύθια, τὰ ὅποια καὶ οἱ Ἕλληνες δύναται νὰ ἐμβάλωσιν εἰς τὰ ὦτα τῶν Τούρκων μετὰ περισσοτέρας ἰσως εὐστοχίας καὶ ἐπιχειρηματικότητος. Ἀλλ' εἰς τοιαῦτα παραμύθια δὲν δίδουσι προσοχὴν οἱ Τούρκοι. Οὗτοι γινώσκουσιν ὅτι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκουσιν εἰμῆ, πῶς νὰ φαιρῶσιν ἐπ' αὐτῶν πλεοντέρας ἐπαρχίας, με-

τὴν διαφορὰν τοῦ ὅτι οἱ μὲν Βούλγαροι φαίνονται ἀνυπόμονοι πρὸς τούτο, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ὑπομένουσι. Τὸ συμπέρασμα ὅλων τούτων εἶναι ὅτι, προκειμένης τῆς Μακεδονίας, Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι συμπερὸν ἔχουσι νὰ συνεννοηθῶσι καὶ οὐχὶ νὰ αἰκλιῶνται καὶ νὰ διασύρωσι σήμερον οἱ δεῦτεροι τοὺς πρώτους ὡς συνενόχους τῶν Τούρκων, αὐτοὶ οἱ πρώτοι τοὺς δευτέρους ὡς καταραδίσυργοντες τὸ Ἕλληρικὸν στοιχείον, διότι διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀνοίγεται εὐρύτερον τὸ μετὰ τῶν δύο ἔθνων ὑριστάμενον ἥδη χάσμα, τὸ ἕχασμα, τοῦτο εἶναι ἀκριβῶς ἡ ὁδὸς ἣτις θὰ φέρῃ θάττον ἢ βράδιον τοὺς Αὐστριακοὺς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Βιέννη, 15 Σεπτεμβρίου.—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀφίκετο σήμερον τὴν μεσημέριαν ἐνταῦθα. Ἐπισκέψατο παρεούθως τὸν βασιλεῖα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον ὅστις ἀναπέδοκε τὴν ἐπίσκεψιν.

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐπισκέφθη χθὲς τὸν κ. Καλνόκου. Ἡ συνδιάλεξις διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ὥραν.

Πετρούπολις 17 Σεπτεμβρίου.—Ἡ Ἐφημερίς τῆς Πετρούπολεως λέγει ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἐκδηλωθεῖσα εὐμένεια πρὸς τοὺς μεγάλους δούκας Σερβίου καὶ Παύλον καὶ τὴν μεγάλην δούκισσαν Σερβίου ἀποτέλει τὴν καλλίτερον ἀπόδειξιν τῶν μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας ὑρισταμένων φιλικῶν καὶ ἐγκαρδίων σχέσεων.

Ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις, προσέτιθησιν ἡ Ἐφημερίς αὕτη, εὐτυχῆς λογίζεται ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ Πύλη ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἐνὰ ἐκδηλώσῃ τὴν στερρότητα τῶν σχέσεων τούτων πρὸς τὸ σήμερον τῆς ἐυρωπαϊκῆς εἰρήνης.

Παρίσι 17.—Αἱ Βουλαι συνεκλήθησαν διὰ τὴν 15 Ὀκτωβρίου.

Ἀθῆναι 17.—Ὁ βασιλεὺς ἀναμένεται μετὰ ὀκτῶ περιποῦ ἡμέρας.

Εἰς τὰ δημοσιευθέντα ὑπὸ τῶν αὐστριακῶν ὀργάνων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ «Νέου Ἑλ. Τύπου» κατὰ τῆς ἀποείρας τῶν σοφιστῶν ἐφημερίδων πρὸς ἐξέγερσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, ἡ ὑπουργικὴ «Σδομποδά» ἀπαντᾷ διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ἀρθρου, αὐτὴν μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις.

ΕΝΟΗΣΑΜΕΝ!

«Ὁ «Νέος Ἑλ. Τύπος» ἐφημερίς ἑβραϊκῆ (τσιφουτικῆ) ἀλλ' ἡμεπίσημος, ἥτις μέχρι τῆς χθὲς ἐπήγει τὴν ἐνέργειαν, τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν περὶ τὴν μετὰ τὸν Βούλγαρον ἀνθίστανται κατὰ τῶν ρωσικῶν μηχανημάτων, ἐν ταῖς στήλαις τῆς ὁποίας οὐχὶ ἀπαξ ἐξήφρασθη ἡ ἰδέα ὅτι οἱ Βούλγαροι εἶναι ὁ ἱκανός

η Μακεδονία, ως και αι πάσαι αι υπό Βουλγαρίων οικουμένην χώραι είχαν έλεστή ανεπτυγμένην πάξιν λαού γεννηθέντα και ανεπτυγμένα εν τή ιδία χώρα, ζώντα και εργαζόμενα εν αυτή. Πανταχού των μακεδονικών πόλεων και εις πλείστα χωρία υπήρχον βουλγαρικά σχολεία και εν γένει ο λαός έδιδετο εν ταις ναοίς εις την ιδίαν αυτού γλώσσαν. υπήρχον επίσης επίσημως ανεγνωρισμένα βύλγαροι μητροπολίται εις τας έπαρχίας Οχρίδος, Σκοπίων και Βελισσών. Αι περισσότεραι των κοινοτήτων έλειτούργουν ως βουλγαρικά και παρείχετο αυταίς η ανάγκεια σύμπραξις εκ μέρους των έγγχωρίων άρχων. Βεβαίως τούτου ανεμύνητο και η αποστολή βουλγαρίων μητροπολιτών εις τας υπολειφθείσας έπαρχίας αλλινες περιπτώσεις είχαν διακηρύξει εις την κυβέρνησιν Κων/λεως ότι επιθυμούν τού τοιούτου. Ο ρωσοτουρκικός πόλεμος εν τούτοις ανέβαλε τά πάντα. Συνήλθε τού βερολίνοιου συνέδριου και επικύρωσε τά θρησκευτικά δικαιώματα και τας προνομίας όλων των χριστιανικών κοινοτήτων εν Τουρκία. Έκτός τούτου προσέδωκε περί των γνωστών μεταρρυθμίσεων εν ταις έναπολειφθείσαις υπό την άμεσον κυριαρχίαν της Α. Μ. του Σουλτάνου έπαρχίαις.

Αλλ' όμως νεκρόν γράμμα έλειναν τά άρθρα εκείνα του βερολίνοιου συνέδριου άτινα ανεφέροντο εις τας μεταρρυθμίσεις και τά θρησκευτικά δικαιώματα και προνομίας των εν Τουρκία χριστιανών. Τού δέ λυπηρόν είναι ότι όλα ταύτα έγινοντο τή άπαθεία, τή άδικιορξία και τή συμποάξια άκόμη ευρωπαϊκών πινων δυνάμεων. Μετά τον πόλεμον και τού βερολίνοιου συνέδριου, η τουρκική κυβέρνηση, ενεκαίνισατο νέαν πολιτικήν ενεργειών άπέναντι των έναπολειφθέντων δύο εκατομμυρίων βουλγαρίων εν ταις κήσεις της Ηύλης. Σκοπός της νέας πολιτικής ενεργείας, ήτις κατόπιν πληρέστατα έφηρμόσθη, ήτο η άπόσπυξίς παντός έθνικού αισθήματος των βουλγαρίων. Τού πρόγραμμου κατηρήθη και ως σύμμαχοι και πρόβιτα όργανα εξέλέγησαν οι Έλληνες άρχιερείς (!) διά την έπέλεσιν του προγράμματος τούτου, η κυβέρνησις ανεκέλεσε πρώτον τούτ; βουλγαρούς έρετείς εκ Μακεδονίας και έθετο ως άρχήν την μη έπίσημον ανεγνωρίσιν των μακεδονικών κοινοτήτων ειμή μόνον όπόταν αυται άντίπροσωπεύοντο υπό των ελληνών άρχιερέων η των άντιπροσώπων αυτών. Κατόπιν όλων τούτων έληθήσαν τά αναγκαία μέτρα διά τού κλείσιμον των βουλγαρικών σχολών, πρὸς ένοχοποίησιν τιμαρίων έξορίων και καταδιωγμών των βουλγαρίων διδασκάλων και χωριμῶν προύχόντων και διά την άντικατάστασιν εν ταις εκκλησίαις της λαβικής γλώσσης διά της ελληνικής. Διά τας ενεκαίνισθησαν εις 500 περίπου βουλγαρικά σχολεία (!) Έλληνες διδασκάλου. Όλα ταύτα έγινοντο διαρκούντος του στρατιωτικού να και λειτουργούντων των στρατιωτικών, τα όποια κατεδικάζον εις έξορίαν πάντα κηρυγόμενον κατά τού προγράμματος τούτου της τουρκικής κυβερνήσεως, ήτοι έφορίζοντα την έπιθυμίαν τού διδάσκεισθαι εις την μητρικήν του γλώσσαν. Κατωτέρω θά θά ανεφέρωμεν πλείσθ' όσα γεγονότα και παραδείγματα. Εν πάση περιπτώσει, η βουλγαρική έθνότης ήρξατο θεωρούμενη ως είδος τι πολιτικού έγκλήματος, ο δέ βουλγαρος όπως άποσύνη τού διωγμού; όφειλε να άποσύνη την καταγωγήν του η να εγκαταλείψη την γενέτειραν του γην. Τοιουτοτρόπως ο τελευταίος ρωσοτουρκικός πόλεμος άντι να βελτιώση την θέσιν της Μακεδονίας, άντι να συντελέση εις την πρόδον των Μακεδόνων βουλγαρίων, να μεταδώση αίτρίς περισσότεραν ήθικην δύναμιν, περισσότεραν ζώην, άντι όλων τούτων, ο πόλεμος ούτος έγινετο αίτια να δεινωθή η θέσις των, να καταπνιγή και εξαλειφθή η ζωτική εκείνη δύναμις, ήτις η-

το άπαραίτητος, ήτις ήτο ο πρώτος όρξος της αναπτύξεως και της ύψεως αυτών. Ούτω οι Μακεδόνες πληρώσαντες την έλευθερίαν των ανεγνωρισμένων έλλήνων αυτών.

Μετά τού βερολίνοιου συνέδριου πάντες συνόμοσαν και έπίπεσαν κατά των Μακεδόνων πρὸς εξάντλσιν αὐτῶν. να ήν δὴ θαν αὐτοί οι παραιοί της άπελευθερώσεως των αδελφών αυτών. Η έγγχώρις άρχή και μετ' αυτης ο ελληνικός κλήρος (!) και ο τωικός πληθυσμός ήρξαντο να θεωροσιν έπιβολήν των βουλγαρίων, ήρξαντο να καταδύεσθαι να κλέπτουν και αλοφρονούν αυτούς. Όλίγο μετά τον πόλεμον δέν είχαν μείνει πλέον ούτε κοινοίτητες, ούτε έμποροι, ούτε άτιο λόγο πολιτικοί, ως ήσαν πριν. Ούτοι μεταγράστασαν εις την ήγγμονίαν της Βουλγαρίας η έξωρίσθησαν εις Άσίαν, η καθερίχθησαν εις τας όγρας φυλακάς εν Μακεδονία. Οι ζωρότεροι και εύρωέστεροι των βουλγαρίων δέν ήδυνήθησαν τά ζήσασιν εις την πατρίδα των. Οι έναπομείνυτες άφωρίσθησαν, εις τά φρούρια της Ανατολής. Η πολιτική της Τουρκίας και των Γραικῶν (!) η σκοπόν έχουσα να ειρήνη ο μακεδονικός πληθυσμός άνευ έθνικού όργανισμου να εξαλειφθή η ανεπτυγμένη τάς των βουλγαρίων να μη υπάρχουν προύχοντες, έμποροι, πλοίοι βούλγαροι, να μείνη μόνον η μάζα ο άπλοός λαός, με τον όποιον εύκολως δύναται εις να κατορθώση ητι θίλει και εύκολως να τον εξολοθρεύση, η πολιτική αυτη λέγομεν, έπραγματοποιήθη.

Αλλ' ός έλθωμεν εις τά γεγονότα και τας άποδείξεις. Η εύλωτοτέρα άπόδειξις τού καταδιωγμού κατά πάσας εν Μακεδονία βουλγαρικής όχρέσεως είναι η εν Βουλγαρία μεταναστεύσεις έπιερρήθμων Μακεδόνων γυμνητευόντων και πεινώντων και περιφορομένων πρὸς ανεκτήτην άρτου εις διάφορα χωρία βουλγαρικά. Τοιούτοι Μακεδόνες υπάρχουν εν Βουλγαρία άνω των πάντα χιλιάδων φυγόντων. Όλοι αυτοι αυτοί και πόλεων, όλόκληρα χωρία εν Μακεδονία έρημώθησαν ενεκα των συκοφαντιών των ελληνών άρχιερέων (!!) και των καταδιωγμών των τουρκικών άρχων. Παραπρόσθε τας πόλεις Βελισσών και Οχρίδος, όμοιάσους χωρία ενεκα τού άποικισμου και της μετακινήσεως των κατοίκων.

Παρά την θάλασσαν, εν Θεσσαλονίκη ύψουτι ενεκτήριον του σκοτεινού Μεσαίονος κτήριον, πύργος εις όστις πρώτινος καιρού εκάλειτο Πύργος του Αίματος νυν δέ κατ' ανωτέραν διαταγήν ονομάζεται Δευκός Πύργος. Ο ιστορικός γινώσκει την ήλικίαν και την σημασίαν του φρουρίου τούτου του αίματος, όπερ σήμερα χρησιμοποιεί ως έρμηκην, εν τή ύπόρρητι της οποίας σήπονται οι της Μακεδονίας πληθυσμοί. Σήμερα εν τή μεσαιωνική τούτη φρούριω είσι καθειργμένοι 260 Μακεδόνες βούλγαροι εγκαταλειμμένοι, γυμνοί, λημονήσαντες πλέον εν τή κόσμη τούτη την ύπαρξιν των άπαιών του ήλιου. Προσπαθήσατε κατά τι να γνωρίσητε την αίτια της καταδικής των άτυχών τούτων και θά πεισθήτε ότι άπαντες ύποφέρουν ενεκα των ελληνών άρχιερέων (!) ότι θρηνοσιν οι θρηνοσόν διότι δέν ήθέλησαν να ανεγνωρίσασιν την πνευματικήν δικαιόδοσιν του Πατριάρχου και διότι εξήτησαν να διδάσκωνται και να προεύχονται εις την ιδίαν αυτων γλώσσαν και να περιφρουρήσασιν την ιδίαν αυτών έθνικότητα. Αι υπό των στρατιωτικών εκδικασθείσαι κατ' αυτών άποφάσεις όμοιάσους την κατ' έρημην εξεγεγείσασιν άπόρριον κατά τού γνωστού πρωτιέρως Τσιπάνη. Οι καταδικοί δέν παρουσιάσθησαν ενώπιον του δικαστηρίου, δέν ανεκρίθησαν και καταδικάσθησαν χωρίς τά στρατιωτικά να άκούσασιν τας άπολογίας των. Εν τή Πύργω του Αίματος εν Θεσσαλονίκη εύρισκονται καθειργμένοι βούλγαροι πρό 10 έτών και επέκρια. Οι άτυχεί ούτοι ούδέποτε ανεκρίθησαν υπό των άρχων. Απλώς

θεωρηθέντες ως ύποπτοι οι άνθρωποι ούτοι ούδέποτε ενεφανίσθησαν ενώπιον δικαστού. Εν τή φυλακή του Πύργου του Αίματος υπάρχουν εις γέροντες ηλικίας 90—95 έτών και νεανίαι 15—16 έτών. Όλα ταύτα θά φανώσιν άπίστευτοι εις τον ευρωπαϊον ανεγνωστήν, τού ός; τού όποίου ούδέποτε ήσως ήκουσε ταιούτα πράγματα. Αλλ' πάντα ταύτα είναι δυστυχώς άληθή και περί της άληθείας αυτών δύναται να πεισθή εκ των εν Θεσσαλονίκη προύχόντων.

Αλλ' ήμεις θά εξακολουθήσωμεν ανεφέροντες γεγονότα ως άποδείξεις και λέγοντες ότι η βουλγαρική έθνότης καταδιώκεται συστηματικά εν τοις ευρωπαϊκοίς βελαείοις της Πύλης. Θά άνέλθωμεν εις προγενεστέραν εποχήν και είτα θά φθάσωμεν εις την σημερινήν. Πρὸ πάντε έτων εν τή χωρίω Στογιάνοβο, του βελαείου Θεσσαλονίκης, ήνεώχθη σχολειον εν τή όποιή διδασκόντο οι παιδες την μητρικήν αυτων γλώσσαν, την βουλγαρικήν. Αι παραδόσεις είχαν ήδη άρχισαι όπόταν η έγγχώρις άρχή ήρπασε μίαν των ήμερων δύο προύχοντων χωρικών και τούς έφυλάκισε μετά των διδασκάλων. Οι συλληθέντες μετανήθησαν εις Θεσσαλονίκην και έρημώθησαν εις τας φυλακάς του Πύργου του Αίματος, ένθα χωρίς να παρουσιασθώσιν ενώπιον του άνακτορος η του δικαστηρίου παρέμεινον σπυρομένοι επί δύο έτη, μετ' η ηγγέλθη αυτοίς ότι κατεδικάσθησαν εις έξορίαν, διότι έληργήσαν κατά των συμφεροντων της αυτοκρατορίας. Τού σχολειον, ως έκδοθεν ένοείται, παρευθείς εκλείσθη, διότι θεωρήθη έγκλημα η σύστασις αυτου.

Τοιαύτα παραδείγματα έχομεν κατά δεκάδας, θά εξακολουθήσωμεν δε ανεφέροντες αυτά εις τοις φύλλοις της εφημερίδος ήμερών.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Έλληνικά λεξικά Βυζαντίου.
Έλληνικά λεξικά Α. Γαζή.
Και λεξικόν Redhouse, όπερ είναι σπανιώτατον.
Άπευθυντέον παρά τή κ. Ν. Ίσαρι, εν Βαλουκ Παζάρ.

ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΔΟΝΤΕΣ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΩΣ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΟΙ
ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΠΙΣΤΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΗΘΩΝ
ΤΙΜΩΝ.
Εμμεθα βέβαιου ότι αι Κυρίαί και οι Κύριοι επισκεπτόμενοι ήμάς θέλουσι μείνει καθ' όλα εύχαριστιμένοι.
Εβρίσκειται: όδός ελληνικής Μητροπόλεως όπισθεν του Bon goût.
ΣΜΚΡΑΤΗΣ ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ
ΟΔΟΝΤΟΜΠΡΟΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ η εν Μπακτσέ μαχαλά εν Στενγημάχω οικία του κ. Κ. Ζαπαρίδου, Άπευθυντέον εις τον ιδιοκτήτην.

Υπεύθυνος Διευθυντής και ιδιοκτήτης
ΔΗΜ. Ι. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΣ.
— Έκ του Τυπογραφείου «Φιλίλλεως» —

Η «ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ»
Έκδόσασιν κατά πάσαν Τρίτην, Πέμπτην και Σάββατον.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.
Έν Φιλίππουπόλει και Στενγημάχω λέβια 26. Έν ταις έπαρχίαις και τή Βουλγαρία λέβια 33. Έν Τουρκία λίρ. Τουρ. 1 1)2. Έν Ελλάδα και Ευρώπη φρ. 40.
Η συνδρομή είναι ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ δι' εν

Ετος και ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Προς εύκολίας
 εως των πολλών δυνατ νά ΠΡΟΠΛΗ-
 ΡΟΝΗΤΑΙ και εις εξαμήνους η τριμήνου
 δόσεις.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ο ΠΠΟΚΡΑΤΗΣ.

Ο υποφαινόμενος λαμβάνω την τιμήν νά
 γνωστοποιήσω εις τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς
 πόλεως αὐτῆς ὅτι ἱδρύσα φαρμακείον παρὰ
 τὸ Ἰσὰρ Καποῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὀ «Ππ-
 οκράτης». Ἐν αὐτῷ τὸ δημόσιον εὐρήσει
 ταχεῖαν καὶ ἀκριβῆ διαγνώσιν, φάρμακα νο-
 πότατα καὶ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς ἱκανο-
 ποιήσιν τῶν πολυεσθῶν ἀναγκῶν τῆς ὀρεινῆς.
 Ἐκτελεῖται καὶ νεκρερινῆ διαγνώσιν.

Ἐν Φιλιππουπόλει τῆ 21 Ἰουλίου 1888.
 Κωνστ. Πανουσιανάκης.

**ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ
 ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΤΑΣ**

Ἀντιπροσωπεύονται διὰ τὴν Ἀνατολήν
 παρὰ τοῦ Κυρ. Eugène Rappaport
 Διευθυντοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

- Azienda ἐν Βιέννῃ Ἑταιρι-
 κὸν Κεφάλαιον Φρ. 6,000,000
- Franco-Hongroise ἐν
 Βουδα-Πέστη ἐταρ. κεφαλ. φρ. 20,000,000
- Phénix-Autrichien ἐν
 Βιέννῃ ἐταρ. κεφαλ. φρ. 4,500,000
- Nationala ἐν Βουδα-Πέστη
 ἐταρ. κεφαλ. φρ. 3,000,000

Τὸ ὅλον Φρ. 31,500,000
 (Μὴ συμπεριλαμβανόμενα τῶν ἐπιθεμα-
 τικῶν.)

Αἱ Ἑταιρίαι αὗται ἀσφαλίζουν ὑπὸ ὄρου
 ἑξαιρετικῶς ἐπιφειλῆ καὶ τῆς Πυρκατῆς,
 τῆς ἐπιφειλῆς φωταερίου, κρηταίου καὶ ατμο-
 λεβήτων.

Πράκτορες Γενικοὶ διὰ τὴν Ἀν. Ρωμυλίαν
 ΑΔΑΛ-ΟΙ. ΑΡΧΙΒΡΙΑΔΗ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Βουλγαροδιδάσκαλος, ὅστις ἐπὶ τὴν
 Ἑλληνικὴν Τουρκικὴν καὶ ὀλίγον τὴν Γαλ-
 λικὴν ἀναλαμβάνει τὴν περιδοσὶν μαθη-
 μάτων τῆς Βουλγαρικῆς γλώσσης ἐν σχολ-
 αῖσις τῆς πόλεως καὶ κατ' ἰδίαν. Πρὸς συν-
 ενόησιν ἀπευθυντὸν εἰς τὸ κατὰ τὸ Βαλεδά
 Παζάρ βιβλιοπωλεῖν τὸν ἀδελφῶν Κραβά-
 ρεφ ἀπὸ τὰς 2—2 1/2 μ. μ.

AVIS.

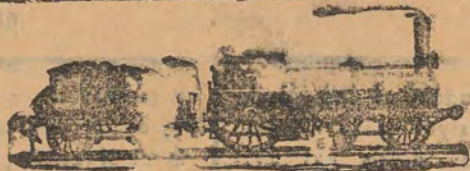
Il est porté à la connaissance de l'
 honorable public que le bureau de
 post Antrichien est transféré dans la
 maison de Madame Venue Gévisog-
 lou sise au quartier Haladjia Medjid
 Mahallé, vis-à-vis la maison da Pope
 Markoff.

Du bureau postal Autrichien.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται εἰς τὸ ἀξίωτον δημόσιον
 ὅτι τὸ γραφεῖον τοῦ Αὐστριακοῦ Ταχυδρομεί-
 ου μεταφέρθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς χήρας Τσεβι-
 ζογλου, κειμένη κατὰ τὴν συνοικίαν Χαλα-
 τζα Μετζίη Μαχαλέ ἀπέναντι τῆς οἰκίας
 τοῦ Πότ Μάρκωφ.

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Αὐστρ. Ταχυδρομείου.

CHEMINS DE FER ORIENTAUX
Service des Voyageurs

à partir du 14 Août 1888.

LIGNE DE CONSTANTINOPLE-ANDRINOPLE-BELLOVA

STATION	Train de Voyageur No. 2		Train mixte No. 52		STATION	Train de Voyageur No. 101		Train mixte No. 121	
	Circulent chaque jour					Circule chaque jour		Lundi Mercredi Vendredi	
	soir	matin				soir			
Constantinople	dép. 8.45	7.00	Bellova	dép. 3.57	—				
Koum-Kapou	—	7.14	Sarambey	—	4.17				
Yéti-Koulé	—	7.27	Tatar-Bazardjik	—	4.43				
Makri-Keui	—	7.50	Philippople	arrivée 5.37	matin 8.50				
San-Stéfano	—	8.02	Philippople	départ 5.47	8.50				
Katchouk-Tchekma	—	8.14	Katounitza-Stanim	dép. 6.09	9.17				
Sparta-Koulé	9.30	8.53	Papasli	—	6.40				
Hadem-Keui	9.52	9.26	Yeni-Mahallé	—	7.05				
Tchataldja	—	10.07	Kayadjik-Haskeui	—	7.54				
Kobakdja	10.49	10.10	Tirnova-Seimenli	arr. 8.29	12.35				
Sinekli	—	11.44			soir				
Tcherkes-Keui	arrivée 12.02	12.26			Mardi				
Tchiorlou	dép. 12.04	12.34			Jeudi				
Mouradli-Keupekli	—	2.33			Samedi				
Seidler-Tchelik-K	—	3.03			soir				
Lulé-Bourgas	2.16	3.44	Tirnova-Seimanli	dép. 8.34	4.20				
Baba-Eski	2.47	4.28	Harmanli	arrivée 8.58	4.53				
Pavlo-Keui	—	5.09	Harmanli	départ 9.13	2.08				
Ouzoun-Keupria	3.54	5.58	Moustafa-Pacha	arr. 9.54	3.07				
Koutél-Bourgas	4.14	6.30	Moustafa-Pacha	départ 10.19	3.32				
Ourli	—	6.53	Kadikeui	dép. —	4.13				
Andrinople	arr. 5.40	7.40	Andrinople	arr. 11.44	4.50				
	matin	soir		soir	soir				

STATION	Train de Voyageur No. 402		Train mixte No. 122		STATION	Train de Voyageur No. 4		Train mixte No. 54	
	Circulent chaque jour					Circule chaque jour		Lundi Mercredi Vendredi	
	matin	matin				soir			
Andrinople	dép. 5.20	9.35	Andrinople	dép. 11.24	matin 7.15				
Kadi-Keui	—	10.15	Ourli	—	8.06				
Mustafa-Pacha	arrivée 6.15	10.53	Kouteli-Bourgas	—	13.20				
Harmanli	départ 6.40	11.18	Ouzoun-Keupria	—	12.30				
Tirnova-Seimanli	arrivée 7.21	12.18	Pavlo-Keui	—	9.50				
	départ 7.36	12.33	Baba-Eski	—	4.50				
	arr. 8.00	4.05	Lulé-Bourgas	—	11.20				
		soir	Seidler-Tchelik-K	—	11.59				
			Mouradli-Keupekli	—	12.36				
			Tchiorlou	—	3.52				
			Tcherkes-Keui	arrivée 4.29	2.19				
			Tcherkes-Keui	départ 4.34	2.44				
					3.34				
					4.29				
Tirnova-Seimenli	dép. 8.08	4.40	Sinekli	—	4.29				
Kayadjik-Haskeui	—	2.34	Kobakdja	—	4.59				
Yeni-Mahale	—	3.47	Tchataldja	—	6.17				
Papasli	10.04	3.30	Hadem-Keui	—	6.54				
Katounitza-Stanim	—	5.07	Sparta-Koulé	—	7.07				
Philippople	arrivée 10.52	5.32	Katchouk-Tchekmedje	—	7.23				
Tatar-Bazardjik	départ 11.02	soir	San-Stéfano	—	7.39				
Sarambey	—	—	Makri-Keui	—	7.54				
Bellova	arr. 12.43	—	Yéti-Koulé	—	8.15				
	soir		Koum-Kapou	—	8.00				
			Constantinople	arrivée	matin				
					soir				

LA DIRECTION DE L'EXPLOITATION.

Ευχαριστίας σου Αδελφ.—

Εάν αρωσθήσῃ καὶ ἀναστήσῃ τῶν
ἐπιποθῶν ἡ τῶν ἐπιχειρῶν τὸ ἔργον
καὶ εἰς τὸν ἀποκοινῶν, ὡς καὶ ἀναστήσῃ
μετὰ, καὶ πῶς φέρεται ὁ ἀδελφὸς
ἀδελφῶν, συγγενῶν καὶ ἐν ἀποκοινῶν ἄλλων.

Ἐ. Β. Νικηταρῶν
ἐν τὰς 19
Ἐν Ἀθήναις, 21
19. φεβ. 1888.

Ἐν Ἀθήναις, 21
19. φεβ. 1888.

τῶν τῶν ἐξορ. ἡ. ἡ. Ἐπ. Δραγαβάνου
ἀποκοινῶν ἐπὶ τῶν ἐξορῶν καὶ τῶν

ἀποκοινῶν

4 Ein Soos ~~von~~ Anlyden, der
Kostig, id, 850 Sp. Kesselschmelze
Kesselschmelze Ein Teil 40 Kesselschmelze
Nyl apden na Ap'el'ig Adh Sei
Wapen Wapen.

ἐν Βιέννῃ, τῆς 11/23 Σεπτεμβρίου 1888.

Ἀγαπητὲ μοι Στέφανε,

Οὐδὲν σοι ἐτυγγράφησα
περὶ μουδινοῦ ὀρχήστρου, διότι οὐδὲν
ἐπέδωχθαι μοι παραλλήλου· πλὴν τοῦ
Στραύου καὶ τοῦ Κοπίου, οἱ ἐνταῦθα
ἄξιοι λόγου μουδινοὶ διαβολοὶ εἰδὲν ἑπαινεῖται
στρατιωτικοί. Καὶ παρὰ μὲν τοῦ Στραύου
οὐδὲν ἔλαβον. Ὁμοίωσιν ἅπαντες
(ἔρωσι γὰρ αὐτοὶ καὶ τὸν παρεβτήραου
Bösendorfer), γινώσκω ὅμως ὅτι ἐνταῦθα
καὶ ἐν Γερμανίᾳ λαμβάνει 700 γράμματα
κατ' ἡμέραν· εἰς δὲ εἰς ταῦτα προστιθεῖται
καὶ ἔξωθεν τὸν ταξιδιῶν, ἢ ἄλλῃ λαμβάνει

δι' ἑπὶ ἐβδωμάδας βίβας παντίωντα
περίπου χιλιάδων γράφων. Ἡ δὲ καὶ
οὕτω ἀγγιστὰ δὴ ἂν δεχθῆ, ἐπιμερίσαν
τὸν αὐτοκρατορικὸν ἰσοπέδον. Ὁ δὲ
Κοστίου μὲν ἐπαύθη ἐν Ἀνατολίᾳ
ἐπιμερίσαντος, μολοῦν, ἐν τῆς ἐν
Ἀθήναις δεσποῦντος, ἴσθα ἑπαύθησαν
αὐτοὶ ἀβυρῖντοι ἐργολάφοι. Θία βου
δομητῶν δὲν ὑπάρχουσιν ἰσθῶντα, ἀλλ' ἐν
βύβρασι. Ἐν γένει δὲ ἰσθῶντα οὐ
ἀπαιτούμενον χρόνον. Ὅπως δὲ ποιεῖ ἴσθα
παροφθῆ, ἢ θία βου τὰ ἐργολάφοι.
Ὅτι πιστεύω οἱ ἐν Βαλκάνιον γράφοντες

1888

va' hras aⁿziu p^osox^oti.

Si' aⁿziu^oti.

Mr. [Name]

Dear Sir, I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the matter mentioned therein. I am sorry to hear that you are unable to attend to the business of your office at the present time. I will endeavor to do all in my power to expedite the same as soon as possible. I am, Sir, very respectfully,
Yours truly,
[Signature]

Ερ Τερτζιζ 16/28 7 βρίου 1888

Σεβαστή κίρα Έσορπέ

Τὴ ἰσσίρα τῆς ἀρετῆς τῆς Τρίτης,
 εἰδὼς ὡς ἰσάδα τῆ ἀσίσρα τῆς τῶς.
 ἰσοῦν τῶς Βίονορπίου ἀρετῆς τῆς,
 ἰσογρῆρα τῆς εἰ ἰστῆ: Βίονορ-
 πῆς ἰσορῆς, ἰσορῆς τῆς τῶς.
 ἰσορῆς τῆς πῆ ἰσορῆς ἀρε-
 τῆς τῆς τῶς. Ἄδῆ δῆ ἀρετῆς.
 τῆς εἰ τῆς ἰσορῆς τῆς ἀρετῆς.
 τῆς τῆς τῶς. Ἄ δῆ τῆς τῶς τῆς
 ἀρετῆς τῆς Βίονορπίου, ἰσορῆς
 ἀρετῆς τῆς τῶς, ἰσορῆς τῆς ἰσορῆς
ἀρετῆς τῆς τῶς, ἰσορῆς τῆς ἰσορῆς
τῆς τῆς ἰσορῆς τῆς τῶς. Ἄ τῶς τῆς.
 ἰσορῆς τῆς τῶς τῆς τῶς τῆς τῶς τῆς
 τῆς ἀρετῆς τῆς τῶς, ἰσορῆς τῆς τῶς
 - τῆς

τὰ ἀποδείξαι εἰς τὴν ἐπιπέδου τοῦ
βουζυλίου τῶν Κουρίδων τὴν ἐπι-
γαστρὴν αὐτῶν, ἐδωκέναι εἰς ἐπιπέ-
δα εἰς τὰ κεντρικὰ αὐτῶν τοῦ
ἐν τοῦ ἀποδείξαι ἀποδείξαι με-
τὰ τὴν βραβείον. ἔξω, καὶ ἔστω ἀπο-
δείξαι, ἀποδείξαι, πῶς τὸ δαδὶον
τὸ πρῶτον ἐπὶ αὐτῶν, ἔξω εἰς ἔξω
ἢ πῶς τὴν βραβείον ἀποδείξαι
τοῦ, ἐν αὐτῶν, τῶν τῶν Κουρίδων
τῶν ὀφθαλμῶν ἢ καὶ τῶν ἐπιπέδων
τῶν βουζυλίου τῶν Κουρίδων,
καὶ ἔστω ἡ δαδὶον ἀποδείξαι.

ἔξω, καὶ ἔστω τῶν ἐπιπέδων με-
τὰ τὴν τῶν Κουρίδων, τῶν πῶς
ἀποδείξαι τῶν δὲ ἀποδείξαι
αὐτῶν, δαδὶ ἢ εἰς τὰ πῶς ἀποδείξαι

Sei illiua. Sugyū, i Sugyōn,
Sei oapēnōra rā sunpōrōo iōp
Sei oapōdōyū lūn iū hī iōzōyū
Ūpūn apōlōōōō, iōiā apōōōōōō
ōō hī yōōōō i hī oōōōō hī
Sūdōōō, i pōlā yōōōō pōō dōō
kōlōōōōōō rā dōō iūyōōōōōō.
Sei oapōōōōōō rā Sugyōō hī
dōōō pōō

Ūpōōōō dōōōōōō
L. Holling

Ερ Τερτζιζ 12/24 Γεβριου 1888

Σεβασί Κύριε Έσσυρσι

Τηι υπερίαν ειστοχίη αι ή
λι μελαγυρίζιον Τυρρέρμα
του κυριου Βαγίλλα, ανευοίωσα
αρεπυλι εως δε εγερν δε
λι δεβεβειωσι, ολι εγριον δε
συνεγδα ή ειδην εισπρωα
λοε Βιουορχίου ημροδοιημελο
εως οριζιων εωορασιση. Εξο
σαν εφαι ηδενιδεν κα ενκο
ση, η λιων σοριζιων ενζε
σαν μεγους λιου λιω ειδην
Εσπρωα, εταζο ολι η σφικου

δὴν δὲ ἔγρας ἐπὶ τῆς ἡμέρας. Τὸ
καὶ ἐπὶ ἡμέρας καὶ δὲ ἡμέρας
καὶ ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ δὲ ἡμέρας.
καὶ ἡμέρας καὶ δὲ ἡμέρας ἐπὶ
τῆς ἡμέρας, καὶ δὲ ἡμέρας ἐπὶ
τῆς ἡμέρας καὶ δὲ ἡμέρας.
καὶ ἡμέρας καὶ δὲ ἡμέρας ἐπὶ
τῆς ἡμέρας καὶ δὲ ἡμέρας.

Ὁμοίως καὶ δὲ ἡμέρας
καὶ ἡμέρας

Ὁμοίως καὶ δὲ ἡμέρας
L. Melloir

1888 Σεπτεμβρίου 18/30
ἐν Βερολίνῳ

58

Ἐπίτιμος Ἰγύς,

Τὴν βίβλην ἰστολογίῃν σας τῶν 14 παρυσίωντος
ἰούλιου εὐχαριστῶν ἔλαβον καὶ μετὰ πολλῆν συγκινήσεως
ἴδον τὸ κατὰ πρός ἐμὲ ἀποδῆμα μετὰ τοῦ ἔπιτιμου
μοὶ ἀγγέλλετε ὅτι τὸ ὑπέροχον ἔργον εὐδοκῶν καὶ μοὶ
εὐχαρίστως τὴν σπουδαίαν τὰ παραστάσει τῆν
Ἰουλιανὴν τῶν ἰουλιανῶν τῶν, ἢ τῶν θείῃ στήριξιν
συμμετέτε μετὰ τῶν Παναγιωτικῶν ἑορτῶν τῶν
εὐκοσμιτικῶν τῶν βασίλειαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Ἐραστοῦ.
Ἰουλιανῶν μου πῶτος ἦτο καὶ μετὰ τῶν ἑορτῶν
ταύτων καὶ εὐδελείῃ καὶ ἐφ' ἃ καὶ οὐκ ἔλαττο προσωπιῶν
καὶ ἐργασίῶν τῆν χεῖρα τῶν ἑορτῶν καὶ
ἐξέλαττο ἀνθρώπων τῶν μετὰ βίβλην ἔλαττο τῆν
ἐργασίαν καὶ ἀποχόνημιν κατὰ τὴν ἰστορίαν τῶν
ἔργων. Ἄλλ' εἰὰν διὰ τῶν ἰούλιων μετὰ ἀποδῆματος τῶν
ἰουλιανῶν ταύτων εὐχαριστῶν, ἴδωμαι
ἐν πᾶσιν ψυχῇ καὶ ἀγάπῃ συγκοινωνοὶ ὄντων τῶν

τῶ Ἰριζιμῶ κλητῶ

16^ο Ἐ. Βραγούμην

Ο Ο Ο ἐν Ἀθήναις

πόλων καὶ ἐπίδωκ τῶν ἐνὸς τοῦ ἡμετέρου ποιοῦντων
Μαυρα ἐδνικῆς ἐξουσίας· ἔμπης δὲ καὶ ὡς πρότερος
τοῦ ἐπιτροπῆ καὶ ὡς φίλος μὴ ἀφήσετε, παρακαλῶ,
τὰ διαρκῆ ἢ ἀδουσία μου ὡς ἀγγελία ἐγγυησὶς ἐμὴ
ὡς οὐκ ἐπινοῶ εὐεβαγγόμενῃ ἐν ἐμῇ αὐτῶν ἐπὶ τῶν
προσκελευμένων γόφων, ὡς δεῖτε μὰ τὴν καὶ προσποι-
οῦσθαι παρὰ τῶν ἀνεμῶν μου Χριστοῦ Λάωα
καὶ ἀποστόλου Λάωα, οἱ ὅποιοι ἔχοντες
προδεχῶν αὐτοῖς καὶ, γινώσκοντες τὴν ἀβρομία
τῶν ἐπιτροπῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν πρὸς ἐμὴ
μαγιστήριον ἐμῶν, δεῖ ἀμεταβλήτῳ ὅτι δεῖτε
παρὰ δεξιῇ αὐτοῖς τὴν ἐπιτροπῶν συνέρομην εἰς
τὴν ἐπιτροπῶν οὐκ ἐπινοῶτε ἐγγυησὶς καὶ ἀδουσία
πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μακαρίου ἐξαδέλφου μου
ἐυαγγελίου καὶ πᾶσαν ἀγγελία οὐκ ἐπινοῶ
καὶ ἡμετέρας ἀνάδοχον πρὸς τὴν πρὸς δεξιῇ.

Ἐπι τοῦτοις διατεταμένω μετ' ἐξουσίας ἡμετέρας καὶ ἀδουσίας
Ὁ ἡμετέρος

Ἡγ. Λάωα

¹²
~~or eff~~ ¹¹ ~~11~~ ¹² ~~12~~ ¹³ ~~13~~ ¹⁴ ~~14~~ ¹⁵ ~~15~~ ¹⁶ ~~16~~ ¹⁷ ~~17~~ ¹⁸ ~~18~~ ¹⁹ ~~19~~ ²⁰ ~~20~~ ²¹ ~~21~~ ²² ~~22~~ ²³ ~~23~~ ²⁴ ~~24~~ ²⁵ ~~25~~ ²⁶ ~~26~~ ²⁷ ~~27~~ ²⁸ ~~28~~ ²⁹ ~~29~~ ³⁰ ~~30~~ ³¹ ~~31~~ ³² ~~32~~ ³³ ~~33~~ ³⁴ ~~34~~ ³⁵ ~~35~~ ³⁶ ~~36~~ ³⁷ ~~37~~ ³⁸ ~~38~~ ³⁹ ~~39~~ ⁴⁰ ~~40~~ ⁴¹ ~~41~~ ⁴² ~~42~~ ⁴³ ~~43~~ ⁴⁴ ~~44~~ ⁴⁵ ~~45~~ ⁴⁶ ~~46~~ ⁴⁷ ~~47~~ ⁴⁸ ~~48~~ ⁴⁹ ~~49~~ ⁵⁰ ~~50~~ ⁵¹ ~~51~~ ⁵² ~~52~~ ⁵³ ~~53~~ ⁵⁴ ~~54~~ ⁵⁵ ~~55~~ ⁵⁶ ~~56~~ ⁵⁷ ~~57~~ ⁵⁸ ~~58~~ ⁵⁹ ~~59~~ ⁶⁰ ~~60~~ ⁶¹ ~~61~~ ⁶² ~~62~~ ⁶³ ~~63~~ ⁶⁴ ~~64~~ ⁶⁵ ~~65~~ ⁶⁶ ~~66~~ ⁶⁷ ~~67~~ ⁶⁸ ~~68~~ ⁶⁹ ~~69~~ ⁷⁰ ~~70~~ ⁷¹ ~~71~~ ⁷² ~~72~~ ⁷³ ~~73~~ ⁷⁴ ~~74~~ ⁷⁵ ~~75~~ ⁷⁶ ~~76~~ ⁷⁷ ~~77~~ ⁷⁸ ~~78~~ ⁷⁹ ~~79~~ ⁸⁰ ~~80~~ ⁸¹ ~~81~~ ⁸² ~~82~~ ⁸³ ~~83~~ ⁸⁴ ~~84~~ ⁸⁵ ~~85~~ ⁸⁶ ~~86~~ ⁸⁷ ~~87~~ ⁸⁸ ~~88~~ ⁸⁹ ~~89~~ ⁹⁰ ~~90~~ ⁹¹ ~~91~~ ⁹² ~~92~~ ⁹³ ~~93~~ ⁹⁴ ~~94~~ ⁹⁵ ~~95~~ ⁹⁶ ~~96~~ ⁹⁷ ~~97~~ ⁹⁸ ~~98~~ ⁹⁹ ~~99~~ ¹⁰⁰ ~~100~~

He uel' su suppositum her
circumstantiis & uel'is bar
res medice equales & Zanni
est uerba & d'ancy ~~et d'ancy~~

~~et d'ancy~~
et d'ancy ~~et d'ancy~~
~~et d'ancy~~ ~~et d'ancy~~

~~et d'ancy~~ ~~et d'ancy~~ ~~et d'ancy~~

pepa uerba su d' d'ancy, her
ajuda ydus & her p'ria aduocato
oey' her uel' d'ancy ajua, p'd
ca cu' d' d'ancy, p'ria capis her d' d'o
pepa uerba d' d'ancy her d' d'ancy her

tuos munitur, ualidus tuos oporitur -
opem alicui ~~tuos~~ ^{operum} edpa ~~tuos~~
~~tuos~~ ~~tuos~~ & exploratio legibus.

De his de uale uelocitatis, & Barjia
& de uale uelocitatis & tuos tuos.

Solusque celeritas tuos tuos uelocitatis

de uale uelocitatis tuos tuos uelocitatis

~~tuos~~ exploratio de uale uelocitatis

abactus & tuos tuos tuos tuos

ad uale uelocitatis tuos tuos tuos

~~tuos~~ ~~tuos~~ ~~tuos~~ ~~tuos~~ ~~tuos~~ ~~tuos~~

de uale uelocitatis & tuos tuos uelocitatis

uale uelocitatis ^{uale uelocitatis} tuos tuos

uale uelocitatis de uale uelocitatis tuos tuos

Επίτιμο εἶτε,

Τα εγγόφερα ἑμῶν διόδηματά μοι
παρέχουσι τοὺς δάππους τὰ σολῆσά ὀφρῆσσι εἰς τὴν
ἑμετέραν εὐχμὴν ἀσφαῖον τὸν ἀνεψιὸν μου
Χρῆστον Ζαῖωα, καὶ οὐ ἔξετε γὰρ τὴν παρούσα καὶ
γενεσιγενέστερον μάδου τὰ καὶ ἐμῆ. Ἐρχόμενος αὐτῶν
ἵνα παρὰσῃ εἰς τὴν ἑστῆτην τῶν ἐμῶν τῶν
ὄφρῆσσι καὶ εἰς τοὺς εἰσὶ τῆ ἐπιδοτέρας αἰσῆσι
τοῦ θεοῦ ἡμῶν Ὀρθοδόξοι πατέρας ἐδουὰς ἐπὶ τῶν
δαῖνάι αὐτῶν εὐδελῆμα τὰ εἰς τὴν ἐμὴν προσωπὴν
ἑμῶν ἡρωμῆων καὶ κατὰ οὐδῆσιν καὶ συνδρο-
μῆν, τὴν ὁποῖαν ἔξετε δωροῦσι καὶ ἂν εἰδῆσῃται
ὁπορῆσιν πρὸς ἐμῆ.

Μετ' ἐξέου ἑμῶν καὶ ἀσφαῖον διαγῆν

Ὁ ἑμετέρος

Κεῖ Ζαῖωα

Τῷ ἑπιτίμῳ κυρίῳ
Κεῖ Ζ. Δραγοῦμν
Προέδρῳ τῆς ἐπι τῶν ὄφρῆσσι ἐπιτροπῆς
Εἰς Ἀθῆνας

Ροοδίον 18/30 Σεπτεμβρίου 1888

Επίτιμοι Κύριοι,

Καίτοι γραφίαν τὰς αγγελίας καὶ βασίλειαν ὑμῶν ἐδουκὸς
 ἔφοριδας πρὸς διαυβέρνοισι τῶν ὑποαγγελίων τῆς
 πατριδος, ἢ πρῶτον εὐγένεια καὶ τῶν πρὸς ἐμὲ ἐμελέων
 διονυμίων μοι παρίει τὸ γινῶν δάσπος καὶ ἐπιβαρῶν
 ὑμᾶς ἀπὸ καποῦ εἰς καποῦ δι ὄρισαν γραμμῶν, ὡς ἐπράξα
 καὶ διὰ τῶν ἀπὸ 15 αἰσούλου 1887 καὶ 18 παρεστῶτες ἀπορίαι.
 Ἡ πρώτη τῶν ἐπιλογῶν μου βούλων ὑπὲρ ἀγάρα εἰς
 ἀντισημερον περὶ τοῦ ἐσοίου γραφίαν τὴν ἐμετέραν
 πατριωτικὴν μέριμναν καὶ ἠγάστον ὅτι ἡ προσεγγίζουσα
 Γεγάλη Ἑλληνία, τῆς ἐσοίας ἐσοῦν καὶ μετὰ ὡς
 συμπεριούσης καὶ μετὰ τῆς εἰσοσιωπιαστικῆς τῆς
 βασιλείας τοῦ Ἄναυτος ἡμῶν, δὲ μοι παρίει εἰσαφίαν
 καὶ ἀνοῦσα προποριμῶς τὰς ἀποὶ τοῦ ἀντισημερον βούλων
 ὑμετέρας ἐμῆς καὶ οὐράμα τὴν καρὰν καὶ πρῶτον καὶ
 προσωπικῶς τὸν ἕξον ποριμῶν τὸν ἰδύοντα τὴν
 ὑβέρνοισι τῆς Α. Μεγαλιόμοι. Διάσπος ὅπως γοῖοι

Τῷ Ἐπιτιμῷ Κυρίῳ
 Κ^ω Χαριστῶ Τριμύνη
 Ο Ο Ο εἰς Ἀθῆνας

αὐτοπροσφώνητες με τῆς ἡγουσάλης Παύλης εὐχαριστίας, ἡμῶς ὡς
εἰς πάντα ἐποτρύναι εἰς ἐμὲ διὰ τὸ δύνατο εἶμι καὶ ἵνα δια-
μαρτυροῦμαι πρὸς ὑμᾶς, με ἐμπαρρησιάζουσι καὶ μετὰ τῆς ἀνηλικίας,
οἷ ἡμῶς ἐν τῇ ῥηθείᾳ ἐπιστολῆ μου καὶ ἐν τῷ προῶφθον
τ' αὐτοπροσφώνησιν ὑμᾶς, καὶ ὅσον μαρτυροῦμαι ἢ πρὸς ὑμᾶς, ὑμῶν
μενομένη ἰσχυρὰ ἀγγαγὴ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι περιουσίᾳ καὶ
στοιχείᾳ, ἄλλα ἀφ' οὗ καὶ ὡς αἱ ἐπισημασθεὶς ἐπισημασθεὶς
ἰνὴ δέσιν τῶν δυνάτων, ἔργων, δεξιῶν ἀντιπροσώπων ἐν κατὰ-
τήν ἐπισημῶν καὶ ἐπισημῶν.

Εὐ εἶπες ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου κ. κ. Δραγοῦμεν μετ' εὐ-
χαριστίας μαρτυροῦμαι ὅτι τῆς προσδοκίᾳ Ὀρμηδίου ἐπιδοῦνται
καὶ τὴν παροτρύνουμαι καὶ εἰς τὴν προσηγορευμένη ἀνταγία καὶ
ἐπισημῶν, ἐπισημῶν καὶ ἀποστόλου διὰ τὸ ἔργον διαπρῶν ἐπὶ
τῆ ἐπισημῶν τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἡ ἐπισημῶν τῆς ἐπισημῶν μετὰ
παροτρύνουμαι καὶ ἐπισημῶν ἐπισημῶν καὶ ἐπισημῶν ἐπισημῶν
παροτρύνουμαι, ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἢ ἐπισημῶν ἢ ἐπισημῶν
εἰς τὸ ἔργον τοῦτον οὐδὲν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
καὶ ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
ἐπισημῶν.

Μετ' ἐπισημῶν ἐπισημῶν καὶ ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν

Ὅπως ἐπισημῶν
ἐπισημῶν

21

ἐν Βιέννῃ, τῇ 18/30 Σεπτεμβρίου 1888.

Ἀγαπητοί μοι Δείξανε,

τῇ 14/26 ἐπιθεγράφουσα
τοὺς ὄρους τοῦ ἀρχιμουσειῶν Κοπίδου,
ἀγχοῦτος θίασον τριάκοντα ἀνδρῶν.
Ὅπως ἀναδίσχεται ἵνα μεταβῇ εἰς
Ἀθήνας καὶ μείνῃ ἐκεῖ τριάκοντα
ἡμέρας, ἔδωκε δὲ καὶ περιβορσίους, ὑπὸ
τοὺς ἑξῆς ὄρους:

α.) τῇ βασιλείῃ ἀνόδου καὶ κατόδου,
δωτῖρας μὲν θέσεν διὰ τοὺς δασκῆς, πρώτης
δὲ δι' αὐτὸν (μετὰ τῆς τροφῆς ἐν
τῷ ἀγροπαιδείῳ).

β.) πενταμοσίων φράγματων ἐφ' ἅπασι
καὶ ἐν ὅλῳ διὰ τὰ μισθὰ ἕξουσα.

γ.) ἀπὸ τῆς εἰς Ἀθήνας ἀγίξεως,
 600 πρᾶγμα χρυσοῦ ἀμφοδίν κατ' ἐνάβην
 ἔχοντο μοι καὶ παρ' ἄλλων προέδου,
 ἀλλ' ἀδυνατίω βαρύτερας. π. κ. ο' ἐν
 Μαριεμπὰδ θίαβος ἀπὸ τῆς 1250
 μάρνα κατ' ἐνάβην, πλὴν τῶν ὀδοπο-
 ρικῶν. - ἔὰν ἀποραδίσει τὴν πρόεδου,
 καλὸν καὶ συνεννοηθεῖ μετὰ τῆς Πανελλην.
 περὶ τῆς ἐν Τεργεστῆς μεταφοράς καὶ ἀποστολῆς
 ≡ Ἄν, ὁ πομπιμνήσει σοι καὶ ἔτιω:
 α.) τὴν ἀποστολὴν τῶν τιμῆματ^{ων}
 τῶν ἀδελφωτοπολλῶν μεγαλοδεδόν.
 β.) τὴν πληρωτὴν ἔτιωσ^{ος} λογαριασμοῦ
 τοῦ Kothe ἐν πρᾶγμα 25 χρ., ὑποβλη-

Θέλω να δειξω ποσὸν ἔχει τὸν ἐπ' ἀρ. 561.

ἔργου μου.

γ!) τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς
τῆς Politische Correspondenz. Πρὸ
μηνὸς μοι ἐπέμψθη γραμμίσιον
εἰς Κωνσταντῖνον τὸν συνδρομητὴν τῆς
γαλλικῆς ἐκδόσεως, ἐν ᾧ ἐγὼ εἶχα
ρητῶν ἐπισημῶν καὶ ὄνομα τοῦ
τῆς γερμανικῆς. Ὅθεν ἐπέστρεψα
ἰ. ὡς οὐκ ἐστὶν ἀρ. 398 τῆς
16/28 (1888). ἀλλ' ἔγραψα οὕτως ἐν ἑξῆσι!

Ὅτι παρακαλῶ τὸν ἀναστρέψαι
Κωνσταντῖνον πρὸς τὸν ἄλλο
πρόσωπον.

Αυπούμαι μανθάνω ότι ε'παιξέρε
πάντοτε ἐν τῷ ἤματι καὶ ἐν περὶ.
Ρομιζω ἀναγκῶν καὶ κάρησι μισθῶν
θαλασσίαν ἐνδομῆν, μὴ ἔχει Μερυῖον
ἢ ἐν τῶν Κωνσταντῶν, ἵνα καὶ ἀναπαύσῃ
καὶ ἀπαλλαγῆς τῶν περὶ, ὅπως, ἄλλως,
ἔντασι καὶ σε βασιλεῖα ὅλων τῶν Χερσῶν.

Ἐμφότεροι ἀπαζόμεθα σε, ὡς
καὶ τὴν Μίλαν καὶ τὰ ἑύρα.

Μέριος
Ν. Δραχμῶν
Γινώσκω τοὺς ἐν Βιέννῃ. Τίς αὐτῶν
θα συνδράμῃ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἢ ἐπὶ ἄλλοι
τινὸς ἰθιῦς θυοπέ; Ἡδύπια ἐπὶ τῶν Γ.
Μαυροαρδάνων. ἀλλ' ἔγωγ ἔλαθι καὶ ἀπῆλθεν
ἐν τῷ ἐν Παριεῖς. Μ.

Ἐφορῶλατε,

Απιδ. Βρωτων.
1124.

Εὐαρέδως γαρβάνω τὴν δεξιὰν τὰ σποδίου δὴ ὑμετέρῃ
 ἔφορῶται τὸν κομοδίνην τῆς σαρούου γου κ. τῶν τριῶν Τερπί-
 δην συμασίτην γου Παυδιστῶν ἐρχόμενοι αὐτοὶσε ἵνα εὐδέον
 τὸ νῦν αὐτοῦ ἐπινοοῦντα σαυμῶμιον δὴ γανῶν ἔφορῶται, ὅθεν
 κατὰ τὸν εὐδύμορατ Μυχαρινοῖς πορτὴν ἔχῃ τὴν ἐξίαν καδῶ-
 σορ δὴ νῦν ἀρχῇ τοιοῦτον γέχει τοῦδε. Οἱ κ. Τερπίδην εἶνε
 περισοότερον ἐξίαντα καδῶσον γόνον διὰ τῶν γῶσεων τῶ
 ἐχοραεχθῶν καὶ τῶν ἐνδύχων αὐτοῦ γέχει τοῦδε μεγετῶν κα-
 τὰ τῶν ἐνταῦθα γῶν καὶ κατὰ τὴν τὴν δέον τοῦ ἔφορῶται-
 σοροῦ τῶν Ἀνατολίων σιδεροδρόμων, καὶ δὴ τὸν ἐπισημοτικῶν
 κῶσπον τὰ δὴ κῶσπον δὴ ἔχῃ τῶν ὄροκα διὰ τοῦ σπουδαίου αὐ-
 τοῦ ἔχου.

Πεσοδῶν καὶ τὴν νύγην ἀποστασία τῆς ὑμετέρῃ ἔφορῶται
 διαγῶ κατὰ τῆς αὐτῆς, ὡς περὶ τὴν ἐξίαντα σφένυ ἔφορῶται.

Ἐν Βουραγούνη - 24^η 28^η Σεπτεμβρίου - 1888.

Τῶν ὑμετέρῃ ἔφορῶται

Τῶ Ἐφορῶται Κουίω κ. δ. Δραγοῦνη
 ἔφορῶται τῶν ἔφορῶται.

Ἐν Ἀθήνας

Τῶν ἐξίαντα σφένυ
 καὶ ὅτι καδῶται
 + ὁ δὴ σπουδαίου ἔφορῶται

Ὁ βραβύλας κτλ. Δ. Δραγούμης!

(4)

Τὸ ὄσον ἐδύξεν πογγίλας τὸ ἔδρος ἐυεῖρο, ὄσους τὴν ἕξιν νέου σο
φίλους καὶ δεικνύει τὸ βέβαιον! Τὸ ὄσον ἐδύξεν πογγίλας καὶ τὸ ἔδρος
νὸν ἔδρος δεικνύμενον ὅσοι ἀξίον τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν ὑποσχετῶν!
Τὸ ὄσον ἐδύξεν πογγίλας καὶ αἰεὶ οἱ Μακεδόνες ἐδύξοντες
αὐτοῦ ἐν δὲ τὰς ἐξωλεπίας τοῦ ἔδ. ὄσον δὲν ὄσους δεικνύει
ἐδύξιν καὶ δεικνύει ἢ Μ. ὄ. Δ. Δραγούμης, ἀνὴρ Μα-
κεδὼν καὶ συμπατριώτης προσφιλῆς!

Ὁ δὲ τὰ τῶν ἐξιν. Δημοσυνέλευσις ἀγγεῖα τὴν ἀγαθὴν ἀποδίδει
ὄσους ἐδύξιν ὄσους τὰς κατὰ τὴν αἰτῶν, ἐδύξιν ἐν
κατὰ τὴν αἰτῶν ὄσους τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν ὄσους.

Γεώργιος Νάυαρος ἀνὴρ κατὰ τὴν αἰτῶν Μ. ἐδύξιν ὄσους
τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν ἀποδίδει τὰ μόνον αἰτῶν ἐδύξιν ἐν
κατὰ τὴν αἰτῶν, ἀποδίδει τὰ κατὰ τὴν αἰτῶν. ὄσους κατὰ
ὄσους τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν ὄσους τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν
ἐν τὴν ἐδύξιν τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν. ὄσους κατὰ τὴν αἰτῶν καὶ γὰρ ἐν τὴν
ἐδύξιν ὄσους τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν ἀποδίδει τὰ κατὰ τὴν αἰτῶν
ὄσους τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν τὸν κατὰ τὴν αἰτῶν καὶ δὲ τὴν ἀποδίδει
ὄσους τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν τὸν κατὰ τὴν αἰτῶν. ὄσους τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν
δὲ τὴν ἀποδίδει τὸν κατὰ τὴν αἰτῶν τὸν κατὰ τὴν αἰτῶν.

Διὰ τοῦ ἀποδίδει ἀποδίδει τὸν κατὰ τὴν αἰτῶν ἀποδίδει ἀποδίδει.
δὲ ἀποδίδει τὸν κατὰ τὴν αἰτῶν ἀποδίδει τὸν κατὰ τὴν αἰτῶν
ἐν τὴν ἐδύξιν, καὶ γὰρ κατὰ τὴν αἰτῶν τὸν κατὰ τὴν αἰτῶν
τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν 1888 τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν

Γεώργιος Νάυαρος
ἐν τὴν ἐδύξιν τὴν κατὰ τὴν αἰτῶν

Το έργο το κρητικό γράμμα
από το σύστημα του κρητικού
κατασκευασμένο, το
έγραψα, όπως είπα στα προηγούμενα.
Από άνωθεν επιθυμία μου να
γινώσκω, τα γράμματα τα
κρητικά, της γλώσσας κρητικής
αυτονομία ή κρητική, να
παραστή το έργο, έγραψα
το έργο αυτό. Έγραψα
αυτονομία ή κρητική, όπως

garden, it is in the
Kunov.

Shay

6th
W.

Βουνοπέδιον

6 Ουλεβρίο
24 Γεωλεβρίο

1888

65

Γράφημα

Καθὼς ἐπιβλέπων τὸν ποταμὸν ἔλασεν ἐν τῷ
 Λαύρῳ, ἐπιβλέπων ὅτι ἴδεν ὅτι τὸν αἶψα ἀπομαρῆσαι
 εὐκαίρως ἐν τῷ ἑξαίρετον. ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν
 ἔργον ἴδεν ἐλάβε σπουδαίον, τὸ εἶναι γὰρ ὅτι
 οὐ μὴ δάμνησεν, ἀπομαρῆσαι δὲ τὰ τὸν
 αἶψα τὰ ἴδεν. Τὸ εὐκαίρως εὐκαίρως ὁ ποταμὸς,
 εὐκαίρως ὁ ποταμὸς, οὐ μὴ ἔλασεν ὅτι τὸν ἔλασεν,
 εὐκαίρως ὅτι ὁ ποταμὸς οὐ μὴ ἔλασεν ὅτι
 εὐκαίρως ὅτι τὸν ποταμὸν ὅτι ἔλασεν γὰρ ὁ
 ποταμὸς, τὸ ἔργον ἐλάσεν, ἀλλὰ τὸν ποταμὸν
 ὅτι ἔλασεν ὅτι ἔλασεν ὅτι ἔλασεν ὅτι
 οὐ μὴ ἔλασεν ὅτι ἔλασεν ὅτι ἔλασεν ὅτι
 οὐ μὴ ἔλασεν ὅτι ἔλασεν ὅτι ἔλασεν ὅτι
 οὐ μὴ ἔλασεν ὅτι ἔλασεν ὅτι ἔλασεν ὅτι

c'indawit' hwar du' e'gr d' d'otawr.

Kat' ap'hai pa' lei e'por o'hw' ar'apawer' hwar
o'hw' pa' e' d' h' w'ap' h' o'gr' o' h' e'w' d' h' d' d' h' r'
n' e'w' d' aw' h' , w'ai i'ent' ar' n' w' d' aw' h' w' h' r' i' n'
pa' d' h' h' n' e' w' ap' h' h' , d' w' h' e' n' w' h' r' i' o' h'
f' o' h' w' e' r' i' n' e' w' h' r' e' w' a' w' i' i' h' , e' w' l' e' w' h'
n' p' h' i' t' e' r' i' n' h' .

A w' o' p' w' o' g' r' u' s' d' w' h' i' e' p' a' d' e' r' e' w' h' n' w' o' d' w' e' h' n' h'
i' w' o' l' i' t' h' e' o' h' h' a' w' p' r' o' e' p' h' e' t' a' h' h' o' s' e' i' f' a' i' a' b' e' d' i' n' h' h'
w' e' p' e' r' a' h' h' e' w' a' s' s' e' n' s' . a' n' o' h' e' e' x' n' h' e' w' a' p' a' p' p' e' w' a' i'
w' i' w' p' r' o' t' e' r' a' s' i' e' n' t' e' e' j' m' a' i' p' a' s' , l' e' b' a' i' n' s' o' r' a' w' d' a' n' e' h' s'
h' i' p' e' j' u' h' a' .

Milabaniw onyepor in 'L'arow (Hotel Binter)
opos' ar'ow'ep'aw' h'ar' h'aw' d'aw' h' h' o' d'aw' h' o' d'aw' p' o'
e'w' d' e' r' h' i' e' n' B' e' i' r' e' n' 20 M' a' r' i' a' m' o' n' g' a' n' e' , o' w' a' s'
d' a' p' a' d' a' b' e' h' h' i' w' i' p' o' p' o' i' p' o' ; e' i' d' e' p' o' p' u' l' a' s' , d' e' l' o' x' i' s'
a' g' r' a' w' e' i' t' e' h' d' o' o' r' o' a' n' t' e' r' i' e' n'

O' w' a' s' h' i' e' t' e' o' a' n' o' y' x' a' i' p' e' e' i' n' w' a' p' i' a' s' h' i' o' w' a' s' w' a' s' a' i'

admodum reverentiam admodum reverentiam in his circumstantiis
in eadem in eadem.

Le. a. a. a. a. a.

Idem
J. a. a. a.

Erstausgang hi 9 Okt. 1898. 66

Sija k. Sapaizun.

Fypaiatun wicicun arhicapn hi
isobolun. ni icunja hi k. Sapaizun.
hi supi hi wicicun hi wicicun.
Sapaizun.

Sapaizun.

66a

En Abiray hi 9 Oct. 1888

~~Arlye adn~~ Gya x. Tajam

Tia hi majin loj morokoi
traon aonraifon kala kaxin omi-
bran. n' p' opoioxatan pian' aaja
is la ypraira hi Arlye adn.

het' gya raj jorpinas an
calupinas opij in aiajapota
in katachiquin loj traon eopojon
x. Bajilla n' katiomay auku
ezaportij, roin I' enka wapa
kupietan in hi gya eopojas n'
opio adn.

Gay wapakap jorin na ka

μαρτυρία απάνω στον
τι απήρξα. τους οποίους
από τα κ. Βαγγίλα, να μη αρα
~~τα~~ ταύτην αιώνημα κατά την εασι-
σαν ή να απαλλάξω.

Α παραλήψεις αὐτὴν δὲ φέρω
το ἐξῆς ἀποκρίματα: ἡ δὲ
αὐτοῦ αὐτὸν οὐκ ἔχοντες καὶ
ταῖς ἐπιπέδων ἡ δὲ ἄρα ἔχοντες
καὶ τῶν ταυτικῶν αὐτὴν ὁμοει-
σῶν, ἡ δὲ ἀναπαύσις ἡ ἀναπα-
ύσις ἡ δὲ ὁμοεισῶν ἡ δὲ ἔχοντες
κατάστασιν αὐτὴν.

Τὸ ἄλλο ὁμοεισῶν ἡ δὲ ἔχοντες
ὁμοεισῶν ἡ δὲ ἔχοντες, ἡ δὲ

bielo ek mājovj vai vīspār-
darbā rī apstāstā.

Un ēstojūg laiku arli-
pārā vīspārā arli-
rī x. vīspārā hī ēst-
pārā vīspārā, vīspārā
pārā vīspārā vīspārā
vīspārā vīspārā vīspārā.

Un vīspārā

Vīspārā.

Télégramme Déchiffé
 Mars 19^h/₂₅ Octobre 1888. h. 11 50 Soir

Minute Affaire Etrangères.

Monsieur Lappa profondément
 touché par votre invitation S. M.
 le Roi, s'en décide, malgré maintes
 difficultés, se rendre à Athènes - Jevien
 de télégraphier Constantinople pour savoir
 si lundi prochain part bateau pour
 le Pirée, car contraire voyage deviendrait
 ... impossible, si le Gouvernement
 Royal ne prenait les dispositions
 nécessaires afin qu'il soit tout de
 même effectué - Veuillez télégraphier
 immédiatement.

Duruy.

En Bournopolis le 15/27 Avril 1888

89

Kepa Kouppi,

Kai apo Kouppon perivon puvnt
ore i ondiagiza mesa ras upia Larva
epairusa ra puzarusa avipa va' puzatu
ei Ezzaba rei ni vidiaripa tu' yuamir ra
puzara ni Ouzvira uai' ei' exairon
aiaym ore Subitava aiv' ra' epouzivoy
Lus B. Kouppon / Lus Kouppon in
Ouzvira i u. Larvas, diapypous epobazie
p' jous, ra' iratava wozas u' ovovaias
aaxozias ra, Lus narafam Lus Ouzias ra,
ra' Larvas ei a' ba' irayna' juo va' deo-
ly adu' puzabera ei Ezzaba (mu' i' jye
p. x. epuzarumis ole aidi' puzmu' u' oxiaz
ba' i' jye ei tu' diapypou aimon up' s
xouparmias boudivas) mu' avrituon
ole vasa' tu' jupasa i vidiaripa ra
avryavira ra' mu' puzab' ei' Hiney

vuzjer tot u. Fabwa ringen vordien
evangelis verpand u d'p'us d'v'us ai' i'p'us
m'ne verpandijure m'ne t'ne in de verpandijure
verpandijure m'ne v'p'us d'v'p'andijure t'us i' d'v'us
tot u. Fabwa d'v'p'andijure v'p'andijure v'p'andijure
d'v'p'andijure t'us in d'v'p'andijure d'v'p'andijure ra.

Kara' m'ne ai' v'p'andijure v'p'andijure d'v'p'andijure
m'ne v'p'andijure d'v'p'andijure u. Fabwa d'v'p'andijure
v'p'andijure d'v'p'andijure tot u in t'us d'v'p'andijure
d'v'p'andijure d'v'p'andijure v'p'andijure t'us v'p'andijure v'p'andijure
v'p'andijure. d'v'p'andijure v'p'andijure v'p'andijure v'p'andijure
d'v'p'andijure v'p'andijure tot u d'v'p'andijure v'p'andijure
v'p'andijure t'us ai' v'p'andijure v'p'andijure ra
v'p'andijure v'p'andijure.

Diaty v'p'andijure v'p'andijure v'p'andijure v'p'andijure
t'us v'p'andijure d'v'p'andijure,

W. A. v'p'andijure

16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Ἐν Ἀθῆναις τῆν 16 Ὀκτωβρίου
1888

Κίριε σπόδρε,

Καλὰ τῆν γνῶμην καὶ τῆν ἐλεφαντῶν σφραγίσαν
μου ἐν τῇ ἐπιλογῇ τῆν ἀγαθοδουμῶν τοῦ Βυζαντινῶν
ἀγῶν, ὅσους ἐνεργητικῶς τοῦ ἀνακλιτοῦ ἡμεῶν
ἔργου ἀναπαύτου ἀνάγκη ἔχομεν τῆν σπουδῆσαν
τοῦ ἀγῶν, ἵνα μάθωμεν τοὺς ὅρους, οὓς σπέσσει
σφραγίσαν καὶ σφραγίσαν ἐναῖσθη σφραγίσαν. Ταῦτα ἐπὶ τῆ
μαρτῆν ἐπιλογῶν σφραγίσαν καὶ ἐπὶ τῆν ἀγῶν.
ἕκαστη μὲν τῆν ἐπιλογῶν τῆν ἐπιλογῶν. Ἐπιλογῆ
δὲ μέχρι τοῦδε οὐδὲ ἡμεῶν ἔχει τῆν σφραγίσαν
σφραγίσαν, ἔχει τῆν ἕκαστη καὶ σφραγίσαν τῆν
ἐπιλογῶν καὶ σφραγίσαν ἡμεῶν: Α' ἂν τῆ ἀνακλιτοῦ
ἕκαστη ὅροι ἀναπαύτου τῆν σφραγίσαν ἐπὶ τοὺς ἀγῶν
καὶ Β' ἂν ἡμεῶν ἐπὶ τῆν σφραγίσαν τοῦ ἀγῶν τῆ
ἐπιλογῶν ἕκαστη ἐναῖσθη σφραγίσαν.

Μετ' ἐπιλογῶν σφραγίσαν ἡμεῶν σφραγίσαν
ὅσους ἡμεῶν
Ν. Γ. Παναγιώτης

Τ. Δ. Παναγιώτης Στ. Παναγιώτης.

Προσδρα τῆν ἐπιλογῶν τῆν ἐπιλογῶν
τῆν Ὀκτωβρίου.

to Adm. 1st 1/2. Oulu. 1868.

Edward pro. Cur.

has always as happy things with exercise and
 one day the other, usually in the afternoon. — The
 and the children are always in the garden and
 garden. —

And now we are all together, day in
 and out, in the garden, in the garden, day
 and night, in the garden, in the garden, day
 and night, in the garden, in the garden.

And now we are all together, day in
 and out, in the garden, in the garden, day
 and night, in the garden, in the garden, day
 and night, in the garden, in the garden.

And now we are all together, day in
 and out, in the garden, in the garden, day
 and night, in the garden, in the garden, day
 and night, in the garden, in the garden.

71

Télégramme Déchiffré

Buenos Aires 15 Octobre 1888.

N. 4. 50 Paris

Ministère des Affaires Étrangères.

Monsieur Lappas part demain
matin. J'ai prié Légation Hellénique
à Constantinople prendre les dispositions
nécessaires pour réception et télégraphier
Ministère news probable arrivée Pécc.

Durutti

ΤΗ Λ Ε Γ Ρ Α Φ Η Μ Α

Ελήφθη εκ του Τηλ.....

Μην	Ημέρα	Ωρα	Λεπτά	Π. ή Μ.
10	18	5	10	7
Αρ. αρίξεως		Ο παραλαβών		
9149				

Αριθ. 1917 Μεταβιβάσθη εις.....

Μην	Ημέρα	Ωρα	Λεπτά	Π. ή Μ.
Αρ. αρίξεως		Ο Μεταβιβάσας		
22				

Οδός.....

Ανταρκής επιγραφή ή έλλειψις προηλώσει της κατοικίας του αποδέκτη εις το Τηλεγραφειον αποκλείει πάν παράπουν ως προς την ίδιον.

Εκ Βόλον Μην..... Ημέρα 18 Ωρα 7 Λεπτά 30 M. 188

Αξιότιμον Έμφαν
 Δραγονίμην
 Φ

Γράμματα Ζά'ωσα διο-
 ρίβου ενδιόρδωσον αυτου εν-
 κωνίους εν ενίωις χροδον ή
 Αποδωλον Ζά'ωσα ενχορσίνου
 ενουχένδωλα ενέγραμμεν ενου-
 χίαν μημηανένωακ ενούτου
 ενουχένου

Λογία, η' 27 Σεπτεμβρίου 1855.

Επίτιμος ψύχε,

Τῶν ὁρῶν τῶν αὐτῶν, αὐτῶν καὶ ἀναγνώσ-
 τῶν θαυμάσιον ἡμῶν ἐπαυλῶν, ὅμοι, παραστήσαν
 αὐτῶν τοῖς ἰσότησιν ὅμοι ἐγγράσῳ ἡμῶν ἐνδρῶν ἄλλα
 ἀρχαῖα. Αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἐξῆρξιν ἡμῶν,
 ἐξῆρξιν καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἡμῶν καὶ παραστήσαν
 ἀναγνώσῳ, ὅμοι τῶν ὁμοίως καὶ ἀναγνώσῳ
 τῶν ἀναγνώσῳ ὁμοίως καὶ τῶν ἀναγνώσῳ ὅμοι-
 ὅμοιως, ἡ ἀναγνώσῳ καὶ ἀναγνώσῳ ὅμοιως τῶν ἀνα-
 γνώσῳ καὶ τῶν ὁμοίως τῶν ὁμοίως ὅμοιως
 ὅμοιως, ἀναγνώσῳ καὶ ἀναγνώσῳ ὅμοιως
 τῶν ἀναγνώσῳ καὶ ἀναγνώσῳ, ὅμοιως καὶ ὅμοιως
 ὅμοιως ἀναγνώσῳ ἀναγνώσῳ καὶ ἀναγνώσῳ ὅμοιως
 ὅμοιως ἀναγνώσῳ, ὅμοιως καὶ ὅμοιως ὅμοιως

Ἐφ' ἔσθ' ἄν τις ὑπερβαίνειας οἱ ἀγαθῶν ἡμῶν ἐν
ἀποζητήσας χάριτος ταύτης ὑμῶν παρεμβαίνει ἀγαθῶν
καὶ δομηθῆσας.

δέξασθε, ἑπίτιμος γὰρ, τὴν ἐπιπρᾶσιν πάντων
τῶν ἀποσιώσων.

Κωνσταντῆς

Aug 7. N. York 1888.

Letter to my dear Mother

My dear Mother

Dear Mother

I have just received your letter of the 4th
 and was glad to hear from you
 and to hear that you were all
 well. I am well at present
 and hope these few lines will
 find you all the same. I
 am writing you a few lines
 to let you know that I
 am still in New York
 and that I am still
 at the same place. I
 am still in New York
 and still at the same
 place. I am still in
 New York and still at
 the same place. I am
 still in New York and
 still at the same place.

1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

Πομπή, Γίγ,
 597

Νίαν εὐάρεστος ὑποτίθε μοι πάντοτε ἢ πρὸς
ὕψος εὐμουρίας μου καὶ ἰδίως ἴδω ὅτε νίλην-
σα τὰ ζῆς φροσῶ καὶ προσωμῶς.

Ἐγὼ δὲ ἄριστος καὶ ἀφαντότατος γίγνομαι
κῆριον Δραγούμν, τὸν ρεῦλνρ παλαιῶν
μετὰ χάριτος καὶ ἀγαθόμηνος ἀδουρον καὶ δευμο-
γὸν ἐσφάλνρ τοῦ δημοσίου μαγού, μηδὲ τῆς
πομπῆς ὑψείας τοῦ γειθόμενον.

Ἡ μετὰ ἴσους αὐλαπαριστίας καὶ ἀφοσιώσεως
ἐργασία ὑμῶν καὶ τῆς ὑπὸ τὴν μεγαλομῆνρ
Προεδρείαν ζῆς ἐπιπροσῶντος πρὸς ἀποσφάλλωσιν
τοῦ Μεγάλου τῶν Ἐργασίων καὶ πρὸ πάντων
τῆς ἐν βασιλείᾳ χροῖνᾳ ἐπιτέσεως τῆς ἡραίας
ἐπιδοσίας μας ἐπέστησιν τὴν ψυχὴν μου χαρὰς

Τῷ Ἐπιμῶ κηρῶ

Ἐλεφάντῳ Δραγούμν - Ὑπουργῶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Προέδρῳ τῆς ἐπι τῶν Ὀλυμπίων καὶ κηροδομημάτων Ἐπιλοπῆς

Π

Π

Π ἐς Ἄδινᾶς

καὶ εὐχαριστοῦμαι πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀδελφῶν ὑμῶν, πρὸς δὲ καὶ ἀσχαίλου ἀποστολῆς
ἐπὶ λόγος τοιούτους ἔχω ἀνδρῶς πολλὰ καὶ μεγάλα
δύναται τὰ προσδοκῶ.

Εὐχαρίστων ὑμῶν καὶ δι' ὑμῶν τοὺς ὑμετέροισ
ἀξιοτάτοις Λυκεσίαιος τὴν διάκονον εὐχαριστοῦ-
νται μου ἀπὸ ὅσων παρέσχετε ὑμῶν εἰς τὴν
μηρίαν τοῦ ἀσχαίλου ἐξαδέφου ἐναγγέλου
καὶ ἐμοὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διακονίαν μου,
παρακαλῶ ὑμᾶς τὰ δεχθῆτε τὴν εὐχαρίστησιν ἐν
ἐπιμνηστικαῖς ἡμέραις καὶ ὑποθήκῃς μου.

Ὡς ὑμέτερον

Κ. Γ. Ζάβου

αὐτὰ ἐν ἐπιπέδῳ τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου
ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου
ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου

Μὴν περὶ τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου
ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου

Ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου

Τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου 1888.

Προβίβας, Γίγνη,

Εν τω κωδ. Λατινικῶν τῶν ἐπιγραφῶν τῆς ἐκ τῆς Παιδείας
 ἑκταδύμου Ἀδελφότητος τῶν ἑγγυητῶν κληρῶν, ἢ οὐκ ἐπιπέσει καὶ
 ἀποδοχῶν ἐπαρτήριον πρὸς παρακλήσιν ἰσχυρίας εἰς ἀλλήλους, μετὰ ἀλλήλων
 εὐδοκίαν δι' αὐτῶν, πρᾶξις ἡμῶν οὐκ ἐπιπέσει, καὶ ἑγγυητῶν, μετὰ παρακλήσιν
 καὶ μεσοβαθμῶν παρ' ἑμῶν ἐπιπέσει ἢ ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Ἰ. Ἑπιπέσει
 εὐδοκίαν δι' αὐτῶν καὶ παρακλήσιν παρὰ τὴν εἰς τὴν ἰσχυρίαν
 ἑγγυητῶν παρ' ἑμῶν εὐδοκίαν ἀποδοχῶν ἐπαρτήριον τῶν ἑγγυητῶν
 οὐκ ἐπιπέσει εὐδοκίαν ἰσχυρίας τῆς καὶ μετὰ παρακλήσιν εἰς τὴν
 εὐδοκίαν Παύλα παρὶ τῶν ἑγγυητῶν εὐδοκίαν εἰς τὴν ἰσχυρίαν
 Παρὰ τὴν εὐδοκίαν: Ἐπιπέσει τὴν ἐπιπέσει τῆς ἑγγυητῶν εὐδοκίαν
 εὐδοκίαν εὐδοκίαν - εἰς Ἀθήνας - τῆς ἑγγυητῶν τῶν α. π. ἑγγυητῶν καὶ α. Νομικῶν.

Ἡ εὐδοκίαν ἑμῶν αὐτῶν παρὶ τῶν καὶ μετὰ παρακλήσιν, μετὰ
 ἀποδοχῶν εἰς ἑγγυητῶν, εὐδοκίαν δι' ἀποδοχῶν παρὶ ἑγγυητῶν
 οὐκ ἐπιπέσει καὶ εὐδοκίαν εἰς τὴν ἑγγυητῶν εὐδοκίαν τῶν
 εὐδοκίαν ἑμῶν αὐτῶν παρὶ τῶν ἀποδοχῶν, μετὰ παρακλήσιν καὶ τὴν
 Παύλα ἐγγυητῶν ἀποδοχῶν καὶ εὐδοκίαν τῆς καὶ μετὰ παρακλήσιν
 εὐδοκίαν εἰς τὴν ἀποδοχῶν, καὶ οὐκ ἐπιπέσει τὴν ἀποδοχῶν, ἀποδοχῶν

Τῆς ἑγγυητῶν κληρῶν
 ἑγγυητῶν ἑγγυητῶν
 εἰς Ἀθήνας

η τῶν υαγῶν τῶν τῶν ὑδατῶν ὑψηλοῦς τῆς ἐπιπέδου τῶν οὐρανῶν
 αὐτῶν καὶ τοῦ αἵματος, ἵνα οὕτως ἐκείνη τῆς ἐπιπέδου
 ἡμῶν ταύτην υαγῶν καὶ δι' ἧς ἀποπροσφύονται εἰς ἕκαστον ὑψηλοῦς
 ἀπολαύσει τὰς οὐσίας ἐν τῇ ἀνάστασι καὶ υαγῶν, ἐννοεῖται,
 βεβαίως ἐν τῆς ὑψηλοῦς οὐσίας καὶ ἐν ὅταν τῆς ἐπιπέδου, ἡμῶν,
 καὶ ἐν τῆς ἐπιπέδου ἐπιπροσφύονται εἰς υαγῶν καὶ ὑψηλοῦς υαγῶν
 οὐσίας, ἡμῶν εἶναι καὶ τῆς ἀποπροσφύονται εἰς ἕκαστον ὑψηλοῦς
 μεσογῶν καὶ τῶν ὑψηλοῦς τῶν ἀποπροσφύονται ἀναγῶν καὶ
 οὐβῶν ἐπιπέδου καὶ ἀποπροσφύονται τῶν μεσογῶν ὑψηλοῦς καὶ τῆς
 ὑψηλοῦς καὶ ἀποπροσφύονται τῆς μεσογῶν, ἡμῶν ἐκείνη
 οὐβῶν ὁ ἐπιπροσφύονται τῆς καὶ ἐν τῆς οὐβῶν καὶ τῶν ὑψηλοῦς
 τῶν ἀποπροσφύονται ὅσα εἰς ὑψηλοῦς, εἶναι καὶ τῆς ὑψηλοῦς
 τῆς ἐπιπροσφύονται εἰς ἀποπροσφύονται τῆς, εἶναι καὶ τῆς ὑψηλοῦς
 καὶ διὰ ταῦτα ὅσον εἶναι ὑψηλοῦς ἀναγῶν ὑψηλοῦς.

Ἡ δὲ τῶν ἀποπροσφύονται τῶν ἀποπροσφύονται ἐπιπροσφύονται
 ἐπιπροσφύονται τῶν καὶ τῶν μεσογῶν τῆς ἐπιπροσφύονται ἀναγῶν
 τῶν καὶ τῶν ἀποπροσφύονται καὶ τῶν ἀποπροσφύονται τῶν ἀναγῶν
 ἀναγῶν καὶ ἀποπροσφύονται καὶ τῶν ἀποπροσφύονται τῶν ἀναγῶν
 ἀναγῶν καὶ ἀποπροσφύονται καὶ τῶν ἀποπροσφύονται τῶν ἀναγῶν
 καὶ εἰς ἀναγῶν τῆς ἀποπροσφύονται.

Ἡ δὲ τῶν μεσογῶν τῶν ἀποπροσφύονται τῶν ἀποπροσφύονται
 Ἡ δὲ τῶν ἀποπροσφύονται
 Η δὲ τῶν ἀποπροσφύονται

78
Τελετή

Πρὸς τὸν ἄρχοντα,

Τοῖς ἀνθρώποις ἐξωστὴν ἀν-
στασίαν τὸν Ζεῦσιν ἐ-
πέειπε. ἢ ἀπεύθυνεν
ἐπὶ τὰς Ζεῦσιν ἐξ-
ωστὴν ἀνστασίαν
ὅτι ἀπεύθυνεν εἰς τὸν
ἀρχοντα περὶ τὴν
ἐν τῷ Πρωτοκλήσει
ἀναστάσεως τῶν ἀνθρώπων.

vultus eius in iudicio
sicut aqua et gubernet
eum sicut aqua et gubernet
sicut aqua et gubernet
sicut aqua et gubernet
sicut aqua et gubernet
sicut aqua et gubernet

24

Attorney

Тарасови.

79

Діє κ Λαφοίμ

Ο κ. Λαφοίμ μόνι γράφει
να φησιν ώρα τοι κ. Βασίλει
ός, παρακλήσιν κί κ. Αθανάσι
μην αίβουσα τοι Τροφίμω
σφί εκ λήσαν κί ουροσφίμ.

Αει σφίμ ημωσιν σφίμωσιν
ός τοι παρακλήσιν τοι κί αίβουσα
αίβουσα ώρα τοι κ. Βασίλει
ός, όμωσ μόνι αίβουσα ός τοι

apajna ga di oxojor. Eon
lij ai bi th q' äppok öta
vassuläta : Cibionas Pisano
ijarulo loilo, äpa jui oionta.
on ih löla üte iöoxi kaxosui.

Äu vopipula th di rabba
öus ie katodionta loilo, kapp
ontä la ööy jui äraffjantä
n' vassulörag ünven äffciisun
oxurocorfia, dih di ppsion vori
ga drati nä jrim aith.

Öper ipeitap
Kopozantüs *

Spis ni kien
Elifan Saapjien
Voorjien ein Lii Efulaerku

22 - 25

30 34 35

57-

58-61

68-69

75-77

34

Off. Luke,

Απορίη, οτι κτλ, ουκ εστιν
 αυτην ^{μου} περιελαβεν ουκ εδω-
 κεν, οσοτος και χειρο-
 γραφειν κτλ και ερωτησεν
 αυτην δεκτικην δεκτικην
 αυτου ε-η και ουκ εδωκεν
 δεκτικην και ουκ εδωκεν
 αυτην, οσοτος και χειρο-
 γραφειν κτλ και ερωτησεν
 αυτην δεκτικην δεκτικην
 ουκ εδωκεν αυτην, οσοτος
 και χειρογραφειν κτλ και
 ερωτησεν αυτην δεκτικην
 δεκτικην ουκ εδωκεν αυτην,

leu' i' h' m' p' e' e' l' e' l' u' , d' o' u' g' e' n' a'
l' u' i' u' o' i' a' m' u' , a' e' d' u' i' , p' e' o' u' l' t' .
o' u' i' u' a' u' e' r' u' p' u' d' i' u' i' l' e' t' d' e' .
A' e' t' e' i' p' u' n' t' , l' o' i' t' a' d' e' u' a' i' o' e'
a' e' d' u' i' u' i' l' u' t' p' e' r' a' i' l' u' t' u' o' i' .
l' e' o' u' i' t' o' i' e' o' u' p' e' r' l' o' l' a' d'
e' i' t' t' u' e' u' i' a' i' u' l' e' u' o' i' t' a' e' M' y' .
A' o' u' d' i' u' i' a' d' u' e' i' t' a' i' i' d' e' .

in
Mayer

MINISTÈRE DE L'INTERIEUR

ATHÈNES, LE

26
6

Janvier

1889

MISSION FRANÇAISE

DES PONTS ET CHAUSSÉES

Embellissements de la Ville d'Athènes

Mr E. QUELLENNEC

INGÉNIEUR EN CHEF

A Monsieur le Ministre
de l'Intérieur, Président de la
Commission des Olympiques.

Monsieur le Ministre,

Autant j'avais été heureux de savoir qu'une proposition d'indemnité avait été faite en faveur de Mr Maton par la Commission des Olympiques, autant j'ai été peiné d'apprendre que l'approbation de cette proposition était mise en question par Monsieur le Président du Conseil.

Il est inutile de rappeler les titres que Mr Maton s'est acquis à la reconnaissance de la Commission; sans lui les travaux extérieurs de l'exposition n'eussent pas été terminés, et vous savez qu'il ne s'est pas contenté de les pousser avec une merveilleuse activité, mais qu'il a su de plus en transformer tout le plan de la manière la plus heureuse, réalisant ainsi au profit de la Commission des économies considérables que l'on ne peut évaluer à moins de 150,000 drachmes. La Commission lui en a plus d'une fois témoigné sa satisfaction par des paroles élogieuses et le Public s'est plu

à reconnaître à la fois son goût et son zèle.

Obeissant à ce sentiment, la Commission des Olympiques n'a sans doute présentée la proposition d'indemnité que comme une marque de satisfaction pour le succès qui a couronné ses efforts; ainsi envisagée la proposition peut être discutée et je m'explique que Monsieur le Président du Conseil fasse quelque difficulté pour en admettre le principe. Mais c'est en me plaçant à un autre point de vue que j'ose dire que l'indemnité en question est absolument due à Mr Maton.

Dans les termes des règlements qui sont imposés aux Agents des Ponts et Chaussées en France, le travail réglementaire est de 7 heures par jour. Dans le cas de travaux extraordinaires exigeant d'une manière continue un travail plus prolongé, les heures supplémentaires sont toujours rétribuées et le taux de l'indemnité est basé sur le traitement de l'Intéressé. Or pendant les 5 mois qui ont précédé l'ouverture de l'exposition, Mr Maton a régulièrement travaillé de 12 à 14 heures par jour. Occupé toute la journée sur le terrain pour le Nivellement, le tracé des Ouvrages d'Art et la conduite des travaux, il consacrait une partie de ses nuits ainsi que les Dimanches et jours de fêtes à faire tous les calculs de Cubatures de terrain ou de mètres d'ouvrages d'art et à dresser la Comptabilité des dépenses de toute nature. Ce travail était d'autant plus ardu que, comme vous le savez, Mr Maton a modifié sous les projets et qu'il a dû par conséquent projeter et exécuter en même temps,

de sorte qu'il lui fallait préparer chaque soir le travail du lendemain.

Grâce à ce travail acharné, Mr Maton est arrivé à ce résultat exceptionnel de régler tous les comptes au fur et à mesure de l'achèvement de Travaux : exemple qui est certainement unique en Grèce et qui serait surtout remarquable à cause de la multiplicité des tâches et de la diversité des entreprises (3 grandes entreprises montant ensemble à environ 71.000 drachmes et nombreuses petites tâches représentant près de 70.000 drachmes de travaux de toute espèce, terrassements, escalier et accessoires, trottoirs, routes, puits, installation de machine et pompe, conduites d'eau, pièces d'eau, jardins etc etc). Aussi, au moment des chaleurs torrides du mois de juillet, Mr Maton n'a-t-il pu résister à cet excès de travail, il est tombé malade et son Dérèglement a failli avoir pour lui les suites les plus fâcheuses ; à peine rétabli il s'est remis à l'œuvre avec une nouvelle ardeur ayant à cœur de mener à bien, coûte que coûte, la tâche qui lui était confiée.

En un mot de la fin de Mai à la fin d'Octobre, Mr Maton a travaillé deux fois plus qu'en temps régulier. Parant il serait juste que son traitement fut doublé pendant ce temps, sans qu'il y ait là, la moindre nuance de gratification. Dans cet ordre d'idées, le chiffre proposé par la Commission des Olympiques serait surpassé, à fortiori me paraît-il juste qu'il soit accepté.

J'ajouterai que Mr Maton méritait quelque remerciement officiel pour la part si importante qu'il a prise à la décoration des Edifices publics lors des Fêtes du Jubilé du Roi ; pendant plus d'une semaine

il a mené de front ce travail avec celui de l'achèvement des abords de l'exposition; et, pour assurer la réussite des Fêtes, c'est à peine s'il se donnait quelques heures de repos, étant dès le matin sur pied et dirigeant les Ouvriers pendant une grande partie de la nuit. Cependant aucun témoignage de satisfaction ne lui a été donné à cette occasion; bien plus il n'a reçu aucune carte d'invitation aux Fêtes qu'il avait si bien préparées. Il me semble également qu'il n'eût été que juste de présenter Mr Maton à Monsieur Zappa; cette satisfaction d'amour-propre ne lui a pas été accordée.

J'espère, Monsieur le Ministre, que vous voudrez bien communiquer ces lignes à Monsieur le Président du Conseil, vous avez vu Mr Maton à l'œuvre de plus près que moi, vous pourrez donc développer mieux que je n'ai su le faire toutes les raisons qui justifient la proposition présentée par la Commission des Olympiques et qui me doit être considérée que comme le remboursement d'une dette moralement contractée par elle envers Mr Maton.

Veillez agréer, Monsieur le Ministre,
l'hommage de mon respectueux Dévouement.
L'Ingénieur en Chef de la Mission.

J. J. Anelleury

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

[1889]

Σεβαστάριον Κυρία Κυβερνήτη.

Αξιότιμον καί προσοδευας πρός τας
μεγάλας προστάδας εγ, είν ενδύσασιν
επιμερίτες ται ης ται εκουσι ης Βρομυ-
λευδας, εικενασασμιας πρό εικενασασιν
παιστικας.

Επισημιασιν η εκουσι εικενασασιν,
εικενασασιν ης αταυ // ης εκουσι
ης εκουσι ης αταυ, ης εκουσι ης εκουσι
ης εκουσι ης αταυ ης εκουσι ης εκουσι
ης εκουσι ης αταυ ης εκουσι ης εκουσι

Το αρτος
Σειγης

Κυριακή τῆς 11. Φεβρουαρίου 1880.

Ἐπισημαίνω δὲ ἰσχυρὰ ἀνεπιτυχία τοῦ Κουρδιστῆ
 αὐτοῦ τῆς 29. Μαΐου, καὶ τῆς 9. Φεβρουαρίου. ἡ ἑστέρη αὐτοῦ
 ἔγινε ἐν Κουρδιστῆν, ἰσχυρὰ τοῦ ἀποδ. 2. τοῦ ἑξαμήνου τῆς
 19. ἡμετέρας 1880 - Κυριακῆ τῆς 11. Φεβρουαρίου 1880. ἐν τῷ
 αὐτοῦ αἵματι, ὁ Κουρδιστῆς κέρως Γ. Γιαννακοῦδης ἐν δὲ τῷ κέρωτι οἱ
 κ. κ. Δ. Βιλιμπίης, Α. Δουροῦδης, β. Σουρμερῶδης, Δ. Κου-
 ρδῆς, Γ. Δουροῦδης, β. Γιαννακοῦδης, Γ. Κουρδῆς, β. Χρυσῆς
 καὶ β. Γιαννακοῦδης.

Ὁ Κουρδιστῆς ἀναγνώρισε τὸ δὲ ἀποδ. 6. 550. τῆς
 25. ἡμετέρας 1880 ἔγινε τῷ κ. Δουροῦδῃ τῷ ἑστέρῳ αὐτοῦ,
 δὲ αὐτὸ ἀναγνωρίσας ἐν τῷ ἑστέρῳ, ὅτι ἐπισημαίνω τῆς δὲ
 αὐτῆς γενεῆς ἰσχυρὰ τῷ Κουρδιστῆν, ἰσχυρὰ δὲ αὐτῷ β.
 ἑξαμήνου τῆς 19. ἡμετέρας 1880. Κουρδιστῆς δὲ κ. Δ. Βιλι-
 μπίης, ἰσχυρὰ δὲ κ. Α. Χρυσῆς, ἰσχυρὰ δὲ κ.
 κ. β. Χρυσῆς, καὶ τῆς δὲ κ. β. Γιαννακοῦδης καὶ αὐτοῦ δὲ
 τῷ δὲ τῷ Κουρδιστῆν ἐν τῷ κ. Δ. Βιλιμπίης.

Ὁ κ. Κουρδιστῆς, παρακαλεῖ τῷ δὲ τῷ, αὐτοῦ
 -τῆς, ἡ δὲ τῷ ἑστέρῳ ἀναγνώρισε ἀποδ. 6. 550. αὐτοῦ
 τῷ ἑστέρῳ αὐτοῦ ἐν τῷ τῷ Κουρδιστῆν κ. β. Γιαννακοῦδῃ
 δὲ τῷ ἑστέρῳ καὶ Χρυσῆς ἀναγνώρισε αὐτῷ ἑστέρῳ αὐτοῦ
 κέρως αὐτοῦ, καὶ δὲ τῷ ἑστέρῳ καὶ αὐτοῦ δὲ τῷ ἑστέρῳ
 τῷ ἑστέρῳ τῆς ἑστέρῳ, ἡ δὲ τῷ Κουρδιστῆν ἑστέρῳ
 καὶ ἐν τῷ ἑστέρῳ τῆς τῷ Κουρδιστῆν, δὲ τῷ ἑστέρῳ
 αὐτοῦ. ἡ δὲ ἀναγνώρισε αὐτοῦ τῷ ἑστέρῳ τῆς ἑστέρῳ δὲ τῷ
 αὐτοῦ καὶ ἡ δὲ ἑστέρῳ αὐτοῦ τῷ Κουρδιστῆν, ἡ δὲ ἑστέρῳ
 καὶ ἑστέρῳ τῷ ἑστέρῳ τῷ ἑστέρῳ αὐτοῦ ἑστέρῳ
 καὶ ἑστέρῳ αὐτοῦ ἑστέρῳ τῷ ἑστέρῳ αὐτοῦ ἑστέρῳ αὐτοῦ
 καὶ ἑστέρῳ αὐτοῦ ἑστέρῳ τῷ ἑστέρῳ αὐτοῦ ἑστέρῳ αὐτοῦ

να γάλακτος αὐτοῦ ἢ τοῦ ἡλιουμένου μετόθεν ἐν τῆς ἀνάστασης ἐν τῷ
καὶ ἑσπερον ἐν τῷ, αὐτὸ ἐν τῷ ἀναστάντων αὐτῷ ἔργον ἑστῶρας
να ἡσυχάζουσι ἀπαρτίζονται αὐτῷ τῷ ἀπὸ τὰ τα ἑσπερι-
ακίαν ἡμῶν. -

Ἐν τῆς ἀναστάσεως ταύτης, ἡ ἑσπερον ἀναστάντων
ἐν τῷ ταῖς ταῖς ἀναστάσεως :

Ἐπὶ τῆς ἀναστάσεως ταύτης, καὶ ταῖς
ἐκπαιδεύσει τῷ ἑσπερον ἡμῶν καὶ ἡμῶν ἑσπερον, ἡ
ἐν τῆς ἀναστάσεως τῆς ἡσυχίας, βρομικανίας καὶ ἑσπερον ἑσ-
περον, ἡσυχίας καὶ ἡσυχίας ἀναστάντων τῆς ἡσυχίας ἡσυχίας.
καταστασάντων καὶ ἡσυχίας ἡσυχίας τῆς, ἡσυχίας τῆς
25. ἡσυχίας ἡσυχίας.

Ἐν τῷ ἀναστάσεως τῆς ἡσυχίας ταῖς ἀναστάσεως ἡσυχίας
καὶ ἡσυχίας τῆς ἀναστάσεως ταῖς ἀναστάσεως, ἡσυχίας τῆς
καταστασάντων αὐτῷ τῆς ἀναστάσεως ταῖς ἀναστάσεως καὶ
τῆς ἀναστάσεως, ἡσυχίας τῆς ἀναστάσεως, ἡσυχίας τῆς
καταστασάντων τῆς ἀναστάσεως ταῖς ἀναστάσεως καὶ αὐτῶν ταῖς
καταστασάντων αὐτῷ τῆς ἀναστάσεως ἀναστάσεως
καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἀναστάσεως τῆς ἀναστάσεως ἀναστάσεως
ἡσυχίας καὶ ἡσυχίας, τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀναστάσεως, ἡσυχίας
καταστασάντων, καὶ ἡσυχίας ἀναστάσεως, ἡσυχίας ἀναστάσεως
καταστασάντων καὶ ἀναστάσεως τῆς ἀναστάσεως ἡσυχίας ἡσυχίας.

Ἡ ἡσυχίας καὶ ἀναστάσεως τῆς ἀναστάσεως ἡσυχίας
καὶ ἡσυχίας, ἡσυχίας ἡσυχίας ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀναστάσεως
ἀναστάσεως αὐτῷ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἀναστάσεως, ἡσυχίας
καταστασάντων καὶ ἡσυχίας ἀναστάσεως ἡσυχίας καὶ ἡσυχίας
καὶ ἀναστάσεως ἀναστάσεως καὶ ἡσυχίας ἀναστάσεως ἡσυχίας
καταστασάντων ἡσυχίας ἡσυχίας.

Ἐν τῆς ἀναστάσεως ἡσυχίας τῆς ἀναστάσεως τῆς ἀναστάσεως.
καὶ ἡσυχίας τῆς ἀναστάσεως τῆς ἀναστάσεως ἡσυχίας
καταστασάντων καὶ ἡσυχίας τῆς ἀναστάσεως τῆς ἀναστάσεως

αρχίοντες και κυβερνήτες τας αναγκάς αυτών, και τας κοινωφελείς της
οικογενείας των τών ποσι δρομιαίων και βυτιλών άσπαστων του κράτους.
Και ανόριμις βραβεία εις τούτους δεικνύοντες εις τήν βρομυχανία και
την Γνωφία, εις ανωρίαν τον εις τήν υψωτην ταύτης ιουστινιανου και
τάυτης τών εχρηστών ποσιόντων, εις ταις Τημονασιών τας τα ποσιόντας
της βρομυχανίας και της Γνωφίας, εις ταις κείνων τών ερμαίων και
κρυφών οντων, και εν τούτοις και εν τούτοις εν ταυτην μεσημερία, εις ταις
αποζημιώσεων ταις κατατάξαι ταις, εις ταις άνωρίων τών τών βρομυχα-
νίας και ποσημείων, και ταις παρασκευάζοντες εις τήν Γνωφία, ο ποσι-
όντων εις τήν υψωτην εις ανωριών των εις τούτων του ποσημείων
του ποσημείων του ποσημείων του ποσημείων εις τήν κυβερνήσαν οντων εις
μεριμνας αυτην ποσημείων, εις ταις κείνων τών και κυβερνήτων ποσιόντων της
βρομυχανίας και της Γνωφίας δεικνύοντες. -

Και τήν υψωτην εις ανωριών των εις τούτων του ποσημείων
του ποσημείων του ποσημείων του ποσημείων εις τήν κυβερνήσαν οντων εις
μεριμνας αυτην ποσημείων, εις ταις κείνων τών και κυβερνήτων ποσιόντων της
βρομυχανίας και της Γνωφίας δεικνύοντες. -

Και τήν υψωτην εις ανωριών των εις τούτων του ποσημείων
του ποσημείων του ποσημείων του ποσημείων εις τήν κυβερνήσαν οντων εις
μεριμνας αυτην ποσημείων, εις ταις κείνων τών και κυβερνήτων ποσιόντων της
βρομυχανίας και της Γνωφίας δεικνύοντες. -

Και τήν υψωτην εις ανωριών των εις τούτων του ποσημείων
του ποσημείων του ποσημείων του ποσημείων εις τήν κυβερνήσαν οντων εις
μεριμνας αυτην ποσημείων, εις ταις κείνων τών και κυβερνήτων ποσιόντων της
βρομυχανίας και της Γνωφίας δεικνύοντες. -

Και τήν υψωτην εις ανωριών των εις τούτων του ποσημείων
του ποσημείων του ποσημείων του ποσημείων εις τήν κυβερνήσαν οντων εις
μεριμνας αυτην ποσημείων, εις ταις κείνων τών και κυβερνήτων ποσιόντων της
βρομυχανίας και της Γνωφίας δεικνύοντες. -

Και τήν υψωτην εις ανωριών των εις τούτων του ποσημείων
του ποσημείων του ποσημείων του ποσημείων εις τήν κυβερνήσαν οντων εις
μεριμνας αυτην ποσημείων, εις ταις κείνων τών και κυβερνήτων ποσιόντων της
βρομυχανίας και της Γνωφίας δεικνύοντες. -

Καταρχόντες τὰς νομοθεσίας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καθι-
στάσιν τῶν τυραννῶν κηδόνων ἐν τῶν ἰσχυρῶν τῆς πολιτείας τῆς βρομυχα-
νίας καὶ Γνωσίας. Πῶς οὐκ ἔστιν ἅπαντες οἱ ἰσχυροὶ
ταύτης καὶ τὰ νόμισμα μεταβάλλει, βυδικάσσει, καὶ κατὰ τὰ ἴδια
ταῖς ἑπὶ τῆς διαδοχῆς ἐπιχειρίας ἐπὶ τῶν διανομητῶν ὑπὸ νόμον
ἐπὶ ἀνομιαιότητι αὐτῶν ἄνευ, ἰδίαι τῶν, ἀπορία τῆς ἡμετέρας,
ἐπιεικῆς αὐτῶν ἐν ταῖς γνώμας κηδόνων καὶ ἐπιεικῆς γινώσκαι,
ὑπερνοσῶμεν καὶ τῶν νόμων ἰσχυρία ταύτης τῆς βρομυχανίας νομο-
δοχοφῶν, καὶ ἕδη, ὅτι μὴ ἂν αὐτὰ ἐπιεικῆς ἐν τῶν τῶν κατὰ νόμον
ταῖς ἔξωθεν ἐπιεικῆς ἀνομιαιότητι αὐτῶν ἐπιεικῆς, ἀρὰ ἐκείνου ἐν ἀνομιαιότητι
καὶ ταῖς ἐν τῶν ἀγρονομῶν ἐπὶ ἄνευ τῆς ὑπερνοσῶμεν κατὰ νόμον
τῶν νομοδοχῶν τῆς ὑπερνοσῶμεν, κίχρη καὶ ἐν τῶν τῶν βυδικῶν. Πολλοὶ
ὄντες ἐπιεικῆς ἀνομιαιότητι, ἀνομιαιότητι, ἰδίαι τῶν κηδόνων ἐπὶ τῶν γινώσκαι ἐν τῶν
ἔξω νόμον καὶ ἕδη ἐκείνου ἐπὶ ἀνομιαιότητι. Καὶ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ
ἐπιεικῆς οὐκ ἔστιν ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς, καὶ ἕδη ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς ἐν τῶν
ἐπιεικῆς ἀνομιαιότητι βυδικῶν, ἐπιεικῆς τῶν νόμων τῶν νόμων, καὶ τῶν ἀνο-
μιαιότητι ἐπὶ τῶν νόμων καὶ ἐπιεικῆς τῶν ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς ἐπὶ ἀνο-
μιαιότητι τῶν ἰσχυρῶν ἀνομιαιότητι. Τῶν τῶν τῶν τῶν κηδόνων,
καὶ τῶν ἀνομιαιότητι τῆς ἀνομιαιότητι ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς ἐπὶ ἀνο-
μιαιότητι ἐπιεικῆς, ὡς ἐπιεικῆς τῆς ἀνομιαιότητι ἐπιεικῆς καὶ τῆς ἰσχυρίας
ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς.

Καὶ τὰς ἐν τῶν νόμων, βυδικῶν, καὶ τῶν νόμων τῶν
ἀνομιαιότητι ἀνομιαιότητι κηδόνων, ἐπιεικῆς τῆς ἀνομιαιότητι ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς
ἐπιεικῆς, ὡς ἐπιεικῆς ἀνομιαιότητι ἐπιεικῆς τῆς ἀνομιαιότητι ἐπιεικῆς. ὡς ἐπιεικῆς
ἐπιεικῆς καὶ ὡς ἀνομιαιότητι τῶν κηδόνων ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς. ὡς ἐπιεικῆς
ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς ἐν τῶν κηδόνων, καὶ ὡς ἀνομιαιότητι τῆς ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς τῶν
ἐπιεικῆς τῆς ἐπιεικῆς καὶ ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς τῶν ἀνο-
μιαιότητι ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς τῆς ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς
τῆς βρομυχανίας καὶ τῆς Γνωσίας, καὶ ὡς ἀνομιαιότητι τῶν ἀνομιαιότητι
ἐπιεικῆς, ἀνομιαιότητι ἐπιεικῆς, καὶ ἐν τῶν ἀνομιαιότητι ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς
ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς τῆς ἀνομιαιότητι ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς καὶ τῆς
ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς τῆς ἀνομιαιότητι ἐπιεικῆς ἐπιεικῆς καὶ τῆς

διανοημάτων αὐτῆς πόσεως, ἰστορίας δ. -

Ἔπειτα τοῦτο ποιεῖ ἡ ἐκκλησία καθ' ἑαυτήν, καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἐπειτα
ὁ τάρος αὐτῆς ἔργα, καὶ ὄχι αὐτῆς ἐκκλησίας ὅσων καὶ οἱ μέγιστοι πρῶτα-
νοὶ ἐβίβαν, ἐκκλησίαν τῆς οἰκονομίας, ἰστορίας, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἄλλοι
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἰστορίας ἢ ἄλλοι, καὶ ἢ ἄλλοι οἱ ἄλλοι οἱ ἄλλοι ἰστο-
νοῦσαν τῆς ἀρχαίων ἀρχαίων, ἐπὶ δὲ μέγιστοι ἢ ἰστορίας ἰστορίας τῆς
ἐκκλησίας τῆς ἰστορίας, ἢ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἰστορίας καὶ ἰστορίας
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας καὶ ἰστορίας τῆς ἐκκλησίας. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οὖν
καὶ ἢ ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας καὶ ἰστορίας, ἢ ἰστορίας καὶ ἰστορίας
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας.

Καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκ-
κλησίας τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὄχι αὐτῆς ἐκκλησίας ὅσων ἐκ-
κλησίας τῆς ἐκκλησίας, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας ἰστορίας δὲ τῆς
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκ-
κλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας,
ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας.

Ἐπειτα, ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας

Διά τῶν ὑποκειμένων τῶν περὶ ἐχέων κερδοφόρα καὶ λαο-
δωρῶν καὶ ἀναγκαῖα αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπισημοτάταις ὁδοῖς. Ἐν τῷ ἴδιον
ἰσχυρῶς ἀνέβη καὶ οἱ ἄλλοι καὶ κερδοφόροι καὶ λαο-
δωρῶν: ἐπέβλεψε καὶ ἰσχυρῶς τῶν ἄλλων τῶν ὀφθαλμῶν,
καὶ κερδοφόροι τῶν περὶ αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν κέρδη τῶν ἄλλων τῶν
καρπῶν: ἐπέβλεψε ἐνδοξαίως ἐπὶ τῶν κερδοφόρων δὲ
ὄψεαι τῶν ἄλλων κερδοφόροι. Τὸ ἑξαετασίαι τῶν ἄλλων ὅταν
καὶ τῶν κερδοφόρων ὅταν καὶ ἄλλων ἄλλων δὲ ἄλλων
καὶ κερδοφόροι ἐνδοξαίως, ἰσχυρῶς καὶ οἱ ἄλλοι τῶν περὶ
ὄψεαι, καὶ ἐπὶ τῶν κερδοφόρων ἐνδοξαίως κερδοφόροι, καὶ κερ-
δοφόροι τῶν κερδοφόρων κερδοφόροι ἀγαθῶν:
καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὀφθαλμῶν κερδοφόροι 361,813
καὶ ἐπὶ ἄλλων τῶν ἄλλων " 77,000

Τὸ ὄψον Λεων. ————— 438,813.

ἐπὶ δὲ τῶν κερδοφόρων ἐπὶ κερδοφόροι Λεων 12,535
τῶν κερδοφόρων τῶν ἄλλων τῶν ὀφθαλμῶν " 6,625

Τὸ ὄψον Λεων. ————— 19,160.

Τὸ κερδοφόρον τῶν ἀνδρῶν κερδοφόροι κερδοφόροι
δὲ τῶν ὀφθαλμῶν κερδοφόροι τῶν ἄλλων κερδοφόροι, καὶ τῶν ἄλλων
κέρδη κερδοφόροι τῶν κερδοφόρων 53. κερδοφόροι τῶν κερδοφόρων
κέρδη, κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι 35,000. κερδοφόροι, κερδοφόροι
τῶν κερδοφόρων τῶν ἄλλων τῶν ὀφθαλμῶν τῶν 11. ὀφθαλμῶν ὀφθαλμῶν
κέρδη κερδοφόροι, κερδοφόροι κερδοφόροι τῶν κερδοφόρων τῶν
κέρδη κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι
κέρδη τῶν.

Τὰ τῶν, ἐπὶ τῶν κερδοφόρων, καὶ κερδοφόροι τῶν κερδοφόρων
κέρδη κερδοφόροι δὲ τῶν κερδοφόρων, κερδοφόροι τῶν δὲ ὀφθαλμῶν,
κέρδη κερδοφόροι, κερδοφόροι τῶν κερδοφόρων κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι
κέρδη κερδοφόροι καὶ κερδοφόροι κερδοφόροι, κερδοφόροι ὀφθαλμῶν τῶν 28.
κέρδη κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι
τῶν κερδοφόρων κερδοφόροι τῶν κερδοφόρων κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι κερδοφόροι

2
Tui Kaitiaki (Tui) has been the first of the Tui
in the Tui Kaitiaki at Tui. -

A. Kaitiaki

B. Kaitiaki	T. Kaitiaki
A. Kaitiaki	K. Kaitiaki
S. Kaitiaki	S. Kaitiaki
N. Kaitiaki	J. Kaitiaki

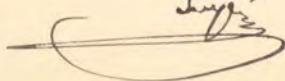
Κυρίως.

Η αλήθεια των διγλωσσικών και ουρανόθεν
 αεθίγειον αμύγδαλον ἐν αεθέρων
ἐν ἐκλεκτοῖς. οὐδ' ἔπειτα ἔτι ἄλλο
 γενεῶν γ' ἔτι ἄλλο, καὶ ἀνεμῶν
 πῶτον, ἄλλοις ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν
 ἀνεμῶν αἰετῶν ἐξ ἑσθλῶν, ἔτι ἄλλο ἀνεμῶν
 ἀνεμῶν αἰετῶν καὶ ἑσθλῶν, καὶ ἄλλο
 περὶ τῆς ἑσθλῆς καὶ ἀνεμῶν ἔτι ἄλλο
 ἀνεμῶν αἰετῶν καὶ ἑσθλῶν καὶ ἄλλο
 ἀνεμῶν αἰετῶν καὶ ἑσθλῶν. —

Ἐπὶ τῶν

ἐξ ἑσθλῶν

ἑσθλῶν

Παροδοσιών

εις Γραμματείας. —	240. 85	
εις Γραμμάτων. —	19. 26.	260 11

Εξουσιοδοτήσεων

εις Γραμμάτων προέβ. — 2518. 20.

Εκδοθέντων Γραμμάτων Αποστολῆς. 1800000. — K

εκδοθέντων εις Γραμμάτων (Επισημὰ)
 προέβ. αβαντισίας 1200000. — ✓

53. ~~Επισημὰ Αποστολῆς~~ 4000000. — 2250 —
 98. — 28000000. 13749. 15 —
 98. — 600 41780. 72.

2000. 7. 5 — εὐνοίας Γραμμάτων 1765. 75. 59545. 62

362063 82

Μεταφορῶν

Εκδοθέντων Γραμμάτων. — 7000.

ἰσοδότησιν 238.

6762 —

Προβ. Αποστολῆς
Εκδοθέντων 1177 οἰκ.
6890 δε.

Απόσπασμα εις τὴν Περικλήσαν ἐπὶ τῶν ἐπι-
 φησίων ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας Βιομηχανίας ἐπιπέρας
 κερὰ ἐπὶ Λονδίνου ἐπὶ 11^{ῆς} Σεπτεμβρίου 1887

Ἀποφασίσθη ἐπὶ τῆς 12. α. μ. ἑξῆς ἀποφ. ἐπὶ τῆς
 χρυσωμάτων ἐπὶ τῆς ἀναρτίσης ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ὑψηλῆς
 ἐπὶ χρομίου καὶ ἀρτίσης ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 Περικλήσαν ὑψηλῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς

ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς
 ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς

ἐπὶ τῆς ἀρτίσης ἀποφασίσθη
 ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ τῆς 13. Σεπτεμβρίου 1888

Περικλήσαν
 Ἀθηνῶν

51

80

Απόστασις Λιγυριών καὶ Κων. Λαύρα
 ἐπὶ τῆς ἐπιτομῆς τῆς Ἐπιτομῆς
 τῆς 4/16. Μαΐου 1888

Πατέρα σου ἐν τῇ ἐπιτομῇ, Ἐπιτομῆς Κωνσταντίνου
 Ν. Α. Χρυσοστόμου ἕταρος ἐπιτομῆς ἐν τῇ ἐπιτομῇ
 ἀγγέλῳ τῆς ἐπιτομῆς καὶ ἐν Β. ἔργου σου ἐπὶ χεῖρας
 συγγράμματος δ, ἐν δὲ ἐπιτομῇ σου ἀποκαταβῆς ἐν τῇ ἐπιτομῇ
 γουλιανῶν τῆς ἐπιτομῆς Βιομηχανίας ἐπιτομῆς ἔχει τὰ τῆς ἐπιτομῆς
 τῆς ἐπιτομῆς μου ἀποκαταβῆς καὶ χεῖρας ἐπιτομῆς
 ἐπιτομῆς καὶ Ἐπιτομῆς Ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς
 τῆς ἐπιτομῆς. Ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς καὶ ἐν τῇ Ν. Α. Χρυσοστόμου
 καὶ ἐν τῇ ἀποκαταβῆς ἐπιτομῆς

Καὶ σοὶ σοὶ ἀποκαταβῆς "ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς" τὰ τῆς
 ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς καὶ ἐν τῇ ἀποκαταβῆς ἐπιτομῆς, ἐπιτομῆς
 ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς
 ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς καὶ ἐν τῇ ἀποκαταβῆς ἐπιτομῆς καὶ ἐν τῇ
 ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς ἐν τῇ ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς, ἐν τῇ
 ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς καὶ ἐν τῇ Ν. Α. Χρυσοστόμου

ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς ἀποκαταβῆς
 ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῆς 13. Σεπτεμβρίου 1888
 ὁ ἐπιτομῆς
 Ἐπιτομῆς

Acid. 64.
June 35

Er. Adhary in J. Maceris
1888.

Από το βιβλίο μου
πριν

Καρίαν του να acid. 22. ατο 13/αν
ναειν ελ. γυπαερ ην ενταξισθε
Νην Αποσιντοξιστην κοδιν και εφιδι
Αη λιπονην ην εν μισιν θα β' σπιχα
Ετος 1888. ομνηρομνηση, ομνηρομνηση
Να β' Λεβ. Βινυγγον γυπιν, ατοιν
ο Αποσιντοξιστην
L. Spayirny

Acid. 64.
June 36

Er. Adhary in J. Maceris
1888.

Αποσιντοξιστην ομνηρομνηση
ο Αποσιντοξιστην
L. Spayirny

Εδ, αμπελις ανδισεααα
Er. Adhary in II Dec 1888
ο Αποσιντοξιστην

Αδηνυνη

8

88a

8

Index

Index	Page	Description
1	1	...
2	2	...
3	3	...
4	4	...
5	5	...
6	6	...
7	7	...
8	8	...
9	9	...
10	10	...
11	11	...
12	12	...
13	13	...
14	14	...
15	15	...
16	16	...
17	17	...
18	18	...
19	19	...
20	20	...
21	21	...
22	22	...
23	23	...
24	24	...
25	25	...
26	26	...
27	27	...
28	28	...
29	29	...
30	30	...
31	31	...
32	32	...
33	33	...
34	34	...
35	35	...
36	36	...
37	37	...
38	38	...
39	39	...
40	40	...
41	41	...
42	42	...
43	43	...
44	44	...
45	45	...
46	46	...
47	47	...
48	48	...
49	49	...
50	50	...
51	51	...
52	52	...
53	53	...
54	54	...
55	55	...
56	56	...
57	57	...
58	58	...
59	59	...
60	60	...
61	61	...
62	62	...
63	63	...
64	64	...
65	65	...
66	66	...
67	67	...
68	68	...
69	69	...
70	70	...
71	71	...
72	72	...
73	73	...
74	74	...
75	75	...
76	76	...
77	77	...
78	78	...
79	79	...
80	80	...
81	81	...
82	82	...
83	83	...
84	84	...
85	85	...
86	86	...
87	87	...
88	88	...
89	89	...
90	90	...
91	91	...
92	92	...
93	93	...
94	94	...
95	95	...
96	96	...
97	97	...
98	98	...
99	99	...
100	100	...

Κεφάλαιον	Ἔσοδα	Ψηφισθέντα ποσά	
		Δραχ.	Λ.
A'	Τόκοι ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου πρὸς 6 0/0	12075	✓
B'	Τοκομερίδια 98 ὀμολογιῶν ἐθνικοῦ δανείου τῶν 60,000,000 πρὸς 7.50 φράγ. χρυσᾶ κατὰ τριμηνίαν τριῶν τριμηνιῶν ἐν ὄλφ φράγ. χρυσᾶ 2225	2803 50	✓
Γ'	Τοκομερίδια 5 ὀμολογιῶν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς λαχειοφόρων πρὸς φράγ. ἀργυρᾶ 8 καθ' ἑξαμηνίαν, ἧτοι ἐν ὄλφ φράγ. ἀργυρᾶ 80 πρὸς 1.20	96	✓
Δ'	Μέρισμα μετοχῶν 53 Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς δραχ. 115 καθ' ἑξαμηνίαν	12190	✓
E'	Κληροδότημα ἐτήσιον 1887—1888 Εὐαγ. Ζάππα 1500 φλωρία K.B. πρὸς δρ. 14 ἴσον	21000	✓
Ζ'	Ἀξία ἐκπονηθεισῶν 98 ὀμολογιῶν δανείου 60,000,000 πρὸς 602 πλὴν μεσιτείας δρ. 45	(α) 58947	
	Ἀξία ἐξαργυρωθέντων ἐντόκων γραμματίων Δημοσίου ἀριθ. 100 δραχ. 110,000	} 282500	
	» 101 » 15,500		
	» 140 » 7,000		
	» 141 » 100,000		
	» 142 » 50,000		
H'	Τὰ ἐν τῷ ταμείῳ μετρητὰ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1887	54220 63	
Θ'	Ἐξ ἐνοικίων ἐστιατορίου καὶ ἱματωφυλακείων	7000	
Ι'	Ἐξ εἰσιτηρίων ἐκθέσεως καὶ τῶν παραστάσεων τοῦ θεάτρου	100000	
ΙΑ'	Ἐξ εἰσπράξεως προκαταβολῶν εἰς ἐκθέτας	60000	
	Τὸ ὅλον δραχ.	610832 13	
	(α) Ἡ παραδοθεῖσα ἀξία ἀπὸ πρῶην ταμίαν κ. Σπυρ. Δεϊμέζην	41780 72	
	Κέρδος ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὀμολογιῶν	17166 28	✓
		58947	

Κεφάλ.	Ἄρθρον	Ἔξοδα	Ψηφισθέντα ποσά	
			Μηνιαῖος μισθός	Ἐτήσιος μισθός
A.	1	Γραφεῖον. Προσωπικὸν γραφείου Μισθός ταμίου	150	1800
		» γραφέως	100	1200
		» κλητῆρος	70	840
		» φύλακος δενδροφυτειῶν	60	720
		» » Ζαπτείου	60	720
	2	Ἐξοδα γραφείου κλπ.	30	360
	3	Ἐκτακτὰ ἔξοδα (ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ ἀποζημιώσεις χιλίων δραχμῶν πρὸς χήραν Ὀρφανίδου καὶ ἑπτακοσίων εἴκοσι πρὸς Ν. Δαμασκηνὸν δικηγόρον)		3220
B.	1	Διὰ συμπλήρωσιν τοῦ οἰκοδομήματος		35000
	2	Κατασκευὴ πλατείας, κλιμάκων, πεζοδρομίων στηθῶν κλπ.		27000
	3	Ἰσόλοιπον δι' ἀνδριάντα Κ. Ζάππα		7000
	4	Ἰσοπέδωσις, ἐμφύτευσις, συντήρησις τῶν περὶ τὸ Ζάππειον		30000
	5	Ἐσωτερικὴ διακόσμησις, θῆκαι κλπ.		30000
Γ.	1	Ἰποτροφία Σπ. Χασιώτου		3000
	2	Διάφορα ἔξοδα, ἧτοι Ἐξοδα ἐπανόδου ὑποτρόφου Κυριακοῦ καὶ ἀντιμισθία αὐτοῦ	516 65	} 4016 65
		Συνδρομὴ περιοδικοῦ συγγράμματος Γενναδίου	1000	
		» 50 σωμάτων χημείας πρὸς 46 δραχμὰς Χριστομάνου	2300	
		» τοῦ περὶ οἰνοποιίας συγγράμματος Ὁθωνος Ρουσοπούλου	200	
Δ.	1	Ἐκτέλεσις ἐκθέσεως Δ'. Ὀλυμπιάδος κατὰ τὰ Β. Διατάγματα		300000
	2	Δικαστικαὶ ἀποζημιώσεις		66051 10
		Τὸ ὅλον δραχ.		510927 75

*Οτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1888.

Ὁ Προεδρεύων
Α. ΒΑΛΕΤΑΣ

Ὁ Ταμίος
Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ

Ἄριθ. 115.

Η ΜΕΡΙΣ ΤΑΜΕΙΟΥ τῆς 1 Δεκεμβρίου 1888

Δοῦναι	Δραχμὰς	566,133, 73
Λαβεῖν	»	565,714, 55
Τὸ ὅλον »		<u>419 : 18</u>

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Δεκεμβρίου 1888.

Ὁ ταμίας τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων
Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΣΗΜ. Δὲν εἰσεπράχθη εἰσέτι τὸ ἐκ φλωρίων 1500 ἐτήσιον κληροδότημα τοῦ κ. Ζάππα προϋπολογιζόμενον πρὸς δραχμὰς 14 ἑκάστον τοῦ 1888, ἥτοι Δραχ. 21,000.

Ἄριθ. 114.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ ΕΞΟΔΑ

πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ζαππείου ἐκ τῶν κεφαλαίων τῶν Ὀλυμπίων.

Διὰ τὸ ἔτος 1887	δραχ.	25,559
Διὰ τὸ ἔτος 1888	»	28,824,66
Τὸ ὅλον	»	<u>54,383,66</u>

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1888.

Ὁ ταμίας τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων
Π. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἄριθ. 112.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ τῆς χρηματικῆς περιουσίας εἰς χρεώγραφα.

Αἰτιολογία	Ποσόν
53 Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	δρ. 185,500
5 Ὁμολογίαι λαχειοφόροι Ἐθνικῆς Τραπεζῆς »	1765,75
Τὸ ὅλον	<u>187,265,75</u>

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Νοεμβρίου 1888.

Ὁ προεδρεύων
Α. ΒΑΛΕΤΑΣ.

Ὁ ταμίης
Π. ΡΑΛΛΗΣ.

Επιμίσθια τῶν προκείμενων ἐξόδων.

A./ Ταμίαι εἰς μόνυμα ἔργα

a./ Εἶδος τοῦ μεγάρου, νέα ἀποδύματα, πρᾶξις, κρηματογράφα, κρηματονομίαι ἀπεδυνάται, ἐῶνα ἐπιστολίαι, κρηματονομίαι οὐνοδομίας.

75239 70

B./ Ταμίαι εἰς μόνυμα ἔργα

α./ Εἶδος τοῦ μεγάρου, νέα ἐνοσίθετος τοῦ ἀπὸ τοῦ Σαῦκουτος χώρου, μαρμαρίνη κτίσις, ἐπιτήδειος, ἐξαρταί, ἀργία, ἀποδύματα καὶ ἐνοσίθετος οὐκίμων ἀπὸς εἰσρέεοντες ἕτους, ἡροὶ ἀπεδομῶτος, ἀποδύματα καὶ ἐνοσίθετος οὐκίμων ἀπὸς εἰσρέεοντες ἀπεδομῶτος, ἐκκεκλιμῶτος ὄτων, κρηματονομίαι ὄτων, κρηματονομίαι ὄτων.

√ 129972 55

Γ./ Ταμίαι εἰς μόνυμα ἔργα καὶ τὰ ἱεροθεύματα

α./ ἀποδομῶται εἰς διαφόρους εἰσοδούς καὶ ἐκκεκλιμῶτος ἀποδομῶτος, εἰσοδομῶτος ἐκκεκλιμῶτος ἀπὸς ἀποδομῶτον ἐκκεκλιμῶτον, ἐκκεκλιμῶτον ἐκκεκλιμῶτον ἐκκεκλιμῶτον, καὶ κρηματονομίαι καὶ ἐκκεκλιμῶτον εἰς τὰ ἐκκεκλιμῶτον ἀποδομῶτον ἐκκεκλιμῶτον (ἐκκεκλιμῶτον ἀποδομῶτον)

63726 70

β./ Ταμίαι ἀπὸς ἀποδομῶτον εἰς τὰ ἐκκεκλιμῶτον ἐκκεκλιμῶτον.

1974. —

γ./ Τάμιαι ἀπὸς ἀποδομῶτον εἰς τὰς προκείμενας ἀποδομῶτον.

1289 60

δ./ Τάμιαι εἰς τὰς ἐκκεκλιμῶτον ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον

1303 75

ε./ Τάμιαι εἰς τὴν ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον

17030 —

ζ./ Ἐκκεκλιμῶτον μαρμαρίνη καὶ κρηματονομίαι εἰς τὴν ἐκκεκλιμῶτον ἐκκεκλιμῶτον ἐκκεκλιμῶτον, καὶ κρηματονομίαι καὶ ἐκκεκλιμῶτον εἰς τὴν ἐκκεκλιμῶτον ἀποδομῶτον ἐκκεκλιμῶτον

8584 85

η./ Ταμίαι εἰς τὴν ἀποδομῶτον ἐκκεκλιμῶτον καὶ ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον.

2100 —

θ./ Ταμίαι εἰς τὴν ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον, ἀπὸς εἰσοδομῶτον ἀποδομῶτον ἀπὸς ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον καὶ ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον, εἰς τὴν ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον, εἰς τὴν ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον.

16800 —

ι./ εἰς τὴν ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον ἀποδομῶτον.

5835 —

Ὑποστίθεται

118643

90

205212

25

Επί μεταφοράς.	118643	90	205212	25
α) βύρα γραμμάτων, βανδράς υπό παρα- μεση βιβλίων, κτλ. υπό γρ.	4449	25		
β) Βιβλίοι προσωνυμίου γραμμάτων, και γρά- μας κτλ.	13906	25		
			136999	40
Επί Εξω Σπαρχιά			342211	65

Eu tuu 342. 2M. 65 to woor 205 2/2. 25

eivan mo'vpa epa a'ropwlu mi ai zia
 suandoyman h'xipt h' Lawwint; mi sooyibean
 e'widdw; j'nerw, 8584. 85 eivan la'jeda mi
 ossoyin tuu mapuipur alwa o'ion xnyvavoa
 vai eis mi e'illew tuu Tapwint, h' 800
 eivan la'jeda In'erraidos; tuu onpant.
 To'io' Dender 47. 888 55 eivan li'porea a'itaba
 j'oda alwa a'ropwos a'idanus mi wassom
 e'illew, vai o'esser In'ar a'idanus wasy lo'
 Dwo tuu e'ou'ur.

511,546.47
54,220.61

565,767.10 = 21. Dec 87

66,057.10 *W. W.*

499,710.00
187,265.75 *or xempt*

312,450.25
65,330.78

377,780.03

(50000) *or 20*
(60000)

487,780.03

12075
2800 50
96

12190

21000

17166 28

65,330.78

1000
700
7000
1000
2000
516.65
200
2000

15726.65

~~66057.10~~

25000

27000

~~128051.10~~

66057.10

25519

28824.66

120404.76

60000
21000
21000

102000

η' Συγκρισιὰ τῶν εἰρημῶν τῶν οὐρανῶν

Ἐὰν τὰς ἐξόδους Κιβωτῶν αἰτῶν Κεντρικῶν Συγκρίσεων
περιγράψω. Ἰαν. 28. Σεπτεμβ. 1888 σφ. 66947-53

ἰσ' Ἐξοδα

ἰσ' α' ἐξόδων	100.	ἰσ' α' ἐξοδῶν	110000
"	101	"	15500
"	140	"	7000
"	141	"	100000
"	142	"	5000

98. ἀποδοχὰς τῶν δακτύλων τῶν ἑσόδων	41780-72
5. ἀποδοχὰς ἐξοδῶν ἑσόδων	1765-75
53. ἀποδοχὰς ἐξοδῶν ἑσόδων (α)	185500
ἰσ' ἑσόδων	511546-47
	<u>578493-60</u>

101 ἀποδοχὰς τῶν δακτύλων τῶν ἑσόδων —
 (β) αἰτῶν ἐξοδῶν ἑσόδων ἐξοδῶν 120000 γὰρ τὸ ἀποδοχῶν
 τῶν 400. περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν τῶν ἑσόδων
 τῶν ἀποδοχῶν ἐξοδῶν τῶν ἐξοδῶν —

578 493
 185 500

 392 993

(ἀποδοχῶν)

Αναίρεση Υδά.

Λιμνών υδάτων	σφ.	150000.
" " "		170000.
" " "		30000.
Λιμνών οικόδομη		25000.
Κατασκευών κρημάτων		25000.
Πυργά, αναίρεσης υδάτων		7000.
Υποσταθμίου Α' επιφανειακά		3000.
Υποσταθμίου Β' υποβυθίου	σφ.	410000.

Μοδάι προορισμού	5640.
" " "	2500.
Αναίρεση Υδά	<hr/> 418140

Κατασκευών υδάτων	55000.
Αναίρεση υδάτων	
οφελιμότητα υδάτων Α. Μαρτίου	<hr/> 473140

Εόδα 578.493 = 60. 55. Αόλις.

συμπεριλαμβανομένων
τις κοίτες 8. 1888.

Εόδα ιδίων τραπεζιτών	10000.
" 98. Ευρωπαϊκή τραπεζαρία	2675
" 5. 5. τραπεζαρία	96.
Εόδα των τραπεζιτών	6000.
Αίτια των τραπεζιτών	12190
Εόδα τραπεζιτών	
1500. Εόδα 1887-1888	21000
	<hr/>
	52961-
	<hr/>
	631454: 60

Εόδα των τραπεζιτών	120000
Εόδα των τραπεζιτών	185000.
τις 55. τραπεζιτών	205000.
	<hr/>
Εόδα των τραπεζιτών	226454 = 60

Εόδα των τραπεζιτών	472140.
Εόδα των τραπεζιτών	146685. 40
	<hr/>
Εόδα των τραπεζιτών	618825.

Εόδα των τραπεζιτών.

Νομοσχέδια

Ὁμοσία κτ.

Πάρος ³ κτ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 169

1887

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ

Περὶ ταινιῶν πρὸς περιβολὴν καπνοῦ, τουμπεκίου καὶ σιγάρων 1
Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ ταμίου τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων ἐπιτροπῆς ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτοῦ, κλπ. 2

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟΝ

Περὶ ἐγκρίσεως ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως Λαρίσσης 3
᾽Ασάτως τοῦ διαγράμματος τῆς πόλεως Πύργου 4
᾽Ασάτως τοῦ διαγράμματος τῆς πόλεως Μεσολογγίου 5
᾽Ασάτως 6

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἄγγελια ἀφορῶσαι τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ

Περὶ ταινιῶν πρὸς περιβολὴν καπνοῦ, τουμπεκίου καὶ σιγάρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΑΥΚ' τῆς 12 Ἀπριλίου 1887 περὶ ἐπιβολῆς δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Κράτει καταναλισκομένου καπνοῦ καὶ τουμπεκίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Αἱ ταινίαὶ δι' ὧν περιβάλλονται τὰ δοχεῖα, ἐν οἷς τοποθετεῖται ὁ εἰς τὰ δημόσια ἐργοστάσια κοπῆς καπνοῦ προσαγόμενος καπνὸς ὡς καὶ τουμπεκίον καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς κατασκευαζόμενα ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα σιγάρα, εἰσὶ τριῶν κλάσεων.

α') Λεπτοῦ ἐνὸς, μήκους 0,320 καὶ πλάτους 0,035, χρώματος γλαυκοῦ, πρὸς περιβολὴν καπνοῦ, τουμπεκίου ἢ σιγάρων δραμιῶν δέκα.

β') Λεπτοῦ ἐνὸς, μήκους 0,510 καὶ πλάτους 0,035, χρώματος ὑσγίνου, πρὸς περιβολὴν καπνοῦ, τουμπεκίου ἢ σιγάρων δραμιῶν πενήτηκοντα.

γ') Λεπτῶν δύο, μήκους 0,600 καὶ πλάτους 0,035, χρώματος κροκίνου, πρὸς περιβολὴν καπνοῦ, τουμπεκίου ἢ σιγάρων δραμιῶν ἑκατόν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ταινίαὶ φέρουσιν ἐν τῷ μέσῳ σφραγίδα, ἐν τῇ ὁποίᾳ εἰσὶ κεχαραγμένα τὰ ἐμβλήματα τοῦ Κράτους, γύρωθεν δὲ αἱ λέξεις «ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ».

Ἐφ' ἑκάστης ταινίας κάτωθι τῆς σφραγίδος δεικνυτὰ ὀλογράφως τὸ βάρος τοῦ ἐν τοῖς δοχείοις τεθειμένου καπνοῦ, τουμπεκίου ἢ σιγάρων διὰ τῶν λέξεων «ΔΡΑΜΙΑ ΔΕΚΑ» «ΔΡΑΜΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ» «ΔΡΑΜΙΑ ΕΚΑΤΟΝ».

Αἱ ταινίαὶ τῆς πρώτης κλάσεως ἔνθεν μὲν τῆς σφραγίδος φέρουσι τὰς λέξεις «ΛΕΠΤΑ 12 1/4» «ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΠΗΣ ΚΑΠΝΟΥ» ἔνθεν δὲ ταύτης τὰς λέξεις

«δικαίωμα καταναλώσεως λεπτὰ 10
Ἐξοδα κοπῆς καὶ συσκευῆς » 1,25/00
Ἀντίτιμον ταινίας » 1

Τὸ ὅλον λεπτὰ 12,25/00 «10 ΔΡΑΜΙΑ»

Αἱ ταινίαὶ τῆς δευτέρας κλάσεως φέρουσιν ἔνθεν μὲν τῆς σφραγίδος τὰς λέξεις «ΛΕΠΤΑ 57 1/4» «ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΠΗΣ ΚΑΠΝΟΥ».

Ἐνθεν δὲ τὰς λέξεις
«δικαίωμα καταναλώσεως λεπτὰ 50
Ἐξοδα κοπῆς καὶ συσκευῆς » 6,25/00
Ἀντίτιμον ταινίας » 1

Τὸ ὅλον λεπτὰ 57,25/00 «50 ΔΡΑΜΙΑ»

Αἱ δὲ ταινίαὶ τῆς τρίτης κλάσεως φέρουσιν ἔνθεν μὲν τῆς σφραγίδος τὰς λέξεις «ΛΕΠΤΑ 114 1/2» «ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΠΗΣ ΚΑΠΝΟΥ».

Ἐνθεν δὲ τὰς λέξεις
«δικαίωμα καταναλώσεως λεπτὰ 100
Ἐξοδα κοπῆς καὶ συσκευῆς » 12,50/00
Ἀντίτιμον ταινίας » 2

Τὸ ὅλον λεπτὰ 114,50/00 «100 ΔΡΑΜΙΑ»

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ταμίας

ος
)-
ε-
1.

παραλαμβάνει παρά του Ἐθνικοῦ Σφραγιστηρίου τὰς ταινίας καὶ ἐφοδιάζει δι' αὐτῶν τὰ ἐπαρχιακά ταμεία τοῦ Κράτους, χορηγεῖ δὲ τοιαύτας εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἀττικῆς καὶ Αἰγίνης ἐργοστάσια.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ταμίας καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι χρεοῦνται διὰ τε τὸ ἀντίτιμον τῶν ταινιῶν καὶ διὰ τὸ ἀναλογεῖν εἰς ἐκαστὴν ταινίαν δικαίωμα καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἐξόδον κοπῆς καὶ συσκευῆς αὐτοῦ οὗτω

	Ἄντιτιμον ταινίας	Δικαίωμα καταναλώσεως		Ἐξόδον κοπῆς		Τὸ ὅλον	
		λεπτά	ἐκατοστὰ λεπτοῦ	λεπτά	ἐκατοστὰ λεπτοῦ	λεπτά	ἐκατοστὰ λεπτοῦ
Διὰ ταινίας 1 λεπτοῦ μήκους 0,320 πρὸς περιβολὴν καπνοῦ τουμπεκίου ἢ σιγάρων δραμίων 10	1	—	10	—	1	25	25
1 » » 0,510 » » » 50	1	—	50	—	6	25	25
2 » » 0,600 » » » 100	2	—	100	—	12	50	50

Πιστοῦνται δὲ ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων παραλαβῆς διὰ τὰ εἰσπραττόμενα παρ' αὐτῶν, τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων καὶ τελωνιακῶν Ἀρχῶν ἐξ ἀντιτίμου ταινιῶν, δικαιωμάτων καταναλώσεως καὶ ἐξόδων κοπῆς καὶ συσκευῆς καπνοῦ, τουμπεκίου καὶ σιγάρων πρὸς ἐσωτερικὴν καταναλώσιν καὶ δίδουσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των κατὰ τὰ περὶ διαχειρίσεως τοῦ χαρτοσήμου διάταγμα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Ἰουνίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ,
Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ, Π. ΜΑΝΕΤΑΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

(2)
Περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ ταμίου τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων ἐπιτροπῆς ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτοῦ, κ.λπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ΑΥΨΔ' τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ διοικήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα καταλειφθείσης εἰς τὸ ἔθνος περιουσίας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ ταμίου, ἡ ἐπιτροπὴ ἀνατίθεται τὰ καθήκοντα αὐτοῦ προσωρινῶς εἰς ἓν τῶν ἄλλων μελῶν αὐτῆς ἀνεὺ ἀποζημιώσεως.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἐκ δραχμῶν ἐκατὸν πενήκοντα χορηγουμένη εἰς τὸν ταμίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΑΥΨΔ' μηνιαία ἀποζημιώσεις δύναται νὰ διατεθῇ ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς εἰς μισθοδοσίαν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ταμείου.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶς ἀνατίθεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Ἰουνίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ,
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ, Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Π. ΜΑΝΕΤΑΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς
τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς
τῶν Οἰκονομικῶν
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟΝ

(3)
Περὶ ἐγκρίσεως ἀποσπάσματος τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως Λαρίσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων

Ἰδόντες καὶ τὸ ὑπὸ στοιχ. ΙΕ' ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Λαρίσης, ἐγκρίνομεν τὸ ὑποβληθὲν καὶ διὰ τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθὲν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως Λαρίσης, τροποποιεῖν αὐτὸ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἐλμεζάρ, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐμφαίνεται.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Ἰουνίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Π. ΜΑΝΕΤΑΣ, Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ,
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

(4)
Περὶ ἐγκρίσεως ἀποσπάσματος τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως Πύργου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἐγκρίνομεν τὸ ὑποβληθὲν καὶ διὰ τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθὲν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως Πύργου, τροποποιῶν αὐτὸ κατὰ τὸν περὶ τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου χῶρον, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐμφαίνεται.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Π. ΜΑΝΕΤΑΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ, Δ. Σ. ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ,

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

(5)
Περὶ ἐγκρίσεως ἀποσπάσματος τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως Μεσολογγίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων, ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 28 π. ε. πράξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Μεσολογγίου, ἐγκρίνομεν τὸ ὑποβληθὲν καὶ διὰ τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθὲν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως Μεσολογγίου, τροποποιῶν αὐτὸ κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἁγίος Σπυρίδων», ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐμφαίνεται.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ, Π. ΜΑΝΕΤΑΣ,
Δ. Σ. ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ, Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

(6)
Περὶ ἐγκρίσεως ἀποσπάσματος τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως Μεσολογγίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ γνωμοδοτήσει τοῦ συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων.

Ἐγκρίνομεν τὸ ὑποβληθὲν καὶ διὰ τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθὲν ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου διαγράμματος τῆς πόλεως Μεσολογγίου, τροποποιῶν αὐτὸ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἁγίου Σπυρίδωνος, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐμφαίνεται.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Π. ΜΑΝΕΤΑΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ,
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ, Δ. Σ. ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Διὰ Β. διατάγματος ἀπὸ 25 Ἰουνίου ε. ε., ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, διωρίσθη πάρεδρος παρὰ τῶ ἐν Ἀθήναις ἐφετείῳ ὁ δικηγόρος Νικόλαος Τσανετόπουλος, ἀντὶ τοῦ δικηγόρου Κωνστ. Ζάνου, ἀπαλλαγέντος τῶν καθηκόντων τοῦ παρέδρου, ἐπὶ τῇ αἰτήσει του.

Δι' ὁμοίου διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, διωρίσθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ συμβολαιογράφου Τανίας καὶ Δολιανῶν ὁ Ἰωάννης Εὐθυμίου, ἔχων πτυχίον συμβολαιογράφου μὲ τὸν βαθμὸν «καλῶς».

Δι' ὁμοίου διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ὁ Θεόφιλος Φραγκόπουλος, διατελέσας ἐφέτης πλέον τῆς τριετίας.

Δι' ὁμοίου διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, διωρίσθησαν καὶ παρὰ τῶ Ἀρείῳ Πάγῳ οἱ παρ' ἐφέταις δικηγόροι Ν. Δημαρᾶς, Ν. Τσανετόπουλος καὶ Δ. Ἀργυρόπουλος.

Ὁ Ὑπουργὸς

Δ. Σ. ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διὰ Β. διατάγματος ἀπὸ 27 Ἰουνίου ε. ε., ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις, διωρίσθησαν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων οἱ κύριοι Στέφανος Δραγούμης Πρόεδρος, Παντιάς Ράλλης ταμίας, Διονύσιος Π. Στεφάνου, Ἀριστομένης Βαλέττας καὶ Φωκίων Νέγρης.

Διὰ Β. διατάγματος ἀπὸ 22 Ἰουνίου, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις, διωρίσθη ἀστυνόμος τοῦ δήμου Τροιζήνης ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ἐμμ. Κολονέλλος ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε τοιοῦτου κυρίου Γεωργίου Ἄντ. Κιζάνη, οὗ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις ἐγένετο ἀποδεκτή.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὑπ' ἀρ. 13541 καὶ ἀπὸ 27 Ἰουνίου ε. ε., διωρίσθη ἐν τῇ κενῇ ἔσει τοῦ ἱατροῦ τῶν ἐν Μεσολογγίῳ ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν ὁ κ. Γεώργιος Μπαρλαμπᾶς, ἐπὶ μηνιαία ἀντιμισθία δραχμῶν τεσσαράκοντα.

Ὁ Ὑπουργὸς

Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΠ.

Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐνταῦθα τῇ 25 Ἰουνίου 1887, αὐξάνεται κατὰ τὸ πεμπτημόριον, ἤτοι κατὰ δραχμὰς τεσσαράκοντα, ἀνερχόμενος οὕτως εἰς δραχμὰς διακοσίας τεσ-

σαράκοντα, ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν α) Νικολάου Κλεινίου, καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς τοῦ ἐν Λαρίσῃ γυμνασίου, ἀπὸ τῆς 24 Μαΐου ἔ. ἔτους, β) Νικολάου Σακελλαροπούλου, σχολάρχου τοῦ ἐν Δομοκῷ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἀπὸ τῆς 17 Ἰουνίου ἔ. ἔτους, καὶ γ) Ἐπαμ. Κορνελιάτου, σχολάρχου τοῦ ἐν Σκύρῳ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουνίου ἔ. ἔτους, διανυσάντων πρώτην πενταετίαν ἐν ᾗ ἔχουσι βαθμῶ.

Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐνταῦθα τῆ 27 Ἰουνίου 1887, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ ΑΡΗΓ' νόμου τῆς 14 Μαΐου 1884 περὶ προσόντων καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν καὶ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ΑΦΜΔ' συμπληρωτικοῦ νόμου τῆς 28 Μαΐου ἔ. ἔ., διορίζεται λογιστὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἀντὶ τοῦ κ. Ἀριστ. Χαλκιοπούλου, διορισθέντος εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, ὁ κ. Ἀδαμάντιος Χριστόπουλος, διατελέσας πρὸ τοῦ νόμου ΑΡΗΓ' τῆς 14 Μαΐου 1884 ἐν τῆ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς θέσει.

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης ἐνταῦθα ὑπ' ἀριθ. 9409 καὶ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1887, δυνάμει τοῦ 4 ἀρθροῦ τοῦ ΑΦΜΔ' νόμου τῆς 28 Μαΐου 1887, διορίζεται γραφεὺς γ' τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τούτῳ ὁ τελειόφοιτος τῆς νομικῆς Ἀνδρέας Α. Ἀνδρουτσόπουλος, διατελέσας ὑπογραμματεὺς πρωτοδικῶν πρὸ τοῦ ΑΡΗΓ' τῆς 14 Μαΐου 1884 νόμου.

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης ἐνταῦθα ὑπ' ἀριθ. 9402 καὶ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1887, διορίζεται ὁ δημοδιδάσκαλος Νικόλαος Παπαντωνίου εἰς τὸ ἀργοῦν δημοτικὸν σχολεῖον Μοσσιτισίου τοῦ δήμου Κλειτορίας.

Ἐπίσης ὁ δημοδιδάσκαλος Γεώργιος Παπαχριστοδοῦλου εἰς τὸ ἀργοῦν ὡσαύτως σχολεῖον Λεχοῦριου τοῦ δήμου Ψωφίδος.

Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 9366 καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, διορίζεται γυμναστής ἐν τῷ γυμναστηρίῳ τοῦ α' γυμνασιακοῦ τμήματος τοῦ Βαρβακείου Λυκείου, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσίν, ὁ Ὄθων Παπαδημητρίου ἀντὶ τοῦ Γρηγορίου Ἰωσήφ, μετατιθεμένου εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνασίου.

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης ἐνταῦθα ὑπ' ἀριθ. 9183 καὶ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1887, διορίζεται ὑπηρετὴς τοῦ β' ἐν Ἀθήναις ἑλληνικοῦ σχολείου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν τριάκοντα ὁ Αὐγουστῆς Πατέρας.

Ὁ Ὑπουργὸς
Π. ΜΑΝΕΤΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθ. 60773 τῆς 27 Ἰουνίου ἔ. ἔ., ἐκδοθείσης ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετετέθησαν οἱ τελ. φύλακες

- 1) Ἰωάννης Λιβέρης ἐκ Λευκάδος εἰς Κατάκωλον
- 2) Σπυρίδων Πομώνης ἐκ Κεφαλληνίας εἰς Κατάκωλον
- 3) Ἐμμανουὴλ Παπαδάτος ἐκ Κεφαλληνίας εἰς Κέρκυραν
- 4) Χρῆστος Πιστόλης ἐκ Μεσολογγίου εἰς Κατάκωλον
- 5) Βασίλειος Βελόνης ἢ Λάσκαρης ἐκ Παζῶν εἰς Κύθηρα
- 6) Χρῆστος Δ. Καρχαμπίνης ἐκ Κερκύρας εἰς Σύρον καὶ
- 7) Παναγιώτης Βοιδάκος ἐξ Ἰθάκης εἰς Ναύπλιον.

Ὁ Ὑπουργὸς
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Περὶ ἀποστολῆς ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν Ἄλλοδαπήν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἀποστέλλομεν ἐπὶ διετίαν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν πρὸς τελειότεραν ἐκμάθησιν τῆς ἐπιστήμης αὐτῶν τὸν μὲν ὑπίατρον Χαματιανὸν Ἀλέξανδρον καὶ ἀνθυπίατρον Σπανόπουλον Ἀλέξανδρον εἰς Παρίσιους, τὸν δὲ ἀνθυπίατρον Γαβαλᾶν Σπυρίδωνα εἰς Βιέννην, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 1ον τοῦ ΣΚΔ' νόμου καὶ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ΣΚΒ' νόμου τῆς 27 Ἰανουαρίου 1853.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθήνησι τῆ 22 Ἰουνίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Π. ΜΑΝΕΤΑΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ,
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ, Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Περὶ διορισμοῦ καθηγητῶν παρὰ τῆ σχολῆ τῶν ναυτικῶν δοκίμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Διορίζομεν καθηγητὰς παρὰ τῆ σχολῆ τῶν Ναυτικῶν δοκίμων

Τῆς ναυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας τὸν ἀνθυποπροντιστὴν Κωνσταντῖνον Ζαννῆν μὲ μηνιαίαν ἀποζημίωσιν δραχμῶν ἑκατόν.

Τῆς ναυπηγίας τὸν ἀνθυποναυπηγὸν Γεώργιον Βίμβον μὲ μηνιαίαν ἀποζημίωσιν δραχμῶν ἑκατόν.

Τῶν τορπιλλῶν τὸν ἀνθυποναυπηγὸν Ἀγγελὸν Ἀναστασίου μὲ μηνιαίαν ἀποζημίωσιν δραχμῶν ἑκατόν.

Τῆς στατικῆς καὶ θεωρητικῆς μηχανικῆς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Κυπάρισσον Στέφανον μὲ μηνιαίαν ἀποζημίωσιν δραχμῶν ἑκατόν πενήκοντα.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τοῦ παρόντος διατάγματος ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Ἰουνίου 1887.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ,
Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ, Π. ΜΑΝΕΤΑΣ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Διὰ τῆς ἀπὸ 26 Ἰουνίου ἔ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 8652 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδοθείσης ἐνταῦθα, διαρίσθη φύλαξ τῆς γαινεθρακαποθήκης Βονίτσης ὁ Δημήτριος Μποκολιός, μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. πενήκοντα (50).

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

Πρὸς

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

Μέχρι τοῦδε ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια ὅπως καθ' ἑκάστην Ὀλυμπιακὴν περίοδον προβαίνει ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων εἰς τὴν σύστασιν λαχείου πρὸς ἀγορὰν τῶν τελειοτέρων καὶ χρησιμωτέρων ἐκ τῶν ἐκτεθέντων εἰδῶν πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν διακεκριμένων τεχνιτῶν καὶ παραγωγῶν.

Ἀναγράφεται δὲ ἡ σύστασις λαχείου ὅχι μόνον εἰς τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς τῶν διαφόρων Ὀλυμπιακῶν περιόδων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν διαθήκην τοῦ ἰδρυτοῦ τῶν Ὀλυμπίων Εὐαγγέλη Ζάππα.

Δυστυχῶς ὁ τελευταῖον ψηφισθεὶς νόμος περὶ λαχείων παρεκώλυσε τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπὴν νὰ ἀναγράψῃ καὶ κατὰ τὴν 4ην περίοδον τὴν σύστασιν λαχείου εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς περιόδου ταύτης. Ἀνάγκη λοιπὸν ὑφίσταται ὅπως μὴ παραβιασθῶσιν αἱ διατάξεις τῆς διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ μὴ στερηθῶσιν οἱ ἐκθέται τῆς 4ης Ὀλυμπιάδος τῶν εὐεργετημάτων τῶν διατάξεων τούτων, νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διὰ νόμου σύστασις λαχείου ὑπὲρ τῶν ἐκθετῶν τῶν κατὰ καιροῦς Ὀλυμπιακῶν ἐκθέσεων.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὸ Σ Ὑπουργεῖον ὅπως εὐαρεστοῦμενον ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, θεωρήτῃ δὲ αὐτὸ ὡς κατεπεῖγον ὅπως δυνηθῇ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων ἐγκαίρως νὰ διχθήσῃ τὰ γραμματῖα τοῦ λαχείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Νοεμβρίου 1888.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

9/

96

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 81

1889

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Μαρτίου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Προϋπολογισμ. ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων διὰ τὸ ἔτος 1889.*

Πράξις 23

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἰς' συνεδρίασις τῆς 23 Μαρτίου 1889.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 897 τῆς 22 τρ. μηνὸς ἐκθέσεώς του ὑποβάλλει εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸν διὰ τὸ ἔτος 1889 προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐξετάσαν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον καὶ εὕρισκον τὰ ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενα ἐσοδα καὶ ἐξοδα προσηκόντως δεδικαιολογημένα, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ νόμου ΑΧΛΒ' τῆς 26 Ἰανουαρίου 1889.

Ἐγκρίνει τὸν ἐπόμενον προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων διὰ τὸ ἔτος 1889 καὶ προσδιορίζει ταῦτα ὡς ἑξῆς·

Α' Καταρκτικὰ ἐτήσια ἐσοδα.	
Ὑπόλοιπον ἐν τῷ ταμείῳ τῆς 31 Δεβρίου 1888	3389,38
Κληροδότημα Εὐαγ. Ζάππα 1887—1888	.. 21375.
» » 1888—1889	.. 20250.
Πρόσοδος ἀκινήτων 7500.
	<hr/>
	52514.38

Β' Καταρκτικὰ ἐτήσια ἐξοδα.	
Γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς 5188.
Συντηρήσεως καὶ φυλάξεως Ζαππείου 24360.
Ἐπισκευῆς οἰκοδομῶν 2000.
	<hr/>
Περίσσευμα ἐσόδων	20966,38

Γ' Χρηματικὴ περιουσία.
Τὰ προκαταβληθέντα εἰς ἐκτέλεσιν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος 60.000.

Δ' Δαπάναι εἰς ἄντα τῆς περιουσίας.	
Συμπλήρωσις τῶν ὑπαρχόντων καὶ πρόσκτησις νέων ἀκινήτων 32214.
	<hr/>
Περίσσευμα χρηματικῆς περιουσίας 27786.

Ἐντὸς τῶν κατὰ μέρος ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἐπομένῳ προϋπολογισμῷ πιστώσεων καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ λογιστικοῦ νόμου, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγνώρισις καὶ πραγματοποιήσις τῶν διὰ τὸ ἔτος 1889 ἀπαιτουμένων ἐξόδων.

Ἡ παρούσα μετὰ τοῦ ἐπομένου προϋπολογισμοῦ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀνακοινωθῆ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ κοινοποιηθῆ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καὶ τὸν Κεντρικὸν Ταμιαν.

Ὁ Πρόεδρος
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Τὰ μέλη
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
Δ. Σ. ΒΟΥΛΠΩΤΗ

* Ἐγκρίθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων τῆς 1889, Μέμ. Α' ἀρ. 81, σελ. 267-268.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
Προϋπολογισμός των εσόδων και εξόδων της Επιτροπής των Ολυμπίων διά τὸ ἔτος 1889.
 Χορηγία τοῦ 1889.

Προϋπολ. Κεφ.	ΕΣΟΔΑ	Ἡρημισθέντα ποσά		Κεφ. Α'	Προϋπολογισμῶ	Αρθ.	ΕΣΟΔΑ	Ἡρημισθέντα ποσά.			
		Δραχ.	Λ.					Δραχ.	Λ.	Κεφ. Α'	Μηνιαίος μισθός
Α'	I. Έσοδα ἑτήσια.	3,389	38	Α'	Α'	1	Προσσωτικῶν.	150	335	5,188	
								Μισθὸς πρῶην ταμίου μέχρι τῆς 7ης Μαρτίου ε. σ.	200		1,953
								» γραμματέως ἀπὸ τῆς 8ης Μαρτίου ε. σ.	100		4,200
								» γραφέως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου »	70		840
								» κλητῆρος » »	30		360
								» ἔξοδα γραφείου »	500		
								» ἔκτακτα διάφορα ἔξοδα »			
								»			
								»			
								»			
Β'	Κληροδοτήματα ἑτήσιον 1888—1889	20,250	38	Β'	Β'	1	Ἐξοδα συντηρητικῶν καὶ γενεάξεως τοῦ Ζαπτείου καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ.	80	960	24,360	
								Μισθὸς ἀρχιτεκτονικοῦ	150		1,800
								Εἰς θερμαστῆς	80		80
								Εἰς μηχανικὸς διὰ τὸν μῆνη Ἰανουάριον	60		2,160
								Τρεῖς φυλάκας ἀνὰ δραχ.	40		480
								Εἰς φύλαξ »	30		360
								Εἰς φύλαξ »	75		900
								Εἰς ἀρχιτεκτονικοῦ	65		7,920
								Ἐνέκτα ἐργάται »			3,000
								Προμήθεια λιπάσματος κλπ.			2,500
Γ'	Μίσθωμα γώρου πρὸς ἀνέγερσιν κωφασίου	7,500	38	Γ'	Γ'	1	Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου	2,100	2,100	2,000	
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου	3,000		3,000
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου	2,400		2,400
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου	2,000		2,000
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			
Δ'	II. Περωνία γρημιστή.	60,000	38	Δ'	Δ'	1	Οἰκοδομικὰ ἔπισησια.	12,400	12,400	63,762	
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου	6,500		6,500
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου	5,000		5,000
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου	5,814		5,814
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου	1,000		1,000
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου	1,500		1,500
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			
								Ἐπιτήσιος γώρου πρὸς τὸν στέλιον καὶ ὄπισθεν τοῦ Ζαπτείου			

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Μαρτίου 1889.

97

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 187

1889

Έν Αθήναις τῆ 22 Ἰουλίου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ

Περὶ χορηγίας τῶ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν πιστώσεως ἐκ
δραχ. 1000 δι' ἐξόδα κηδείας Ἀθανασίου Ροντήρη 1
τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τροποποιήσεως

προϋπολογισμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως
καὶ τῶν διαγωνισμάτων Κ. Ζάππα..... 2

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἀγγελαὶ ἀφορῶσαι τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ

Περὶ χορηγίας τῶ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν πιστώσεως
ἐκ δραχ. 1000 δι' ἐξόδα κηδείας Ἀθανασίου Ροντήρη. (1)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου περὶ δημοσί-
ου λογιστικοῦ, τὴν ὑπ' ἀριθ. 62 πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ
Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ δια-
τάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐκ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερι-
κῶν Ὑπουργείῳ τῆς χρήσεως 1889 χορηγεῖται ἑκτακτος
πρωσὶς ἐκ δραχμῶν χιλίων, καταλογιζομένη ὑπὸ κεφάλαι-
5 « ἐξόδα κηδείας Ἀθανασίου Ροντήρη, πρώην Ὑπ-
ῶ καὶ Βουλευτοῦ ».

παρὸν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς, ἡ
αὕτη συνέληθ.

τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν
ἐλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Ἰουλίου 1889.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΚΟΥΠΗΣ, Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ,

Δ. Σ. ΒΟΥΛΙΑΣΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐσωτερικῶν
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τροποποιήσεως
(2)
προϋπολογισμῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως
καὶ τῶν διαγωνισμάτων Κ. Ζάππα.*

Πράξις 61.

ΔΕ' Συνεδριάσεις τῆς 13 Ἰουλίου 1889.

Ὁ κύριος Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰσήγαγε τοὺς
προϋπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἔτους 1889
τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημά-
των διοικουμένων ὑπηρεσιῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως καὶ
τῶν διαγωνισμάτων τῶν συνεστημένων ὑπὸ τοῦ Κ. Ζάππα.

Κατὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς τούτους, ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἐκ-
θέσεως τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος διὰ τὸ 1889 ἔχει ἔσοδα μὲν ἐκ
δραχμῶν 39087,50/00, ἐξόδα δὲ ἐκ δραχμῶν 54,200, ἐ-
πομένως ἔλλειμμα ἐκ δραχμῶν 15112,50/00.

Ἡ δὲ ὑπηρεσία τῶν διαγωνισμάτων τοῦ Κ. Ζάππα προϋ-
πολογίζει διὰ τὸ 1889 ἔσοδα μὲν δραχμῶν 19080, ἐξόδα δὲ
δραχμῶν 4246,65, ἐπομένως πλεόνασμα δραχμῶν 14833,
35.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαθὼν ὑπ' ὄψει·

α') Ὅτι ὁλόκληρον τὸ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὀλυμπια-
κῆς Ἐκθέσεως προϋπολογιζόμενον ποσὸν ἐξόδων ἐκ δραχμῶν
54000, ὀφειλόμενον ἀποκλειστικῶς διὰ μικρὰ χρηματικὰ
βραβεῖα ἐκ τῶν προτέρων ὑπεσχημένα, κανονικῶς δὲ ἀπονε-
μηθέντα εἰς προϊόντα τέχνης, βιομηχανίας καὶ γεωργίας,
ἐκτεθέντα εἰς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος γενομένην ἔκθεσιν,
ἀνάγκη ν' ἀποδοθῶσι ταχέως, διότι ἄλλως, μὴ ἐκτελουμένων
τῶν πρὸς τοὺς ἐκθέτας ἐπισήμως δοθεισῶν ὑποσχεσεων, θέλει
ἐπέλθει ἀποθάρρυνσις καὶ ἀποχὴ εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τοιοῦτο
χρησίου ὑφ' ὅλας τὰς ἐπιόψεις συναγωνισμοῦ·

β') Ὅτι, μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου εἰδικοῦ πόρου πρὸς ἐξου-
νόμησιν τῆς ἀνωτέρω ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τῆς ὑπηρε-

* Ἐκθεσὶς τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως τοῦ Κ. Ζάππα, 1889, σελ. Α'

τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως, οὐδόλως παραβιάζεται ὁ σκοπὸς τοῦ διαγωνίσματος τοῦ Κ. Ζάππα, ἂν ἐκ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τούτου ληφθῇ τὸ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν βραβείων ἀπαιτούμενον ποσόν, καθόσον καὶ τοῦτο σκοπὸν ἔχει τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας.

Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου ΑΧΨΒ' τῆς 29 Ἰανουαρίου 1889.

Τροποποιοῦν τοὺς ὑποβληθέντας, ὡς ἐν ἀρχῇ ἐροήθη, προϋπολογισμοὺς, ἐγκρίνει τούτους καταρτιζομένους ὡς ἐξῆς:

Α'. Ὑπηρεσία Ἐκθέσεως Δ' Ὀλυμπιάδος.

I Ἔσοδα

Χρηματικαὶ προσφοραὶ διαφόρων πρὸς ἀπονομὴν χρηματικῶν βραβείων κατὰ τὴν Δ' Ὀλυμπιάδα	35987,50
Ὅμοιος 310 ὁμολογιῶν τοῦ πατριωτικοῦ δανείου πρὸς δραχ. 10	3100,—
Συνεισφορά πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκ τῶν ταμείων τῶν διαγωνισμάτων τοῦ Κ. Ζάππα	15112,50
Τὸ ὅλον	54200,00

II Ἔξοδα

Δι' ἀπονεμηθέντα βραβεῖα χρηματικὰ εἰς ἐκθέτας κατὰ τὴν Δην Ὀλυμπιάδα	51100,—
Ὅμοια βραβεῖα ἀπονεμηθέντα εἰς ὁμολογίας τοῦ πατριωτικοῦ δανείου 310 × 10	3100,—
τὸ ὅλον	54200,—

Β' Ὑπηρεσία διαγωνισμάτων Κ. Ζάππα.

I Ἔσοδα

Μέρισμα τῶν 53 μετοχῶν τοῦ διαγωνίσματος κατὰ τὴν ἑξαμηνίαν τοῦ 1888 καὶ τὴν α' καὶ β' τοῦ 1889 πρὸς δραχμὰς 6360	ἐν ὄλῳ δραχ. 19080,—
---	----------------------

II Ἔξοδα.

Πρὸς συμπληρισμὸν τοῦ ἐλλείμματος τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1888	δρ. 1246, 65
Συνεισφορά εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκθέσεως τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀπονεμηθέντων βραβείων	» 15112, 50
Ὑποτροφία Σ. Χασιώτου τῆς τελευταίας τριμηνίας	» 750,—
Διὰ ποσοστὰ εἰσπράξεως πρὸς 2 οἷο ..	» 381, 60
Δι' ἀπροόπτους ἀνάγκας	» 1589, 25
19080,00	

Ἡ παρούσα θέλει δημοσιευθῆ ἐπιμελεῖα τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, κοινοποιηθῆ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἐπὶ τῶν κληροδοτημάτων, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καὶ τὸν Κεντρικὸν Ταμιαν καὶ ἀνακοινωθῆ ἐν καιρῷ εἰς τὴν Βουλὴν.

Ὁ πρόεδρος
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Τὰ μέλη

**Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Δ. Σ. ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ.**

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπ' ἀρ. 10431 καὶ ἀπὸ 21 Ἰουλίου ε. ε., συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ ΑΦΚΘ' νόμου περὶ ἐνώσεως τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων καὶ μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτῇ συμβουλίου, ἀπηλλάγη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρὰ τῷ ταχυδρομικῷ καὶ τηλεγραφικῷ γραφεῖω Μύτικα βοηθὸς β' τάξεως Α. Μπρεδήμας, ὡς κληθεὶς εἰς τὸν στρατόν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 18708 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχ. καὶ τηλεγράφων, ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ παραίτησις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ παρὰ τῷ τηλεγραφικῷ Κερκύρας προσωρινοῦ διανομῆως Σπυρίδ. Ἀλαμάνου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ν. ΚΑΖΑΝΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ

Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐνταῦθα τῇ 19 Ἰουλίου 1889, ἐγκρίνεται νὰ πληρωθῆ εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Νεχ. πόλεως τοῦ δήμου Βοιῶν Παναγιώτην Γριβίλιον ὁ μισθὸς τοῦ τῶν μηνῶν Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐν ἀδείᾳ ἕνεκα νοσή, νομιμῶς μετὰ τῆς

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Διὰ Β. διατάγματος ἐκδοθέντος ἐνταῦθα προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, παρατάθη ἐπὶ τριετίαν εἰσέτι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1886 τεύρου διατάγματος, χρηρηγηθεῖσα εἰς τὴν ναυτικὴν συνταξιοχον Ἑλένην χήραν Ν. Ἰωαννίδου ἀδεία ἀπουσίας διὰ τὴν ἄλλοδαπὴν.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς χρονολογίας ἐνεκρίθη νὰ πληρωθῆ ὁ μισθὸς ἀπὸ 3 Ἰουνίου μέχρι καὶ τῆς 22 ἰδίου μηνὸς ε. ε. εἰς τὸν ὑπολογιστὴν α' τάξεως Τηλέμαχον Δάκον, καθ' ὅν χρόνον διετέλεσεν ἐν ἀδείᾳ ἀπουσίας ἕνεκεν ἀσθενείας, πρὸ χρόνος μειωτημένης ὑπὸ δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 65791 τῆς 17 Ἰουλίου ε. ε. τῆς 7 τάξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθν. Τηλεγραφικοῦ κλπ., ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ παρ' αὐτῷ 1) Νικόλ. Μπεσάρης, χαρτοθέτης, ἀπὸ 1 Ἰουλίου ε. ε., ἀφ' ἧς ἀπέσχε τῆς ἐργασίας, καὶ 2) Ἰγν. Θ. Γιαννουσόπουλος, στοιχειοθέτης μαθητεύομενος τῆς 31 ἰδίου μηνός, διωρίσθη δὲ ὁ Ἀνδρέας Τσικνός εἰς τὸ βοηθικὸν προσωπικὸν ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ δρ. ἐξήκοντα.

Ὁ Ὑπουργὸς
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Κατάλογος τῶν μετῶν τῆς Ἐπιτροπῆς
τῶν ὀχυρῶν κ.

ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἀποδεδειγμένος.

1 " X Α. Μαρσόςας Ἀπταροδεδος.

2 " X Ζ. Δεϊνσίης Σαγιάς.

" " Κ. Ρωζυρόπουλος Φραγματιώ.

Μέχρι οὐ.κ. Ζ. Ἐπιχιωτάνης.

Ζ. Ἐπιτιρόπουλος.

3 X Α. Γ. Δουροῦτης.

4 X Α. Κορδίζης.

Υ. Κ. Τσατσοῦ.

5 X Π. Βουγιούνας.

Ἐμ. Αραγοῦνης.

6 X Κ. Παπαρροῦπουλος.

7 X Γ. Νινογαῖδης.

Π. Βασιλαίου.

8 X Α. Χρησομάτος.

9 X Β. Παρρούνης.

10 X Κ. Πετσαῦνης.

Π. Μυραιτίτης.

11 X Α. Θεοφίλης.

Π. Γεραβίτης.

12 X Θ. Αεθραῖχ.

13 X Ν. Καζαῖνης.

14 X Γ. Πηγάβιος.

15 X Γ. Ἀρσενόπουλος.

16 X Ρ. Αεδορίδης.

17 X Ρ. Ρίζου.

18 X Π. Βαμπρού.

Ζ. Αραγοῦνης.

Α. Βασιλάς.

ΕΠΙΤΟΠΙΟΝ
ΤΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΗΣ
ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Νέα Νύξ.

L. Spangul	Λεόντ
L. Pappas	Καμίν
A. Baxiriz	Νύξ
G. Nijeri	ς
Licpam	ς

Κατάλογος τῶν Μελῶν

Κ. Κ.

- A. Μανουῆας
- A. Κορδῆγας
- L. Δειμῆγας, Διπλ. L. Δειμῆγας.
- ~~L. Δανιῆλ~~
- ~~L. Δωμνῶνας~~
- A. Γ. Δουρῶν
- ~~I. Κ. Τοῦτς~~
- Π. Βουρῶνας
- ~~Ἐπιθ. Σπαρῶνας~~
- Κ. Παπαρῶνας
- L. Νικολῆς
- ~~Π. Βασιλῆς~~
- A. Χρησῶνας
- B. Πανῶνας
- Κ. Πανῶνας
- ~~Π. Μπαρῶνας~~
- A. Δραῶνας
- ~~Π. Πανῶνας~~
- O. Χρησῶνας
- N. Κασῶνας
- I. Πανῶνας
- T. Αρῶνας
- ~~N. Αρῶνας~~
- Π. Πανῶνας
- Π. Πανῶνας
- A. Βασιλῶνας
- N. Χρησῶνας
- I. Αρῶνας

Διπλ. L. Δειμῆγας.

Σαδ.

Πανῶνας

Αρῶνας

Νικ. Κ. Πανῶνας

Πανῶνας

Χρησῶνας

Πανῶνας

Αρῶνας

Πανῶνας

Πανῶνας

Αρῶνας